

Den Europæiske Unions Tidende

C 249 E

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

56. årgang

30. august 2013

Informationsnummer

Indhold

Side

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

SESSIONEN 2011-2012

Mødeperioden fra den 14. til 16. februar 2012

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 127 E af 1.5.2012.

VEDTAGNE TEKSTER

Tirsdag den 14. februar 2012

2013/C 249 E/01

Den afspærrede del af Famagusta, som bør gives tilbage til dens retmæssige ejere

Europa-Parlamentets erklæring af 14. februar 2012 om den afspærrede del af Famagusta, som bør gives tilbage til dens retmæssige ejere 1

Onsdag den 15. februar 2012

2013/C 249 E/02

Muligheden for at indføre stabilitetsobligationer

Europa-Parlamentets beslutning af 15. februar 2012 om muligheden for at indføre stabilitetsobligationer (2011/2959(RSP)) 2

2013/C 249 E/03

Beskæftigelse og sociale aspekter i den årlige vækstundersøgelse for 2012

Europa-Parlamentets beslutning af 15. februar 2012 om beskæftigelse og sociale aspekter i den årlige vækstundersøgelse for 2012 (2011/2320(INI)) 4

2013/C 249 E/04

Bidrag til den årlige vækstundersøgelse 2012

Europa-Parlamentets beslutning af 15. februar 2012 om bidraget til den årlige vækstundersøgelse 2012 (2011/2319(INI)) 12

DA

Torsdag den 16. februar 2012

2013/C 249 E/05	Prioriteringer for 2013-budgettet - Øvrige sektioner Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2012 om retningslinjerne for 2013-budgetproceduren, Sektion I - Europa-Parlamentet, Sektion II - Rådet, Sektion IV - Domstolen, Sektion V - Revisionsretten, Sektion VI - Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Sektion VII - Regionsudvalget, Sektion VIII - Den Europæiske Ombudsmand, Sektion IX - Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og Sektion X (2012/2001(BUD))	18
2013/C 249 E/06	Flerårig plan for den vestlige bestand af almindelig hestemakrel Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2012 om den aktuelle status for den foreslåede flerårige plan for den vestlige bestand af almindelig hestemakrel og fiskeriets udnyttelse af denne bestand (2011/2937(RSP))	20
2013/C 249 E/07	Den fælles fiskeripolitikens bidrag til produktionen af offentlige goder Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2012 om den fælles fiskeripolitikens bidrag til produktionen af offentlige goder (2011/2899(RSP))	22
2013/C 249 E/08	Den seneste politiske udvikling i Ungarn Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2012 om den seneste politiske udvikling i Ungarn (2012/2511(RSP))	27
2013/C 249 E/09	Situationen i Rusland Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2012 om det forestående præsidentvalg i Rusland (2012/2505(RSP))	30
2013/C 249 E/10	Aftale mellem EU og Marokko vedrørende gensidige liberaliseringsforanstaltninger for landbrugs- og fiskeriprodukter Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2012 om aftalen mellem EU og Marokko vedrørende gensidige liberaliseringsforanstaltninger for landbrugs- og fiskeriprodukter (2012/2522(RSP))	34
2013/C 249 E/11	Situationen i Syrien Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2012 om situationen i Syrien (2012/2543(RSP))	37
2013/C 249 E/12	19. samling i Menneskerettighedsrådet i Genève Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2012 om Parlamentets holdning med henblik på den 19. samling i FN's Menneskerettighedsråd (2012/2530(RSP))	41
2013/C 249 E/13	Blindes adgang til bøger Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2012 om andragende 0924/2011 af Dan Pescod, britisk statsborger, for »European Blind Union« (EBU) og »Royal National Institute of Blind People« (RNIB), om blindes adgang til bøger og andre trykte produkter (2011/2894(RSP))	49
2013/C 249 E/14	Regional konvention om pan-Euro-Middelhavsregler for præferenceoprindelse Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2012 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af den regionale konvention om pan-Euro-Middelhavsregler for præferenceoprindelse (2012/2519(RSP))	50

Tirsdag den 14. februar 2012

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

Den afspærrede del af Famagusta, som bør gives tilbage til dens retmæssige ejere

P7_TA(2012)0039

Europa-Parlamentets erklæring af 14. februar 2012 om den afspærrede del af Famagusta, som bør gives tilbage til dens retmæssige ejere

(2013/C 249 E/01)

Europa-Parlamentet,

- der minder om dets 1993-beslutning om Cypern,
- der minder om dets 2009-beslutning om Tyrkiets fremskridt hen imod tiltrædelse,
- der henviser til forretningsordenens artikel 123,
- A. der henviser til, at byen Famagusta i Republikken Cypern blev erobret af de indtrængende tyrkiske styrker i august 1974,
- B. der henviser til, at en del af Famagusta derpå blev afspærret og stadig er ubeboet under direkte kontrol af det tyrkiske militær,
- C. der henviser til, at tilbagegivelse af den afspærrede del af Famagusta til dens retmæssige ejere ville lette bestræbelserne hen imod en samlet løsning af Cypern-problemet,
- D. der tager aftalen på højt plan af 1979 og FN's Sikkerhedsråds resolutioner 550 (1984) og 789 (1992) til efterretning,
- E. der tager betænkningen af 2008 fra Udvalget for Andragender om andragende 733/2004 til efterretning,
  1. opfordrer Tyrkiets regering til at handle i overensstemmelse med ovennævnte resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd og henstillinger i betænkninger og tilbagegive den afspærrede del af Famagusta til dens retmæssige ejere, som skal vende tilbage under sikre og fredelige forhold;
  2. opfordrer EU-institutionerne indtrængende til at samordne deres indsats med Parlamentet for at fremme Tyrkiets samarbejde;
  3. pålægger sin formand at sende denne erklæring med angivelse af underskrivernes navne ⁽¹⁾ til Kommissionen, Rådet, medlemsstaternes regeringer, FN's Generalsekretariat og Tyrkiets regering.

⁽¹⁾ Listen over underskriverne er offentliggjort i bilag 1 til mødeprotokollen af 14.2.2012 (P7_PV(2012)02-14(ANN1)).

Onsdag den 15. februar 2012

Muligheden for at indføre stabilitetsobligationer

P7_TA(2012)0046

Europa-Parlamentets beslutning af 15. februar 2012 om muligheden for at indføre stabilitetsobligationer (2011/2959(RSP))

(2013/C 249 E/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1173/2011 af 16. november 2011 om en effektiv håndhævelse af budgetovervågningen i euroområdet ⁽¹⁾ (en del af den såkaldte »six pack«),
  - der henviser til Kommissionens grøn bog af 23. november 2011 om muligheden for at indføre stabilitetsobligationer,
  - der henviser til redegørelse fra næstformand Olli Rehn i Udvalget om Økonomiske og Monetære Anliggender af 23. november 2011 og drøftelse med det tyske råd af økonomiske eksperter om den europæiske amortiseringsfond den 29. november 2011,
  - der henviser til Det Europæiske Råds formand Van Rompuy's midtvejsrapport af 6. december 2011: Imod en stærkere økonomisk union,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at Parlamentet har anmodet om, at Kommissionen forelægger en rapport om muligheden for at indføre euroobligationer, der er en integreret del af overenskomsten mellem Parlamentet og Rådet om pakken om økonomisk styring (»six pack«);
- B. der henviser til, at euroområdet er i en ganske særlig situation, idet euroområdets medlemsstater har en fælles valuta men hverken en fælles finanspolitik eller noget fælles obligationsmarked;
- C. der henviser til, at udstedelse af obligationer med solidarisk ansvar ville kræve en proces i retning af dybere integration;
1. er dybt bekymret over det vedvarende pres på euroområdets obligationsmarkeder, der giver sig udslag i større spredning, høj volatilitet og sårbarhed over for spekulationsangreb gennem de sidste to år;
  2. mener, at euroområdet som udsteder af verdens næststørste internationale valuta er medansvarlig for stabiliteten af det internationale valutasystem;
  3. understreger, at det er i euroområdets og dets medlemsstaters strategiske interesse på lang sigt at drage alle de mulige fordele af at udstede euroen, som har potentiale til at blive en international reservevaluta;
  4. påpeger især, at det amerikanske statsobligationsmarked og det samlede statsobligationsmarked i euroområdet er sammenlignelige i størrelse men ikke med hensyn til likviditet, spredning og prisfastsættelse; understreger, at det kunne være i euroområdets interesse at udvikle et fælles likvidt og diversificeret obligationsmarked, og at et stabilitetsobligationsmarked vil kunne udgøre et bæredygtigt alternativ til US-dollareren og gøre euroen til en »sikker havn« globalt set;

⁽¹⁾ EUT L 306 af 23.11.2011, s. 1.

Onsdag den 15. februar 2012

5. mener også, at euroområdet og dets medlemsstater har ansvaret for at sikre stabiliteten på lang sigt af den valuta, der bruges af mere end 330 millioner mennesker og mange virksomheder og investorer, der indirekte påvirker resten af verden;
6. fremhæver, at stabilitetsobligationer ville være af en anden karakter end obligationer, der udstedes af forbundsstater som USA og Tyskland, og at de derfor ikke helt kan sammenlignes med amerikanske og tyske statsobligationer;
7. bifalder forelæggelsen af grønbogen, der imødekommer et længe næret ønske fra Europa-parlamentets side, og anser det for et nyttigt udgangspunkt for yderligere overvejelse; er åben og ivrig for aktivt at diskutere alle spørgsmål - både styrker og svagheder - i forbindelse med muligheden for at indføre stabilitetsobligationer efter andre metoder; tilskynder Kommissionen til yderligere at uddybe sin analyse efter en bred, offentlig debat, som Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter bør bidrage til, ligeså vel som ECB, hvis den finder det relevant; mener ikke, at nogen af de tre metoder, som Kommissionen beskriver, i sig selv kan afhjælpe den nuværende statsgældskrise;
8. tager til efterretning, at stabilitetsobligationer ifølge Kommissionens vurdering indeholdt i dens grønne bog om mulighederne for at indføre stabilitetsobligationer vil kunne give euroområdet større gennemslagskraft og fremme effektiviteten på obligationsmarkedet og i euroområdet finanssystem i bredere forstand;
9. understreger atter sin holdning gående ud på, at der for fælles udstedelse af obligationer skal indføres holdbare finanspolitiske rammer, som tager sigte på både øget økonomisk styring og økonomisk vækst i euroområdet, og at rækkefølgen er af afgørende betydning, idet den omfatter en bindende køreplan i lighed med Maastrichtkriterierne for indførelse af den fælles valuta, idet erfaringerne herfra udnyttes;
10. er af den opfattelse, at de målsætninger, der danner grundlag for de afgørelser, der blev truffet i Det Europæiske Råd den 8.-9. december 2011 om yderligere at øge holdbarheden af de offentlige finanser, også bidrager til at skabe de nødvendige forudsætninger for en mulig indførelse af stabilitetsobligationer;
11. mener, at stabilitetsobligationer kan være et yderligere middel til at anspore til overholdelse af stabilitets- og vækstpagten, forudsat at de løser spørgsmålene om moralsk risiko og fælles ansvar; bemærker, at der skal gøres en yderligere indsats, hvad angår de metoder, som er omhandlet i grønbogen, såsom:
  - effektive markedsincitamentter til nedbringelse af gælden
  - »entry- og exitkriterier«, aftaler om konditionalitet, aftaler om løbetid, omfordeling af finansieringsfordele til de nuværende AAA-lande
  - et system med differentiering af rentesatser mellem medlemsstater, der har afvigende ratings
  - budgetdisciplin og styrkelse af konkurrenceevnen
  - procykliske og gældsdeflatoriske virkninger
  - tilstrækkelig attraktivitet for markedsinvestorer, idet man begrænser eller undgår overdreven sikkerhedsstillelse eller omfordeling af risici mellem landene
  - stabilitetsobligationers have prioritet frem for nationale obligationer, hvis en medlemsstat ikke kan indfri sin gæld,
  - kriterierne for ydelse af lån til medlemsstaterne og kapacitet til at afvikle gælden

Onsdag den 15. februar 2012

- målbare og gennemførlige gældsprogrammer
- modaliteter i form af en bindende køreplan i lighed med Maastrichtkriterierne for indførelse af den fælles valuta
- samarbejde mellem EFSF/ESM og medlemsstater, der har likviditetsproblemer
- passende retlige krav, herunder traktat- og forfatningsændringer;

12. mener, at udsigten til stabilitetsobligationer kan fremme stabiliteten i euroområdet på mellemlang sigt; opfordrer dog Kommissionen til hurtigt at forelægge forslag til en afgørende afhjælpning af den nuværende statsgældskrise, såsom den europæiske amortiseringspakt, som det tyske råd af økonomiske eksperter har foreslået, og/eller fuldendelse og ratificering af en ESM-traktat og/eller eurosedler samt fælles styring af udstedelsen af statsgældsbeviser;

13. understreger, at denne beslutning er en foreløbig reaktion på Kommissionens grønbog, der vil blive fulgt op af en mere omfattende beslutning i form af en initiativbetænkning;

14. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til Den Europæiske Centralbank

---

Beskæftigelse og sociale aspekter i den årlige vækstundersøgelse for 2012

P7_TA(2012)0047

Europa-Parlamentets beslutning af 15. februar 2012 om beskæftigelse og sociale aspekter i den årlige vækstundersøgelse for 2012 (2011/2320(INI))

(2013/C 249 E/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til artikel 9 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til artikel 145, 148, 152 og artikel 153, stk. 5, i TEUF,
- der henviser til artikel 28 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til den europæiske ligestillingspakt (2011-2020), vedtaget af Rådet den 7. marts 2011,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. november 2011 om den årlige vækstundersøgelse for 2012 (COM(2011)0815) og udkastet til fælles rapport om beskæftigelsen i bilaget hertil,
- der henviser til sin beslutning af 1. december 2011 om det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker ⁽¹⁾,

---

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0542.

Onsdag den 15. februar 2012

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 om Europa 2020: En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst (COM(2010)2020),
- der henviser til sin holdning af 8. september 2010 om forslag til Rådets afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker: Del II i de integrerede retningslinjer for Europa 2020 ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets afgørelse 2010/707/EU af 21. oktober 2010 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. november 2010 om en dagsorden for nye kvalifikationer og job: et europæisk bidrag til fuld beskæftigelse (COM(2010)0682),
- der henviser til sin beslutning af 26. oktober 2011 om en dagsorden for nye kvalifikationer og job ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. december 2010 om den europæiske platform mod fattigdom og social udstødelse: En europæisk ramme for social og territorial samhørighed (COM(2010)0758),
- der henviser til sin beslutning af 15. november 2011 om den europæiske platform mod fattigdom og social udstødelse ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens henstilling 2008/867/EF af 3. oktober 2008 om aktiv integration af mennesker, som er udstødt fra arbejdsmarkedet (meddelt under nummer K(2008) 5737) ⁽⁵⁾, og til sin beslutning herom af 6. maj 2009 ⁽⁶⁾,
- der henviser til udtalelse og rapport fra Udvalget for Social Beskyttelse om den sociale dimension af Europa 2020-strategien (SPC/2010/10/7),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. april 2011 om en EU-ramme for de nationale strategier for romaernes integration frem til 2020 (COM(2011)0173),
- der henviser til sin beslutning af 9. marts 2011 om EU's strategi for integration af romaer ⁽⁷⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 15. september 2010 om Unge på vej: Et initiativ om udnyttelse af unges mulighed for at fremme en intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst i Den Europæiske Union (COM(2010)0477),
- der henviser til sin beslutning af 12. maj 2011 om Unge på vej: en ramme for at forbedre Europas uddannelsessystemer ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. juli 2010 om fremme af de unges adgang til arbejdsmarkedet, styrkelse af status for praktikanter og praktik- og lærlingeordninger ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. september 2010 om udvikling af jobpotentialet i en ny, bæredygtig økonomi ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ EUT C 308 E af 20.10.2011, s. 116.

⁽²⁾ EUT L 308 af 24.11.2010, s. 46.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0466.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0495.

⁽⁵⁾ EUT L 307 af 18.11.2008, s. 11.

⁽⁶⁾ EUT C 212 E af 5.8.2010, s. 23.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0092.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0230.

⁽⁹⁾ EUT C 351 E af 2.12.2011, s. 29.

⁽¹⁰⁾ EUT C 308 E af 20.10.2011, s. 6.

Onsdag den 15. februar 2012

- der henviser til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, Unice og CEEP ⁽¹⁾,
  - der henviser til Rådets direktiv 97/81/EF af 15. december 1997 om rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af Unice, CEEP og EFS ⁽²⁾,
  - der henviser til Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv ⁽³⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A7-0021/2012),
- A. der henviser til, at krisen har vidtrækkende sociale konsekvenser, som nu bliver forstærket af virkningerne af de økonomiske stramninger i visse lande som reaktion på statsgældskrisen, som skærer ned på antallet af arbejdspladser i såvel den private som den offentlige sektor, og på sociale ydelser og begunstigelser og offentlige tjenesteydelser, og således forværrer fattigdomssituationen i hele EU;
- B. der henviser til, at arbejdsløsheden er steget markant siden 2008 og er nået op på 23 mio. arbejdsløse i EU, svarende til 10 % af den erhvervsaktive befolkning, og at EU for at nå sit beskæftigelsesmål vil skulle have yderligere 17,6 mio. mennesker i beskæftigelse inden 2020;
- C. der henviser til, at arbejdsmarkedssituationen er særlig kritisk for unge, uafhængigt af uddannelsesniveau, som ofte ender med usikre ansættelseskontrakter og i ulønnet praktik; der henviser til, at de unges vanskelige situation til dels skyldes, at deres kvalifikationer ikke matcher dem, som arbejdsmarkedet efterspørger;
- D. der henviser til, at personer, der nærmer sig pensionsalderen, langtidsledige, tredjelandsstatsborgere og lavtuddannede arbejdstagere også er blandt dem, der er hårdest ramt af krisen;
- E. der henviser til, at kønsaspektet er af afgørende betydning for at nå de overordnede Europa 2020-mål, idet kvinder udgør den største hidtil uudnyttede arbejdskraftreserve og samtidig udgør hovedparten af de fattige i EU; der henviser til, at det derfor er nødvendigt at fokusere på såvel integration af kønsaspektet som målrettede politikker for kvinder gennem hele processen med det europæiske semester;
- F. der henviser til, at der i stigende grad forekommer fattigdom hos personer i beskæftigelse og usikkerhed i ansættelsesforholdene, ligesom der er blevet flere ledige, og den gennemsnitlige ledighedsperiode er vokset; der henviser til, at krisen har skabt nye kategorier af mennesker, der risikerer fattigdom, og at Udvalget for Social Beskyttelse advarer om et stigende antal mennesker, der risikerer indkomstfattigdom, børnefattigdom, alvorlige materielle afsavn og social udstødelse på grund af de finanspolitiske konsolideringsforanstaltningers indvirkning på de sociale beskyttelsessystemer, når de anvendes forfejlet og regressivt, samt påpeger, at anvendelsen af integrerede aktive integrationspolitikker derfor bør være et centralt punkt på EU's og medlemsstaternes social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden;
- G. der påpeger, at stramninger og foranstaltninger med sigte på en finanspolitisk konsolidering kan have en uforholdsmæssig negativ indvirkning på kvindernes stilling på arbejdsmarkedet og på fattigdommen blandt kvinder, for eksempel som følge af nedskæringer i den offentlige sektor, som især rammer kvinder, eller begrænsninger af skattemæssige begunstigelser i forbindelse med børnepasning;

⁽¹⁾ EFT L 175 af 10.7.1999, s. 43.

⁽²⁾ EFT L 14 af 20.1.1998, s. 9.

⁽³⁾ EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16.

Onsdag den 15. februar 2012

- H. der henviser til, at medlemsstaternes fremskridt med hensyn til at opfylde Europa 2020-målsætningerne på trods af den presserende situation har været mindre end forventet, og at de tilsagn, der er givet i de nationale reformprogrammer, er utilstrækkelige til at opfylde de fleste af de mål, der er opstillet på EU-plan;
- I. der henviser til, at de sociale og beskæftigelsesmæssige aspekter er samlet i blot en af de fem prioriteter i den årlige vækstundersøgelse, mens de repræsenterer tre ud af fem af de overordnede mål i Europa 2020-strategien;

Nøglebudskaber med henblik på det europæiske råds forårsmøde

1. opfordrer indtrængende Det Europæiske Råd til at sikre, at følgende meddelelse indgår i dets politiske retningslinjer for det europæiske semester 2012, og giver sin formand mandat til at forsvare denne holdning under det Det Europæiske Råds forårsmøde den 1.-2. marts 2012;

I. Sikre sammenhæng og øge ambitionerne om at opfylde Europa 2020-målene

2. opfordrer Det Europæiske Råd til at sikre, at de årlige politiske retningslinjer, der fastlægges på grundlag af den årlige vækstundersøgelse, fuldt ud sigter mod at opfylde alle målsætningerne i Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst;

3. opfordrer Det Europæiske Råd til at sikre sammenhæng mellem de forskellige prioriteter i dets politiske retningslinjer, således at retningslinjerne for finanspolitisk konsolidering bygger på social retfærdighed og ikke forøger fattigdommen eller hæmmer bestræbelserne på at bekæmpe arbejdsløsheden og modvirke krisens sociale konsekvenser; er stærkt overbevist om, at det primære fokus skal ligge på integrerede reformforanstaltninger, som fremmer vækst på såvel kort som mellemlang og lang sigt; understreger derfor nødvendigheden af at træffe budget-, vækst- og beskæftigelsesforanstaltninger samlet, fordi de alle er indbyrdes forbundne og sammen udgør forudsætningerne for et opsving.

4. opfordrer Det Europæiske Råd til i sine politiske retningslinjer at sikre, at der afsættes EU-midler til opnåelse af Europa 2020-målene;

5. er dybt foruroliget over, at de nuværende nationale mål ikke er tilstrækkelige til at opfylde de overordnede mål i Europa 2020 for beskæftigelse, uddannelse og bekæmpelse af fattigdom; opfordrer indtrængende Det Europæiske Råd til at sikre, at medlemsstaterne gør deres nationale mål mere ambitiøse, og at målene bliver ledsaget af konkrete og realistiske køreplaner for gennemførelsen og bliver evalueret ved hjælp af klare og konsekvente indikatorer, der bygger på den vedtagne fælles evalueringsramme, således at EU bliver sat på et klart defineret og realistisk spor i retningen af opfyldelse af alle Europa 2020-målene, og således at fremskridtene kan måles på en gennemsigtig måde;

II. Støtte bæredygtig jobskabelse med investeringer og skattereform

6. opfordrer Det Europæiske Råd til at sørge for det nødvendige budgetpolitiske råderum og den nødvendige tilskyndelse til investeringer i bæredygtig og anstændig jobskabelse inden for en bred vifte af sektorer, såvel som investering i uddannelse af arbejdstagere, både beskæftigede og ledige, samt i fattigdomsreduktion;

7. opfordrer Det Europæiske Råd til at godkende de politiske retningslinjer for at flytte skattebyrden som del af de lønrelaterede udgifter væk fra arbejde samtidig med, at de virksomheder, der nyder godt af sådanne fritagelser eller nedsættelser, tilskyndes til til gengæld at betale en anstændig løn, som man kan leve af; er af den opfattelse, at dette vil gøre det mere attraktivt at ansætte og beholde medarbejdere og forbedre situationen på arbejdsmarkedet som helhed og navnlig situationen for sårbare grupper; opfordrer Det Europæiske Råd til i overensstemmelse med nærhedsprincippet at godkende retningslinjerne om at øge indtægterne gennem en retfærdig, progressiv og effektiv omfordelingsbeskatning og bedre skattekoordination for at bekæmpe skatteunddragelse med henblik på at sikre systemets retfærdighed og bevare den sociale samhørighed;

Onsdag den 15. februar 2012

III. *Forbedre beskæftigelsens kvalitet og vilkårene for øget deltagelse på arbejdsmarkedet*

8. beklager, at de politiske retningslinjer, der har til formål at gøre det mere attraktivt at arbejde, ikke beskæftiger sig med ansættelsens kvalitet, og at der ikke gøres nok for at skabe de nødvendige forudsætninger for at øge deltagelsen på arbejdsmarkedet, navnlig for kvinder, personer med handicap og de socialt dårligst stillede, såsom de langtidsledige; opfordrer Det Europæiske Råd til at medtage retningslinjer om ordentligt arbejde og bestræbelser på at gøre det lettere at forene arbejde, familie og privatliv ved hjælp af omsorgs- og børnepasningsfaciliteter til overkommelige priser, familierelateret orlov og fleksible arbejdsordninger;

9. advarer om, at de økonomiske stramninger og nedbringelsen af de administrative byrder ikke må undergrave de sociale, de sundheds- og sikkerhedsmæssige standarder eller resultere i lempelse af eller fritagelse for kravene i EU-lovgivningen;

IV. *Bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden*

10. understreger betydningen ikke at tabe den unge generation på gulvet og opfordrer Det Europæiske Råd til at gøre bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden til en prioritet; opfordrer medlemsstaterne til at udvikle omfattende strategier for unge, der ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse, herunder målrettede, aktive arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger, foranstaltninger til at håndtere det manglende sammenfald mellem udbudte og efterspurgte kvalifikationer på arbejdsmarkedet, fremme iværksætterånden blandt unge og indføre rammer for sikring af overgangen fra uddannelse til beskæftigelse, såsom systemet med vekseluddannelser; opfordrer medlemsstaterne til i tæt samarbejde med arbejdsmarkedets parter at indføre en ungdomsgaranti, der kan sikre retten for alle unge i EU til at blive tilbudt et job, en læreplads, efteruddannelse eller en kombination af arbejde og uddannelse efter en periode på højst 4 måneders ledighed; understreger vigtigheden af at reducere omfanget af usikre ansættelsesformer blandt unge, herunder midlertidig ansættelse, deltidsansættelse og ulønnet praktik, hvor dette er uønsket;

V. *Bekæmpe fattigdom og social udstødelse med særligt fokus på grupper uden eller med begrænset kontakt til arbejdsmarkedet*

11. glæder sig over, at den årlige vækstundersøgelse for første gang omfatter retningslinjer inden for fattigdom og social udstødelse, og opfordrer Det Europæiske Råd til at godkende disse retningslinjer som en prioritet og derved sikre, at bekæmpelsen af fattigdom og social udstødelse rækker ud over foranstaltninger, der har til formål at integrere folk på arbejdsmarkedet, ved at fokusere på social beskyttelse og aktiv inddragelse af sårbare grupper uden eller med begrænset kontakt til arbejdsmarkedet;

12. understreger, at artikel 9 i TEUF skal have en central placering hele vejen igennem de europæiske semestre, herunder i de ländespecifikke henstillinger, som bør ledsages af forudgående og efterfølgende sociale konsekvensanalyser;

VI. *Syrke den demokratiske legitimitet, ansvarligheden og ejerskabet*

13. minder om, at den stadig større europæiske dimension i medlemsstaternes økonomiske politikker bør gå hånd i hånd med en øget demokratisk legitimitet og passende ansvarlighed over for Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter; mener, at Det Europæiske Råd har et særligt ansvar for at tage hensyn til parlamentariske betragtninger, når det godkender de politiske retningslinjer, for at give dem demokratisk legitimitet, eftersom der ikke er noget retsgrundlag for at anvende den almindelige lovgivningsprocedure i forbindelse med den årlige vækstundersøgelse, og mener at det presserende behov for at gennemføre økonomiske stramninger og finanspolitisk disciplin under ingen omstændigheder må tilside-sætte behovet for en demokratisk beslutningsproces;

14. opfordrer Det Europæiske Råd og medlemsstaterne til at sikre, at de nationale og regionale parlamenter, arbejdsmarkedsparter, offentlige myndigheder og civilsamfund involveres dybt i gennemførelsen og overvågningen af de politiske retningslinjer under Europa 2020-strategien og den økonomiske styringsproces for at sikre ejerskab;

Onsdag den 15. februar 2012

15. opfordrer Kommissionen til at ændre den årlige vækstundersøgelse til årlige retningslinjer for bæredygtig vækst i 2013, udforme dem på en sådan måde, at Parlamentet kan fremsætte ændringsforslag, og sikre, at en gennemsigtig interinstitutionel beslutningsproces udmunder i politiske retningslinjer, der er vedtaget i fællesskab;

Ekstra indsats på beskæftigelsesområdet og det sociale område

Øge beskæftigelsen og forbedre jobkvaliteten

16. opfordrer medlemsstaterne til at støtte initiativer, der fremmer udviklingen af de sektorer, der har det største beskæftigelsespotentiale, navnlig i forbindelse med overgangen til en bæredygtig økonomi (grønne job), sundhedstjenester og sociale tjenester (hvide job) og den digitale økonomi;

17. opfordrer medlemsstaterne til at forbedre erhvervs klimaet, navnlig for små og mellemstore virksomheder, og i særdeleshed at fremme virksomhedsetableringer og støtte eksisterende små og mellemstore virksomheder i deres indsats for at skabe arbejdspladser;

18. opfordrer Det Europæiske Råd til at gøre en forstærket indsats for at forbedre det indre marked, styrke den digitale økonomi og fokusere på intelligent regulering for at reducere unødigt bureaukrati;

19. opfordrer medlemsstaterne til at øge arbejdsformidlingernes dækning og effektivitet og til at vedtage effektive aktive arbejdsmarkedspolitikker - i tæt samarbejde med arbejdsmarkedets parter - der gensidigt støttes af aktiveringsincitament, såsom programmer for at overgå fra overførselsindkomst til arbejde, og rimelige støttesystemer for at fastholde beskæftigelsesevnen, støtte mennesker, så de kan vende tilbage til arbejdsmarkedet, og sikre anstændige levevilkår;

20. opfordrer medlemsstaterne til at støtte og udvikle vilkår for mere fleksible arbejdsordninger navnlig for ældre og yngre arbejdstagere og til at fremme arbejdstagernes mobilitet; understreger betydningen af at øge arbejdskraftens produktivitet og effektivitet i hele EU for at genvinde Europas konkurrenceevne;

21. opfordrer medlemsstaterne til at anvende strukturfondene fuldt ud for at øge beskæftigelsesevnen og bekæmpe den strukturelle og langsigtede arbejdsløshed på effektiv vis; mener, at Kommissionen bør give medlemsstaterne yderligere støtte og vejledning med henblik på at nå dette mål, navnlig i disse tider med økonomisk afmatning og sociale udfordringer;

22. mener, at det overordnede mål for beskæftigelsesgraden i Europa 2020 kun kan nås, hvis kvindernes deltagelse på arbejdsmarkedet øges betydeligt, og opfordrer Kommissionen til at sikre stærkere retningslinjer til medlemsstaterne, der bør sigte mod at skabe de nødvendige forudsætninger for højere beskæftigelsesgrader blandt kvinder, såsom børnepasning til overkommelige priser, passende barsels-, fædre- og forældre-orlovsordninger og fleksibilitet med hensyn til arbejdstider og arbejdssted;

23. opfordrer Det Europæiske Råd til at vurdere effektiviteten af sine politiske anbefalinger med hensyn til at støtte deltagelse på arbejdsmarkedet for alle voksne i husholdningen, sikre en løn, der gør det muligt at leve en anstændig tilværelse, og lette overgangen til bedre job for dem, der er fanget i lavtlønnede eller usikre job, da disse er de tre mekanismer, der kan begrænse fattigdommen blandt personer i beskæftigelse; opfordrer medlemsstaterne til at bekæmpe fattigdom blandt beskæftigede ved at føre en arbejdsmarkedspolitik, der tager sigte på at sikre lønninger, man kan leve for, til dem, der er i beskæftigelse;

24. opfordrer Kommissionen til at anvende kønsopdelte data i deres statusrapporter;

25. opfordrer medlemsstaterne til i højere grad at anerkende den reelle merværdi, ældre arbejdstagere udgør i den virksomhed, hvor de arbejder, og skabe ældrevenlige arbejdsvilkår for at gøre det muligt for ældre arbejdstagere, der ønsker det, at deltage og forblive på arbejdsmarkedet, opfordrer medlemsstaterne til at gøre dette ved at bekæmpe aldersdiskrimination, erstatte incitament for ældre arbejdstagere til at forlade arbejdsmarkedet med incitament til et rummeligt arbejdsmarked og ved at tilpasse arbejdsvilkårene til ældre arbejdstageres behov, f.eks. ved at indføre ret til fleksible arbejdstider og arbejdssteder, ret til uddannelse og ret til en fleksibel overgang til pensionering, samtidig med at man sikrer tilstrækkelige pensioner til alle; mener, at sundhedsforebyggelse på arbejdspladsen bør sikre en aktiv aldring under og efter arbejdslivet;

Onsdag den 15. februar 2012

26. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at midlertidigt ansatte og deltidsansatte behandles på samme måde, herunder hvad angår afskedigelse og aflønning i overensstemmelse med primær og sekundær EU-lovgivning, og at disse ansatte og de selvstændige har en passende social beskyttelse og adgang til uddannelse og livslang læring, samt at der eksisterer rammebetingelser, der giver dem mulighed for at gøre karriere; opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre rammeaftalerne om deltidsarbejde og tidsbegrænset ansættelse og til på effektiv vis at håndhæve direktivet om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv;

27. mener, at nødvendige reformer på arbejdsmarkedet, som sigter mod at forøge produktiviteten og konkurrenceevnen, bør gennemføres på en måde, der sikrer den sociale retfærdighed og fremmer jobkvaliteten, samtidig med at de nationale traditioner for arbejdsmarkedsdialog respekteres;

28. opfordrer medlemsstaterne til at tage skridt til at forbedre mobiliteten inden for og på tværs af arbejdsmarkedene og fjerne alle eksisterende juridiske og administrative barrierer, der hæmmer arbejdstagernes frie bevægelighed i Den Europæiske Union;

29. opfordrer Det Europæiske Råd til at indføre en skat på finansielle transaktioner for at fremme den bæredygtige jobskabelse;

30. beklager den utilstrækkelige indsats for at gennemføre kønsaspektet i prioriteringerne i den årlige vækstundersøgelse til trods for, at den europæiske ligestillingspagt (2011-2020) opfordrer Kommissionen til at integrere et ligestillingsaspekt i den årlige vækstundersøgelse; opfordrer Det Europæiske Råd til at sikre, at den manglende ligestilling tages op i de politiske retningslinjer; opfordrer medlemsstaterne til at integrere kønsaspektet ved udformningen af nationale reformprogrammer; opfordrer Kommissionen til at fremsætte landespecifikke henstillinger, hvis medlemsstater ikke tager hensyn til kønsaspektet;

Investere i uddannelse

31. opfordrer medlemsstaterne til at tilpasse og udvide investeringerne i uddannelse, fremme af iværksætterevner og livslang læring for alle aldersgrupper, ikke blot i form af formel læring, men også gennem udvikling af ikke-formel og uformel læring, hvilket fører til højere vækstpotentiale, og advarer om de langsigtede sociale og økonomiske omkostninger ved nedskæringer i uddannelsesbudgetterne;

32. opfordrer EU og medlemsstaterne til at bygge bro over den manglende overensstemmelse mellem efterspurgte og udbudte kvalifikationer og manglen på kvalifikationer og til at udvikle omfattende strategier, der øger synergierne mellem universiteter, uddannelsesinstitutioner, ungdomsorganisationer og virksomheder ved at blive bedre til at komme kvalifikationsbehovene i forkøbet, tilpasse uddannelsessystemerne til arbejdsmarkedets behov og bevilge arbejdsstyrken nye kvalifikationer med henblik på at bekæmpe strukturel arbejdsløshed og forberede arbejdsstyrken på overgangen til en intelligent, bæredygtig og rummelig økonomi;

33. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til ikke at tillade, at økonomiske stramninger undergraver vækstfremmende politikker, og til at prioritere vækstfremmende udgifter som f.eks. uddannelse, livslang læring, forskning og innovation og samtidig sikre, at disse udgifter er effektive;

34. minder om, at Kommissionen i sit flagskibsinitiativ »Unge på vej« lovede at fremsætte forslag til nye rammer for praktikophold af kvalitet, og opfordrer den til straks at fremlægge disse rammer;

35. opfordrer til en energisk gennemførelse af den nationale referenceramme for kvalifikationer som et redskab til at fremme udviklingen af livslang læring;

36. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og arbejdsgiverne til at skabe flere muligheder for kvindelige arbejdstagere inden for nye teknologisektorer med henblik på at styrke den højteknologiske sektor i overensstemmelse med målsætningerne i Europa 2020-strategien;

Onsdag den 15. februar 2012

Bekæmpe fattigdom og fremme social inklusion og kvaliteten af offentlige tjenester

37. fremhæver, at Eurobarometerundersøgelsen fra november 2011 viste, at 49 % af borgerne i EU anførte håndtering af fattigdom og social udstødelse som en politisk prioritet, som de ønskede at se fremmet af Parlamentet ved at gøre den til sin kerneopgave med forrang frem for koordinering af økonomiske, budget- og finansmæssige politikker;

38. opfordrer medlemsstaterne til at gøre de sociale beskyttelsessystemer mere hensigtsmæssige og effektive, herunder sikre adgang til pensionsordninger med passende hensyn til ligestillingen mellem mænd og kvinder, og til at sørge for, at de fortsat fungerer som stødpuder mod fattigdom og social udstødelse;

39. opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre strategier for aktiv inklusion og tilstrækkelige og økonomisk overkommelige tjenester af høj kvalitet, tilstrækkelig minimumsindkomststøtte samt integrerede strategier for beskæftigelse af høj kvalitet for at forhindre marginalisering af lavindkomstgrupper og sårbare grupper;

40. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at følge op på forslaget fra Udvalget for Social Beskyttelse om nationale deltagelsesbaserede sociale rapporter, der kan underbygge de nationale reformprogrammer og, med udgangspunkt i de fælles målsætninger for den åbne koordinationsmetode for sociale spørgsmål, levere flerdimensionelle løsninger på fattigdomsproblemet og fremme adgangen til rettigheder, ressourcer og tjenesteydelser;

41. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at udforme, implementere og håndhæve effektive foranstaltninger mod forskelsbehandling; opfordrer Kommissionen til at tage hånd om problemet med manglende fremskridt i implementeringen og håndhævelsen af de foranstaltninger mod forskelsbehandling, der er anført i de landespecifikke henstillinger;

42. opfordrer medlemsstaterne til i deres nationale reformprogrammer at præcisere, hvordan EU-midlerne vil blive brugt til at støtte de nationale fattigdomsmål og øvrige sociale samt beskæftigelses- og uddannelsesmæssige mål med henblik på at sikre, at Europa 2020-målene opfyldes;

43. advarer om, at de pensionsreformer, som der slås til lyd for i den årlige vækstundersøgelse, ikke blot må gå ud på at forhøje pensionsalderen for at dæmme op for underskud, men også skal tage hensyn til antallet af arbejdsår og sikre en anstændig universel dækning, der kan mindske fattigdommen blandt ældre uden at bringe de offentlige pensionssystemer i fare;

44. opfordrer EU og medlemsstaterne til at sørge for, at enhver sundhedsvæsenreform fokuserer på kvalitetsforbedringer og på at sikre, at de dækker behovet, er prismæssigt overkommelige og giver adgang for alle;

45. er foruroliget over krisens sociale konsekvenser for fattigdommen blandt kvinder; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at sikre, at den finanspolitiske konsolidering er forenelig med den sociale dimension i Europa 2020-strategien og beskæftigelsesretningslinjerne; opfordrer endvidere Kommissionen til at vurdere spareforanstaltningernes indvirkning på kvinders ligestilling og beskæftigelse;

46. opfordrer Kommissionen til at indføre kønsspecifikke analyser og kønsmainstreaming for så vidt angår pensionsreformers indvirkning på kvinders tilværelse i EU med henblik på også at individualisere pensionsrettigheder og socialsikrings- og skattesystemer;

Nødvendig yderligere indsats for at opnå bedre styring, engagement og demokratisk legitimitet

47. er bekymret over, at Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter fortsat spiller en begrænset rolle i det europæiske semester; beklager, at de politiske retningslinjer i den årlige vækstundersøgelse, der er iværksat af Kommissionen, og som skal godkendes af Det Europæiske Råd, savner parlamentarisk deltagelse og dermed demokratisk legitimitet;

Onsdag den 15. februar 2012

48. bemærker, at fem medlemsstater, som i øjeblikket har et aftalememorandum med EU, IMF og ECB, ikke modtog nogen landespecifikke henstillinger i juli 2011; opfordrer Kommissionen til at sikre, at gennemførelsen af aftalememorandummet er fuldt forenelig med opfyldelsen af Europa 2020-målene om at øge beskæftigelsen og mindske fattigdommen; gentager sin holdning om, at Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) bør inddrages i programmerne for finansiel støtte, som aftales mellem Kommissionen, IMF og ECB; opfordrer Det Europæiske Råd til at give de pågældende medlemsstater den nødvendige opmuntring til at investere i bæredygtig jobskabelse, uddannelse og erhvervsuddannelse samt fattigdomsbekæmpelse med henblik på at lette deres medvirken til at nå EU's overordnede målsætninger på disse områder:

49. opfordrer medlemsstaterne til på baggrund af den værste økonomiske krise, Den Europæiske Union nogensinde har oplevet, omgående at gennemføre de nødvendige nationale reformprogrammer;

*

* *

50. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen og til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Bidrag til den årlige vækstundersøgelse 2012

P7_TA(2012)0048

Europa-Parlamentets beslutning af 15. februar 2012 om bidraget til den årlige vækstundersøgelse 2012 (2011/2319(INI))

(2013/C 249 E/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. november 2011 om den årlige vækstundersøgelse (COM(2011)0815),
- der henviser til lovpakken om økonomisk styring, som blev vedtaget den 16. november 2011, og navnlig til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebygelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. december 2011 om en resultattavle til overvågning af makroøkonomiske ubalancer: det første projekterede design ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 1. december 2011 om det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. juli 2011 om den finansielle, økonomiske og sociale krise: henstillinger vedrørende foranstaltninger og initiativer, der bør iværksættes ⁽⁴⁾,
- der henviser til konklusionerne fra mødet i Det Europæiske Råd den 9. december 2011,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0018/2012),

⁽¹⁾ EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0583.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0542.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0331.

Onsdag den 15. februar 2012

- A. der påpeger, at der ifølge de seneste statistikker er voksende ulighed og arbejdsløshed i EU;
- B. der påpeger, at de fleste medlemsstater har tabt 2020-strategiens overordnede mål af syne;

Økonomiske udfordringer og vigtige makroøkonomiske politikker

1. hilser Kommissionen årlige vækstundersøgelse 2012 velkommen som et godt grundlag for dette års europæiske semester; understreger, at de løsninger, der specifikt sigter på den nuværende statsgælds- og finanskriser, og som alle institutioner dagligt arbejder på, bør gå hånd i hånd med et stærkt fokus på vækstfremmende foranstaltninger på mellemlang og lang sigt såvel som en revision af de overordnede økonomiske rammer for at forbedre den europæiske økonomis bæredygtighed og konkurrenceevne og sikre den langvarig succes;
2. mener imidlertid, at den årlige vækstundersøgelse er utilstrækkelig til at genskabe tilliden hos europæiske forbrugere og virksomheder samt de finansielle markeder, da den ikke tilgodeser behovet for at træffe hasteforanstaltninger, der kan fremme aktivitets- og beskæftigelsesniveauet på kort sigt ved at investere i EU 2020-målene;
3. minder om, at allerede den årlige vækstundersøgelse 2011 og en række andre initiativer, som skal gennemføres gennem national og europæisk lovgivning, indeholdt de fleste af de elementer, som er nødvendige for at genskabe tilliden, øge konkurrenceevnen og fremme intelligent og bæredygtig vækst og jobskabelse;
4. minder om, at det i sin beslutning af 1. december 2011 om det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker rettede en række anmodninger til Rådet og Kommissionen, og kræver et offentligt svar på elementerne i den nævnte beslutning;
5. beklager, uden at forklejne det nødvendige råderum, medlemsstaterne skal have til at forfølge deres egne politikker, deres manglende eller ujævne gennemførelse af de retningslinjer, som er vedtaget på EU-plan, idet dette forhindrer, at de vedtagne retningslinjers fulde potentiale kan udnyttes til at opnå Europa 2020-målene; glæder sig over, at der i dette års vækstundersøgelse fokuseres på behovet for gennemførelse såvel som for vækstfremmende foranstaltninger; understreger nødvendigheden af, at den demokratiske legitimitet og det nationale ejerskab af de ændringer, som er blevet vedtaget for den fremtidige økonomiske styring, øges betydeligt;
6. er enig i, at den årlige vækstundersøgelse samt Europa-Parlamentets og de øvrige europæiske institutioners officielle synspunkter på dette område fastlægger prioriteterne for foranstaltninger på nationalt og EU-plan i de næste tolv måneder, bl.a. med henblik på opnåelsen af Europa-2020-målene, som bør integreres i de nationale økonomiske og budgetmæssige beslutninger i overensstemmelse med EU's landespecifikke henstillinger;
7. tilslutter sig Kommissionens analyse, ifølge hvilken indsatsen på nationalt og EU-plan bør koncentreres om følgende fem prioriteter:
  - opnåelse af en differentieret, vækstfremmende finanspolitisk konsolidering kombineret med sikring af økonomisk opsving og jobskabelse
  - sikring af en langsigtet finansiering af realøkonomien
  - fremme af bæredygtig vækst gennem større konkurrenceevne og flere investeringer
  - bekæmpelse af arbejdsløsheden og krisens sociale følger
  - modernisering af EU's offentlige forvaltning og tjenester af almen interesse;

Onsdag den 15. februar 2012

8. hilser evalueringen af fremskridtene for flagskibsinitiativerne i Europa-2020-strategien velkommen, men understreger, at kampen mod social udstødelse og fattigdom bør forblive en høj prioritet for alle politikker;

9. mener, at adgangen til grundlæggende banktjenester fortsat er en forudsætning for social inklusion, og opfordrer derfor Kommissionen til at træffe mere vidtgående foranstaltninger for at sikre denne adgang;

Opnåelse af en differentieret, væksthæmmende finanspolitisk konsolidering kombineret med sikring af økonomisk opsving og jobskabelse

10. anerkender, at medlemsstaternes økonomier og finanspolitikker er indbyrdes afhængige og dermed har afsmittende virkninger på hinanden; understreger, at vækstudsigterne for alle medlemsstater, uanset om de p.t. er med i euroområdet eller ej, i høj grad afhænger af, hvor beslutsomt statsgældskrisen håndteres, og hvor effektivt man gennem koordinerede økonomiske politikker kan opnå en bedre fokusering på bæredygtig vækst og jobskabelse; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at tage passende skridt til at korrigere deres uforholdsmæssigt store underskud inden for de frister, Rådet har fastsat, og til at nedbringe deres statsgæld til et bæredygtigt niveau;

11. noterer sig de nye lovforslag om økonomisk styring; mener, at sådanne forslag bør være en anledning til at øge Europa-Parlamentets rolle vedrørende fastlæggelse og gennemførelse af overvågningsprocedurer for den økonomiske politik som led det europæiske semester, jf. bestemmelserne i traktatens artikel 121 og 136;

12. påpeger, at i den nuværende situation, hvor flere medlemsstater står over for at skulle træffe hårde og vanskelige valg med hensyn til fordelingen af offentlige midler, er det vigtigt at sikre sammenhængen mellem de forskellige instrumenter i den økonomiske politik, herunder især de politikker, der kan bidrage til at sikre opfyldelsen af Europa 2020-strategiens prioriteringer og overordnede mål på lige fod;

13. minder i den forbindelse om nødvendigheden af eksplicit at identificere, vurdere og håndtere afsmittende virkninger af medlemsstaternes økonomiske politikker samt at foretage sociale konsekvensanalyser af de økonomipolitiske instrumenter, der indgår i det europæiske semester;

14. understreger, at medlemsstaterne bør følge differentierede strategier, der afspejler deres budgetsituationer, og fremhæver vigtigheden af, at medlemsstaterne holder væksten i deres offentlige udgifter under trendvæksten i BNP på mellemlang sigt, hvis ikke øgede udgifter opvejes med nye diskretionære foranstaltninger på indtægtsiden; opfordrer medlemsstaterne til i deres budgetter, på såvel udgifts- som indtægtsiden, at prioritere væksthæmmende politikker som f.eks. uddannelse, forskning, innovation, infrastruktur og energi og til at sikre effektiviteten af sådanne udgifter og indtægter; opfordrer til:

— en effektiv, socialt retfærdig og bæredygtig reform af pensions- og socialsikringsordningerne

— væksthæmmende skattepolitikker i medlemsstaterne samt bedre samordning og i relevant omfang harmonisering af skatterne i EU; opfordrer medlemsstaterne til at forbedre deres hjemlige finanspolitiske rammer som aftalt med henblik på at fremme effektive og bæredygtige finanspolitikker⁽¹⁾; opfordrer Kommissionen til at sørge for, at bekæmpelsen af skatteunddragelse koordineres;

Sikring af langsigtet finansiering af realøkonomien

15. konstaterer med tilfredshed, at der er iværksat en omfattende gennemgang af reguleringen af og tilsynet med den finansielle sektor; mener, at der er behov for mere håndfaste og ambitiøse foranstaltninger for at øge modstandsdygtigheden af EU's finansielle system; fremhæver, at dette ville forstærke EU's konkurrenceevne; understreger, at dette skal foregå på en måde, der afskrækker fra regelarbitrage, og som ikke tilskynder til kapitalflugt eller udflytning af finansielle aktiviteter fra EU;

⁽¹⁾ Se f.eks. Rådets direktiv 2011/85/EU af 8. november 2011 om krav til medlemsstaternes budgetmæssige rammer (EUT L 306 af 23.11.2011, s. 41).

Onsdag den 15. februar 2012

16. understreger, at genskabelse af investorers tillid vil kræve en styrkelse af bankernes kapitalpositioner og foranstaltninger til at fremme deres adgang til finansiering på en måde, der så vidt muligt indskrænker anvendelsen af kortsigtede aflønningssystemer og utilstrækkelige forretningsmodeller; mener, at der med henblik på at afspejle forhøjede risici på markederne for statslig og privat gæld er behov for en yderligere reform af reguleringen af og tilsynet med den finansielle sektor, der bl.a. skal omfatte en styrkelse af systemisk vigtige bankers kapitalpositioner, uden at ikke-systemiske finansielle institutioners konkurrencemæssig stilling dermed undergraves; understreger, at banker efter at være blevet forsvarligt kapitaliseret ikke bør begrænse långivningen til realøkonomien i urimelig grad, og at det derfor gennem lovgivningsmæssige tiltag bør sikres, at de får grundlag for at øge deres udlånskapacitet; opfordrer Kommissionen til at sikre, at Det Europæiske Finanstilsynssystem opretholder bankernes långivning, herunder navnlig udlånet fra de institutioner, der har modtaget kriserelateret statsstøtte og støtte fra ECB's likviditetslinjer; forventer, at Kommissionen fremlægger sine forslag om bankkrisestyring inden sommeren 2012; udtrykker sin beklagelse af socialiseringen af private tab gennem likviditetsindsprøjtninger i banksektoren og af enhver spekulativ adfærd fra kreditvurderingsagenturers og internationale finanscentres side;

17. støtter indførelsen af projektopblikninger, der skal bidrage til finansiering af centrale infrastrukturprojekter for at fremme bæredygtig vækst og jobskabelse;

18. understreger den centrale rolle, som EIB-Gruppen spiller for understøttelsen af realøkonomien og SMV'erne i særdeleshed og for investeringerne i langsigtede infrastrukturprojekter i overensstemmelse med Europa 2020-strategien; mener, at EU bør anvende de eksisterende ressourcer og skabe innovative finansieringsinstrumenter for medlemsstater med begrænset kapacitet til finanspolitiske stimuli;

Fremme af bæredygtig vækst gennem større konkurrenceevne og flere investeringer

19. er betænkelig ved de makroøkonomiske ubalancer i EU og ved det faktum, at mange medlemsstater og især dem, der er under pres fra markedet, er ved at sakke bagud med hensyn til produktivitet; fremhæver den rolle, som en forbedret koordination af de økonomiske politikker samt strukturelle reformer kan spille for at løse disse problemer på tilfredsstillende vis i såvel underskuds- som overskudslande; finder det foruroligende, at hovedparten af den globale vækst forventes at komme fra lande uden for EU i de kommende år, og påpeger, at det derfor bliver nødvendigt at styrke medlemsstaternes eksportkapacitet samt at tilvejebringe et stabilt grundlag for værdiskabende direkte udenlandske investeringer i EU's realøkonomi;

Tackling af arbejdsløsheden og de sociale konsekvenser af krisen (under EMPL-Udvalgets kompetence)

20. mener, at det strukturelt betingede misforhold mellem den arbejdskraft, der udbydes, og den, der efterspørges, vil lægge hindringer i vejen for opsving og vækst på lang sigt, og opfordrer derfor til strukturreformer på arbejdsmarkedet, samtidig med at nærhedsprincippet overholdes og den sociale samhørighed sikres; gør opmærksom på den rolle og de opgaver, som tilkommer arbejdsmarkedets parter i forbindelse med udformningen og gennemførelsen af strukturreformer;

Modernisering af EU's offentlige forvaltning og tjenesteydelser af almen interesse

21. minder om, at den offentlige forvaltnings kvalitet på EU- samt nationalt, regionalt og lokalt plan er et afgørende element i forbindelse med konkurrenceevnen og en vigtig produktivitetsfaktor; bemærker, at reformer af den offentlige sektor er en absolut forudsætning for genoprettelse af konkurrenceevnen; mener, at en høj kvalitet i den offentlige forvaltning kræver tilstrækkelige budgetmidler og reformer, samtidig med at nærhedsprincippet overholdes, som fastsat i protokol nr. 26 om tjenesteydelser af almen interesse;

22. noterer sig kvalitetsrammen for tjenester af almen interesse, som har til formål at skabe større klarhed og retlig sikkerhed om EU-reglernes anvendelse på tjenesteydelser af almen interesse, sikre adgangen til væsentlige tjenesteydelser og forbedre kvaliteten;

Onsdag den 15. februar 2012

23. beklager den langsomme gennemførelse af EU-lovgivning fra visse medlemsstaters side og opfordrer dem indtrængende til at levere de aftalte resultater med hensyn til statistikkers kvalitet; er fast overbevist om, at adgangen til pålidelige, nøjagtige og ajourførte data er et centralt element i den politiske beslutningsproces; bifalder Kommissionens bestræbelser på at forbedre pålideligheden af de data, medlemsstaterne leverer til Kommissionen (Eurostat); opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre det nyligt vedtagne rådsdirektiv om krav til medlemsstaternes budgetmæssige rammer så hurtigt som muligt;

24. kræver mere effektivitet i leveringen af offentlige tjenesteydelser såvel som en øget gennemsigtighed og kvalitet i den offentlige forvaltning og i retssystemet, og opfordrer endvidere til at mindske omfanget af unødvendige administrative byrder og bureaukrati; understreger betydningen af overvågning og evaluering af den offentlige forvaltnings præstationer i overensstemmelse med nærhedsprincippet;

25. tilskynder under henvisning til, at den årlige vækstundersøgelse dækker meget mere end blot økonomiske elementer, Kommissionen til at udvikle programmer for specifikke sektorer, såsom forsvar, hvor fælles ledelse eller fælles ejerskab mellem flere medlemsstater ville give stordriftsfordele og dermed skabe merværdi og økonomiske besparelser for de pågældende medlemsstater;

26. understreger i den nuværende økonomiske situation den endnu mere afgørende rolle, som EU-finansierede programmer spiller, og opfordrer Kommissionen til at forelægge et forslag om at finansiere tiltag under Europa 2020-strategien gennem overførsel af uudnyttede betalingsbevillinger;

Proceduremæssig ramme

27. beklager, at inddragelsen af Europa-Parlamentet i udarbejdelsen af BEPG (overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker) og den årlige vækstundersøgelse ikke formelt er fastsat i traktaten, og at Parlamentets bidrag til beskæftigelsesemner finder sted i henhold til høringsproceduren (artikel 148, stk. 2, i TEUF); påpeger, at den årlige vækstundersøgelse bør indgå i en procedure med fælles beslutningstagning, som bør indføres ved den næste traktatændring; ønsker - i det omfang det er relevant og på et grundlag af gensidig respekt og samtykke - at styrke dialogen mellem de europæiske og de nationale institutioner, og især mellem parlamenterne;

28. minder om, at det europæiske semester nu er en del af den afledte EU-ret (se artikel 2a, i forordning (EU) nr. 1175/2011)⁽¹⁾;

29. minder om, at lovgivningspakken om økonomisk styring (den såkaldte »six pack«) leverer værktøjet til økonomisk dialog; »for at styrke dialogen mellem EU-institutionerne, især Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen og med henblik på at sikre større gennemsigtighed og ansvarlighed, kan Europa-Parlamentets kompetente udvalg opfordre formanden for Rådet, Kommissionen og i relevant omfang formanden for Det Europæiske Råd eller formanden for Eurogruppen til at give møde i udvalget med henblik på at drøfte afgørelser [der er] truffet... Europa-Parlamentets kompetente udvalg kan give den medlemsstat, der er berørt af sådanne afgørelser, lejlighed til at deltage i drøftelsen«; opfordrer til, at dette værktøj, som muliggør økonomisk samarbejde og gensidig forståelse, udnyttes så meget som muligt;

30. bemærker, at 2012-udgaven af det europæiske semester er den første under den vedtagne lovgivningsramme for økonomisk styring (»six pack«), der omfatter skærpede bestemmelser for stabilitets- og vækstpakten og nationale finanspolitiske regler såvel som nye procedurer til overvågning og korrektion af makroøkonomiske ubalancer;

31. opfordrer Kommissionen til fremover at fremlægge undersøgelserne under titlen »årlige retningslinjer for bæredygtig vækst«;

⁽¹⁾ Se Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1175/2011 af 16. november 2011 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker (EUT L 306 af 23.11.2011, s. 12).

Onsdag den 15. februar 2012

32. opfordrer indtrængende Kommissionen til at forelægge en detaljeret vurdering af medlemsstaternes gennemførelse af de landespecifikke henstillinger, som vil blive offentliggjort inden Det Europæiske Råd i juni 2012;
33. opfordrer Kommissionen til at arbejde tæt sammen med Rådet om udvikling af en ægte og fælles nomenklatur på budget- og regnskabsområdet;
34. minder om, at Rådet som led i den økonomiske dialog i Parlamentet bør gøre offentligt rede for sin holdning, når denne afviger væsentligt fra Kommissionens henstillinger og forslag;
35. understreger i denne forbindelse, at Kommissionens henstillinger og forslag skal respektere og opretholde det politiske råderum for medlemsstaterne, som er nødvendigt for gennemførelse i overensstemmelse med nærhedsprincippet og bestemmelserne i artikel 126, eftersom de anbefalede mål kan nås på flere forskellige måder;
36. opfordrer indtrængende Kommissionen til at redegøre nærmere for, hvorfor den har givet en negativ vurdering af det nationale reformprogram og stabilitets- og vækstpagten og ethvert andet dokument, som medlemsstaterne har forelagt inden for rammerne for den økonomiske styring; forventer, at Kommissionen i den forbindelse vil oplyse den pågældende medlemsstat om sin detaljerede metodologi og den arbejds-hypotese, der underbygger vurderingen;
37. minder om, at der i den nye lovgivningsramme fastsættes, at Europa-Parlamentet skal inddrages behørigt i det europæiske semester for at øge gennemsigtigheden og ansvarligheden af de beslutninger, der træffes, navnlig ved hjælp af den økonomiske dialog, som er fastsat i den relevante afledte ret;
38. roser Kommissionen for at have offentliggjort den årlige vækstundersøgelse inden udgangen af november og forventer, at denne tidsplan fremover vil være permanent, således at Parlamentet får tilstrækkelig tid til at give udtryk for sine holdninger, inden de årlige retningslinjer vedtages på Det Europæiske Råds forårsmøde;
39. understreger, at formanden for Rådet, Kommissionen i henhold til artikel 121 i TEUF, og i givet fald formanden for Eurogruppen hvert år skal aflægge beretning til Europa-Parlamentet og Det Europæiske Råd om resultaterne af den multilaterale overvågning;
40. opfordrer indtrængende Kommissionen, Rådet og Det Europæiske Råd til at blive enige med Parlamentet om en strømlinet tidsplan for det europæiske semester for at gøre det så effektivt, gennemsigtigt og legitimt som muligt;
41. giver sin formand mandat til at forsvare denne holdning under Det Europæiske Råds forårsmøde (den 1.-2. marts 2012);

*

* *

42. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Det Europæiske Råd.
-

Torsdag den 16. februar 2012

Prioriteringer for 2013-budgettet - Øvrige sektioner

P7_TA(2012)0050

Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2012 om retningslinjerne for 2013-budgetproceduren, Sektion I - Europa-Parlamentet, Sektion II - Rådet, Sektion IV - Domstolen, Sektion V - Revisionsretten, Sektion VI - Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Sektion VII - Regionsudvalget, Sektion VIII - Den Europæiske Ombudsmand, Sektion IX - Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og Sektion X (2012/2001(BUD))

(2013/C 249 E/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 314 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Rådets afgørelse 2007/436/EF, Euratom af 7. juni 2007 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 2012/5/EU af 13. december 2011 om ændring af den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning for så vidt angår den flerårige finansielle ramme med henblik på dækning af yderligere finansieringsbehov til ITER-projektet ⁽²⁾,
- der henviser til Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i regnskabsåret 2010, med institutionernes svar ⁽³⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 23 og 79,
- der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A7-0030/2012),
- A. der henviser til, at loftet for udgiftsområde 5 i den flerårige finansielle ramme (FFR) for EU's budget i 2013 er på 9 181 mio. EUR i løbende priser ⁽⁴⁾;
- B. der henviser til, at Kroatiens tiltrædelse vil få konsekvenser for 2013-budgettet, bl.a. med hensyn til udgifter til nye medlemmer og ansættelse af personale i de forskellige institutioner;
- C. der henviser til, at Parlamentet og de andre institutioner bør udvise budgetansvar og selvbeherskelse i en situation med store offentlige underskud og en fortsat indsats for at konsolidere de nationale budgetter; der henviser til skrivelse af 23. januar 2012 fra kommissær Lewandowski til formændene for de europæiske institutioner;
- D. der henviser til, at Parlamentet på dette stadium af den årlige budgetprocedure afventer de øvrige institutioners overslag og Præsidiets forslag til 2013-budgettet;

Den overordnede ramme og prioriteringer for 2013-budgettet

1. mener, at institutionerne i den stadig vanskelige økonomiske situation bør fastfryse deres administrative budgetter; understreger imidlertid behovet for at respektere retligt bindende forpligtelser og eventuelle efterfølgende stigninger;
2. opfordrer institutionerne til at styrke deres interinstitutionelle samarbejde med henblik på at udveksle bedste praksis, finde besparelser og således modernisere deres politikker for menneskelige ressourcer, organisation, teknologi og bygninger;

⁽¹⁾ EUT L 163 af 23.6.2007, s. 17.

⁽²⁾ EUT L 4 af 7.1.2012, s. 12.

⁽³⁾ EUT C 326 af 10.11.2011, s. 1.

⁽⁴⁾ I loftet for udgiftsområde 5 er medregnet personalets bidrag til pensionsordningen.

Torsdag den 16. februar 2012

3. understreger betydningen af det interinstitutionelle samarbejde for at få Kroatiens tiltrædelse til at forløbe så glat som muligt;
4. understreger betydningen af at styrke politikker for ikke-forskelsbehandling, som letter adgang, rekruttering og integration af handicappede;
5. understreger behovet for en effektiv miljøpolitik på tværs af institutionerne;

Europa-Parlamentet

6. minder om de betydelige besparelser, som blev gennemført på 2012-budgettet som et resultat af strukturelle ændringer og reorganisering; tilskynder til fortsættelse af de strukturelle og organisatoriske reformer og støtter innovation inden for andre områder; mener, at der kan findes reelle besparelser ved at identificere overlappninger og ineffektivitet på tværs af budgetposter; anmoder derfor om en detaljeret og klar oversigt fra generalsekretæren til Budgetudvalget over de budgetposter, som ikke blev udnyttet fuldt ud i 2011, og om en objektiv analyse af årsagerne hertil;
7. mener, at den mest reelle og største besparelse ville kunne opnås ved at have ét fast hjemsted for Europa-Parlamentet; opfordrer derfor til at evaluere situationen uden yderligere forsinkelse;
8. mener, at det for at finde væsentlige langsigtede besparelser bør overvejes at gennemføre en uafhængig evaluering af Parlamentets budget; mener, at det bør overvejes at nedsætte en arbejdsgruppe; opfordrer generalsekretæren og Præsidiets til hurtigst muligt at fremlægge konkrete forslag til etablering af en sådan gruppe og senest ved udgangen af 2012 komme med forslag til mulige besparelser; opfordrer ligeledes til hurtig gennemførelse af alle de konklusioner, som gruppen når frem til;
9. glæder sig over det øgede samarbejde mellem Budgetudvalget og Præsidiets under den årlige budgetprocedure; tilskynder kraftigt til at øge samarbejdet mellem generalsekretæren, Præsidiets og Budgetudvalget i løbet af året for at sikre en smidig budgetprocedure og en effektiv gennemførelse af budgettet; forventer, at Præsidiets fremlægger et forsigtigt behovsbaseret foreløbigt overslag, som tager højde for eventuelle efterfølgende stigninger, der måtte opstå som følge af retligt bindende forpligtelser; mener, at der bør gøres alt for at sikre, at alle målrettede forhøjelser opvejes af besparelser på andre områder;
10. opfordrer til, at der sker en fastfrysning af budgetposter i forbindelse med alle rejser i 2013, og at ingen af medlemmernes individuelle godtgørelser indekseres indtil valgperiodens udløb; afventer med interesse generalsekretærens rapport om rejser, som skal afleveres til Præsidiets og Budgetudvalget senest den 31. marts 2012;
11. er af den overbevisning, at besparelserne ikke må bringe Parlamentets lovgivningsmæssige aktiviteter i fare; er overbevist om, at medlemmernes lovgivningsmæssige aktiviteter kan forbedres ved gennemførelsen af videnstyringssystemet; glæder sig over de oplysninger, som administrationen har forelagt; anmoder om ajourførte oplysninger om status for projektet og forventer, at systemet vil være fuldt operationelt og tilgængeligt for EU-borgere; opfordrer til at øge bestræbelserne på at fremskynde dette projekt; minder om sin anmodning om oplysninger om, hvilke besparelser der kan foretages efter gennemførelsen af videnstyringssystemet;
12. minder om Parlamentets beslutninger vedrørende budgettet, herunder den seneste beslutning af 26. oktober 2011 ⁽¹⁾, hvori der opfordres til tidlig information, dialog og en gennemsigtig beslutningsproces i forbindelse med bygningspolitikken; anmoder om, at der hver sjette måned fremlægges nøjagtig information om udviklingen i forbindelse med byggeprojekter og de finansielle følger, som er forbundet hermed; konstaterer, at ingen yderligere byggeprojekter bør iværksættes i den indeværende valgperiode;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0461.

Torsdag den 16. februar 2012

Andre institutioner

13. opfordrer alle institutionerne til at lede efter yderligere besparelser for at fastholde budgetdisciplin samt til at fastfryse deres budgetter under hensyntagen til retlige forpligtelser og nye finansielle udfordringer, såsom den kroatiske udvidelse;

14. noterer sig Den Europæiske Unions Domstols (afsnit IV) anmodning om at ændre sine vedtægter på en måde, der vil have en direkte indvirkning på budgettet; mener, at den nødvendige finansiering skal sikres med henblik på at sikre institutionens gnidningsløse drift og dermed en ordentlig retsbeskyttelse af EU-borgere;

15. forstår de udfordringer, som EU-Udenrigstjenesten stod over for i forbindelse med udarbejdelsen af sit første budget for 2011; opfordrer til forsvarlig budgettering for så vidt angår denne nye institution og anmoder tjenesten om at undersøge mulighederne for eventuelt at skabe større budgetmæssig synergi mellem medlemsstaterne;

*

* *

16. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Domstolen, Revisionsretten, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget, Den Europæiske Ombudsmand, Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil.

Flerårig plan for den vestlige bestand af almindelig hestemakrel

P7_TA(2012)0051

Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2012 om den aktuelle status for den foreslåede flerårige plan for den vestlige bestand af almindelig hestemakrel og fiskeriets udnyttelse af denne bestand (2011/2937(RSP))

(2013/C 249 E/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser Kommissionens forslag til Rådet (COM(2009)0189) og til EF-traktatens artikel 37, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0010/2009),
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabontraktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (COM(2009)0665),
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 17. marts 2010 ⁽¹⁾,
- der henviser til sin holdning ved førstebehandling, vedtaget den 23. november 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2011 om fastlæggelse af en flerårig plan for den vestlige bestand af almindelig hestemakrel og fiskeriets udnyttelse af denne bestand ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT C 354 af 28.12.2010, s. 68.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0421.

Torsdag den 16. februar 2012

- der henviser til sin beslutning af 25. februar 2010 om grønbogen »Reform af den fælles fiskeripolitik«⁽¹⁾,
  - der henviser til Kommissionens forslag af 13. juli 2011 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (COM(2011)0425),
  - der henviser til mundtlige forespørgsler til Kommissionen og Rådet om situationen for den foreslåede flerårige plan for den vestlige bestand af almindelig hestemakrel og fiskeriets udnyttelse af denne bestand (O-000308/2011 – B7-0023/2012, O-000309/2011 – B7-0024/2012),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union i henhold til den gennemførelsesplan, der blev vedtaget på De Forenede Nationers verdenstopmøde om bæredygtig udvikling i Johannesburg i 2002, har forpligtet sig til at vedligeholde eller genoprette fiskebestandene, så de kan give det maksimale bæredygtige udbytte, med sigte på at nå målene for nedfiskede bestande snarest og så vidt muligt senest i 2015;
- B. der henviser til, at den fælles fiskeripolitik i henhold til artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik skal sikre, at de levende akvatiske ressourcer udnyttes på en økonomisk, miljømæssigt og socialt bæredygtig måde;
- C. der henviser til, at den vestlige bestand af hestemakrel er den økonomisk vigtigste af hestemakrelbestandene i EU-farvande;
- D. der henviser til, at Kommissionen i april 2009 foreslog en forvaltningsplan (COM(2009)0189) baseret på det forberedende arbejde udført af Det Regionale Rådgivende Råd for Pelagiske Bestande (PelRAC) og på rådgivningen fra Det Internationale Havundersøgelseråd (ICES) og Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF);
- E. der påpeger, at flerårige planer er en hjørnesten for den fælles fiskeripolitik og et fundamentalt bevaringsinstrument, der indeholder de generelle bestemmelser, som er nødvendige for forfølgelsen af den fælles fiskeripolitisk målsætninger, og at de derfor skal vedtages efter den almindelige lovgivningsprocedure, jf. artikel 43, stk. 2, i TEUF;
- F. der påpeger, at de biologiske oplysninger om den vestlige bestand af hestemakrel ikke er tilstrækkelige til, at der kan foretages en fuldstændig bestandsvurdering; der imidlertid henviser til, at rådgivningen fra STECF peger i retning af, at en fangstkontrolregel baseret på tendensen i ægmængden kan danne grundlag for en bæredygtig forvaltning af bestanden; der påpeger, at fangstkontrolreglen bør baseres ligeligt på den forsigtighedsbaserede rådgivning for gennemsnitlige rekrutteringsbetingelser og på de seneste samlede tilladte fangstmængder, justeret med en faktor, som afspejler den seneste tendens i bestandsstørrelsen målt på grundlag af ægproduktionen;
- G. der henviser til, at fastsættelsen og tildelingen af fiskerimuligheder i den fælles fiskeripolitik har direkte indflydelse på den socioøkonomiske situation for medlemsstaternes fiskerflåder, navnlig inden for det ikke-industrielle kystfiskeri;
- H. der påpeger, at Rådet ikke kan tiltage sig beføjelsen til unilateralt at tilpasse de i forslaget definerede parametre for fastlæggelse af samlede tilladte fangstmængder, eftersom de er centrale elementer i den foreslåede langsigtede plan;
- I. der henviser til, at Parlamentet i sin holdning ved førstebehandling gav Rådet et vist spillerum med hensyn til beregningen af det samlede udtag i overensstemmelse med de videnskabeligt baserede fangstregler med henblik på at fremme en kompromisløsning og yde et konstruktivt og positivt bidrag til behandlingen af dette lovgivningsforslag;

(1) EUT C 348 E af 21.12.2010, s. 15.

Torsdag den 16. februar 2012

- J. der påpeger, at de biologiske referencer og parametre, som indgår i fangstreglen, skal være i overensstemmelse med de seneste videnskabelige anbefalinger, og at Kommissionen bør have beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår tilpasninger af visse biologiske referencer og parametre, der indgår i fangstreglen, således at der kan reageres hurtigt på forandringer;
1. understreger, at planens formål er at bevare biomassen for vestlig hestemakrel på et niveau, som sikrer en bæredygtig udnyttelse, og at opnå det størst mulige udbytte på lang sigt;
  2. finder, at fangstkontrolreglen bør baseres ligeligt på forsigtighedsbaseret rådgivning og på de seneste samlede tilladte fangstmængder, justeret med en faktor, som afspejler den seneste tendens i bestandsstørrelsen målt på grundlag af ægproduktionen;
  3. understreger, at fangstkontrolregler er centrale elementer i de flerårige planer, som skal fastlægges efter den almindelige lovgivningsprocedure;
  4. understreger, at langsigtede forvaltningsplaner for så mange fiskebestande som muligt er af afgørende betydning for bevaringen af fiskebestandene, som Kommissionen fremhæver i sit forslag til en reform af den fælles fiskeripolitik;
  5. understreger vigtigheden af at komme ud af det nuværende interinstitutionelle dødvande til gavn for en bæredygtig fiskebestand og for at give fiskerne bedre muligheder for at planlægge deres aktiviteter på længere sigt;
  6. opfordrer indtrængende Kommissionen til at tage flere initiativer til fremme af en politisk dialog mellem de tre institutioner med henblik på at tydeliggøre deres respektive roller i beslutningsprocessen og afklare spørgsmålet om de flerårige forvaltningsplaners fremtidige struktur;
  7. opfordrer indtrængende Kommissionen til at handle hurtigt, som den har bebudet og lovet ved flere lejligheder, med henblik på at forhindre yderligere interinstitutionelle blokeringer i forbindelse med fremtidige langsigtede forvaltningsplaner;
  8. anmoder indtrængende Rådet om at fremsende sin holdning til den foreslåede flerårige plan for den vestlige bestand af almindelig hestemakrel, så Parlamentet kan iværksætte sin andenbehandling og gøre fremskridt i denne sag;
  9. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen til orientering.

Den fælles fiskeripolitiks bidrag til produktionen af offentlige goder

P7_TA(2012)0052

Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2012 om den fælles fiskeripolitiks bidrag til produktionen af offentlige goder (2011/2899(RSP))

(2013/C 249 E/07)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾,

---

⁽¹⁾ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

Torsdag den 16. februar 2012

- der henviser til meddelelse fra Kommissionen »Vores livsgaranti, vores naturkapital: EU's biodiversitetsstrategi frem til 2020« (COM(2011)0244),
  - der henviser til meddelelse fra Kommissionen »Rio+20: mod en grøn økonomi og bedre styring« (COM(2011)0363),
  - der henviser til meddelelse fra Kommissionen »Europa 2020« (COM(2010)2020),
  - der henviser til havstrategirammedirektivet (direktiv 2008/56/EF) ⁽²⁾,
  - der henviser til reformpakken for den fælles fiskeripolitik, som blev forelagt af Kommissionen den 13. juli 2011,
  - der henviser til FN's havretskonvention af 10. december 1982,
  - der henviser til FAO's adfærdskodeks for et ansvarligt fiskeri, vedtaget den 31. oktober 1995,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5 og artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at fiskeri er en af de ældste menneskelige aktiviteter, og at fisk er et vigtigt og uundværligt element i menneskets ernæring, som bør sikres, og hvis betydning bør anerkendes og værdsættes behørigt i forbindelse med den fælles fiskeripolitik (FFP);
- B. der henviser til, at fiskerisektoren, som omfatter både fangst af vilde fisk og akvakultur, inkluderer aktiviteter, der bidrager til produktionen af uundværlige fælles goder inden for tre hovedområder: fiskeri, forarbejdning og afsætning; der henviser til, at sunde fiskebestande, sunde havøkosystemer og bevarelsen af havets biodiversitet udgør vigtige fælles goder, der skal bevares;
- C. der henviser til, at bæredygtig akvakultur, hvad enten den udøves til havs eller i ferskvand, kystnært eller på åbent hav, er en vigtig del af fiskerisektoren;
- D. der henviser til, at småfiskeri spiller en særlig vigtig rolle i det økonomiske, sociale, miljømæssige og kulturelle liv, hvilket må anerkendes og værdsættes behørigt i forbindelse med den fælles fiskeripolitik; der henviser til, at kystsamfundene er blevet ramt hårdt af den samlede nedgang i fiskerisektoren, og at denne har haft alvorlige følger for mindre fiskerihavne i hele EU;
- E. der henviser til, at den reviderede fælles fiskeripolitik bør garantere fiskerisektorens miljømæssige, sociale og økonomiske bæredygtighed i de forskellige afvandingsområder, også ved indførelse af en decentraliseret forvaltningsmodel, der bringer beslutningscentrene tættere på aktivitetsområderne og i højere grad ansvarliggør aktørerne;
- F. der henviser til, at fiskerisektoren omfatter aktiviteter, der er afhængige af velfungerende økosystemer i og med at der kræves rigelige fiskebestande og havøkosystemer med god miljøtilstand for at den langsigtede bæredygtighed af fangst, forarbejdning og afsætning af fiskevarer kan sikres;

⁽²⁾ EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19.

Torsdag den 16. februar 2012

- G. der henviser til, at den europæiske fiskerisektor bidrager til den sociale udvikling ved direkte eller indirekte at skabe beskæftigelse og til den økonomiske vækst i Europa ved at producere 6,4 mio. ton fisk om året;
- H. der henviser til, at fiskerisektorens multifunktionalitet afspejles inden for forskellige områder, f.eks. gennem den indflydelse den har på socioøkonomiske, historiske, kulturelle, videnskabelige og miljømæssige spørgsmål;
- I. der henviser til, at fiskerivirksomhed hovedsageligt har indvirkning på kystområder og øer, og at den bidrager til en effektiv forvaltning af disse områder og til deres sociale og økonomiske dynamik; der henviser til, at dette er særlig vigtigt for deres samfund, som ofte er ugunstigt stillet som følge af mangel på arbejdspladser og svag lokaløkonomi;
- J. der henviser til, at den reviderede fælles fiskeripolitik bør kædes nøje sammen med andre centrale EU-initiativer inden for maritime anliggender, navnlig dem, der skitseres i Kommissionens meddelelse »En integreret EU-havpolitik« (COM(2007)0575), hvori det konstateres, at den europæiske fiskerisektor også kan igangsætte og fremme en bred vifte af videnskabelige undersøgelser, der uddyber kendskabet til havområdenes dynamik, økosystemer og biologien hos de akvatiske arter, der direkte eller indirekte berøres af fiskeriet;
- K. der henviser til, at en dynamisk, velforvaltet fiskerisektor i stadigt stigende omfang kan bidrage til det europæiske samfund og den europæiske økonomi og dermed spille en væsentlig rolle i Europa 2020-strategien;
1. understreger, at fiskerisektoren er en vigtig branche i EU, som forsyner EU-borgere med fødevarer af høj kvalitet og skaber økonomisk og social merværdi for Den Europæiske Union; indtager derfor det standpunkt, at den reviderede fælles fiskeripolitik er nødt til at sikre en bæredygtig udnyttelse af fiskeresourcerne samt opretholdelse af fiskebestandene på et sundt niveau, således at fiskeriaktiviteterne kan videreføres inden for deres traditionelle områder og lokalsamfund på lang sigt;
  2. mener, at miljømæssig, økonomisk og social bæredygtighed er vigtige mål for den fælles fiskeripolitik, og understreger, at dennes hovedprioritet bør være etableringen af en bæredygtig fiskerisektor med henblik på at sikre, at nulevende og kommende generationer fortsat kan nyde de miljømæssige, sociale og økonomiske fordele ved fiskeri;
  3. fremhæver, at fiskeri, hvis det forvaltes ordentligt, kan yde et større bidrag til det europæiske samfund med hensyn til fødevarer, beskæftigelse, opretholdelse af dynamiske fiskersamfund og på mange andre områder; understreger, at eksistensen af sunde fiskebestande, sunde havøkosystemer og bevarelsen af biodiversitet i havene i sig selv udgør vigtige fælles goder, som kun produceres, hvis fiskebestandene forvaltes på en bæredygtig måde, og unødvendig skadelig indvirkning på miljøet minimeres;
  4. anser det for meget vigtigt at anerkende havet – som dækker mere end to-tredjedele af vores planets overflade – som en ressource, der spiller en afgørende rolle for produktionen af andre naturlige ressourcer (f.eks. fiskeri); anser det også for strategisk meget vigtigt, at den fælles fiskeripolitik indeholder klare og præcise foranstaltninger med henblik på at sikre, at den kan udfylde sin strategiske rolle gennem en økosystemtilgang;
  5. understreger, at den fælles fiskeripolitik bidrager til opnåelsen af målene i EU's 2020-biodiversitetsstrategi og EU's målsætning om at standse tabet af biodiversitet og ødelæggelsen af økosystemtjenesterne inden 2020 ved at indføre foranstaltninger, der skal sikre bæredygtigt fiskeri, ved at træffe sikkerhedsforanstaltninger til eliminering af destruktivt fiskeri, ved at sikre genopretning af overfiskede fiskebestande og ved at træffe foranstaltninger til beskyttelse af arter, der ikke fiskes efter;
  6. minder om, at fiskerisektoren (herunder akvakultur) på det økonomiske plan anslås til at generere besparelser på 34,2 mia. EUR om året, og at den på det sociale plan skaber mere end 350 000 job, herunder opad og nedad i sektorkæden inden for fiskeri-, fiskeriforarbejdnings- og afsætningssektoren, navnlig i kystnære områder, de fjerntliggende områder og på ørene;

Torsdag den 16. februar 2012

7. understreger, at fiskerisektoren har en multifunktionel dimension, og at den bag dens tre traditionelle aktivitetsområder og de mere synlige virkninger på økonomisk, miljømæssigt og socialt plan også spiller en relevant rolle på flere andre områder, som f.eks. det miljømæssige, det kulturelle og rekreative område samt for turisme, videnskab, energi og uddannelse, og understreger navnlig betydningen heraf for den ikke-industrielle sektor;
8. opfordrer Kommissionen til at tage behørigt hensyn til, at fiskerisektoren spiller en vigtig rolle inden for følgende områder:
- i) kulturen – i form af bidrag til gastronomi, etnografi, historie, litteratur, museologi osv.
  - ii) det rekreative område og turismen – i form af mange forskellige aktiviteter som f.eks. ture på havet med lokale fiskere, observation af hvaler og havfugle, miljøvenlig dykning osv.
  - iii) videnskaben – i form af assistance til marineforskere og andre til deres forskning
  - iv) energiområdet – ved at fremme udvikling af nye teknologier, der på sigt kan anvendes til gavn for hele samfundet
  - v) miljøet – ved at beskytte biologisk følsomme geografiske områder samt ruge- og yngleområder på kysterne og ved at rense havene;
  - vi) uddannelsesområdet – ved at udvikle folks smag for friluftsliv og indgyde respekt for havet
9. understreger, at fiskerisektoren i kraft af sin multifunktionelle dimension leverer fælles goder til forskellige samfundsgrupper til gavn for de europæiske borgere generelt og ikke kun for dem, der har direkte eller indirekte tilknytning til fiskeriet, hvilket skal anerkendes og værdsættes; bemærker endvidere, at et betydeligt antal europæiske borgere, navnlig de, der bor i kystområder, har gavn af fiskeriaktiviteternes multifunktionalitet; mener, at der bør tages fuldt hensyn til fiskerisektorens multifunktionalitet ved finansieringen af den fælles fiskeripolitik; understreger, at produktionen af disse ekstra offentlige goder ikke må benyttes som en undskyldning for at forsinke nødvendige reformer af den fælles fiskeripolitik;
10. opfordrer indtrængende Kommissionen til at bistå de små fiskerihavne, der allerede er blevet hårdt ramt af en nedgang i fangstmængden som følge af overfiskeri;
11. understreger, at fiskerisektoren (som omfatter både bæredygtige vilde fiskebestande og akvakultur) er en af de vigtigste søjler for fødevarerikkerheden i Den Europæiske Union, og at dens bæredygtighed og stabilitet derfor skal sikres gennem reformen af den fælles fiskeripolitik, således at den fremover kan levere fiskeriprodukter af tilstrækkeligt høj kvalitet og i en tilstrækkelig mængde til at kunne imødekomme efterspørgslen fra mere end en halv million EU-borgere;
12. fremhæver den potentielle betydning af marin akvakultur og ferskvandsakvakultur som supplement til fiskeriets rolle for at sikre en vigtig del af fødevarerikkerheden i EU; understreger, at der er behov for en særlig politik med henblik på at sikre akvakultursektorens miljømæssige bæredygtighed; opfordrer Kommissionen til at fastlægge generelle kvalitative kriterier vedrørende akvakultur, som bør efterleves i hele EU, og som tager højde for akvakuaturens miljømæssige og sociale virkninger; opfordrer endvidere Kommissionen til at sikre, at importerede akvakulturprodukter er produceret i overensstemmelse med de relevante europæiske bæredygtigheds- og kvalitetsstandarder, dvs. miljømæssige eller dyrevelfærdsmæssige standarder;
13. bemærker, at fritidsfiskeri ikke blev behandlet i Kommissionens forslag af 13. juli 2011; understreger, at det bør behandles særskilt i som led i reformen af den fælles fiskeripolitik;

Torsdag den 16. februar 2012

14. fremhæver, at en yderligere diversificering af aktiviteter, der direkte eller indirekte er forbundet med fiskeriet, kunne bidrage til at bremse afvandringen af arbejdstagere fra sektoren, holde liv i forskellige regioners sædvaner og traditioner og standse affolkningen af visse kystområder;
  15. understreger, at fiskeriforvaltning i stigende grad er baseret på videnskabelige data, hvilket stimulerer den forskning, der anvendes på området, fremmer viden og skaber teknologisk udvikling og innovation i overensstemmelse med Europa 2020-strategien om fremme af intelligent vækst;
  16. understreger, at fiskerisektoren er afhængig af, at bestandene er sunde, og at der er balance i økosystemet, hvorfor reformen af den fælles fiskeripolitik må flytte fokus tilbage på sektorens rolle som vogter og forvalter af havets ressourcer med henblik på at skabe en mere effektiv, grønnere og mere konkurrencedygtig økonomi i overensstemmelse med 2020-strategien om fremme af bæredygtig vækst;
  17. understreger, at fiskerivirksomhed, når alle dens dimensioner tages i betragtning, herunder bæredygtig akvakultur, deres direkte og indirekte virkninger og de fælles goder, der produceres gennem fiskeriaktiviteter, garanterer social og territorial samhørighed, fremmer erhvervsuddannelse og en social og økonomisk dynamik i overensstemmelse med Europa 2020-strategien for fremme af inklusiv vækst;
  18. understreger, at fiskerisektoren, både i sig selv og gennem den integrerede havpolitik (IMP), skal bidrage til at nå Rio+20-målene for en åben økonomi samt til at skabe arbejdspladser og bekæmpe fattigdom;
  19. erklærer, at fiskerivirksomhed spiller en vigtig rolle i den integrerede havpolitik's bredere kontekst og udgør et centralt element i såvel den fysiske planlægningspolitik for havene som inden for rammerne af Den Europæiske Hav- og Fiskerifond;
  20. anmoder Kommissionen om at anerkende fiskerisektorens multifunktionalitet og værdien af dens omfattende og varierede produktion af fælles goder;
  21. anmoder Kommissionen om i sine fremtidige politiske forslag og beslutninger at sikre, at den fælles fiskeripolitik bidrager til de overordnede politiske målsætninger, såsom Europa 2020-strategien; mener, at den fælles fiskeripolitik i denne afgørende revision af samme må anerkendes som kilde til udvikling inden for rammerne af det europæiske vækstprojekt, og at det må sikres, at de nødvendige betingelser er til stede for at udvikle dens fulde potentiale; anmoder Kommissionen om at tage fiskeriets og kystregionernes særlige karakteristika i betragtning i forbindelse med udviklingen og gennemførelsen af disse politikker;
  22. anmoder Kommissionen om i den reviderede fælles fiskeripolitik at indføre konditionalitetsprincippet, der allerede anvendes inden for den fælles landbrugspolitik, og således sikre positiv særbehandling af miljøvenlige fiskerimetoder, f.eks. i form af bedre adgang til støttemidler;
  23. anmoder Kommissionen om at finde en juridisk løsning, der gør fiskerne i stand til at udvikle andre indkomstkilder inden for den brede vifte af »fiskerelaterede aktiviteter« uden at blive straffet økonomisk, for at fremme udviklingen af parallelle aktiviteter;
  24. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

Torsdag den 16. februar 2012

Den seneste politiske udvikling i Ungarn

P7_TA(2012)0053

Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2012 om den seneste politiske udvikling i Ungarn (2012/2511(RSP))

(2013/C 249 E/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2, 3, 4, 6 og 7 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), artikel 49, 56, 114, 167 og 258 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og den europæiske menneskerettighedskonvention vedrørende overholdelse, beskyttelse og fremme af de grundlæggende rettigheder,
  - der henviser til den ungarske grundlov, der blev vedtaget af Den Ungarske Republikks Nationalforsamling den 18. april 2011, og som trådte i kraft den 1. januar 2012 (herefter benævnt »den nye forfatning«), og overgangsbestemmelserne i den ungarske grundlov, der blev vedtaget af Nationalforsamlingen den 30. december 2011 (herefter benævnt »overgangsbestemmelserne«),
  - der henviser til udtalelse nr. CDL(2011)016 og nr. CDL(2011)001 fra Den Europæiske Kommission for Demokrati gennem Ret (Venedigkommissionen) om den ny ungarske forfatning og de tre juridiske spørgsmål, der er opstået under udarbejdelsen af den,
  - der henviser til sine beslutninger af 10. marts 2011 om medielovgivningen i Ungarn ⁽¹⁾ og af 5. juli 2011 om den ændrede ungarske grundlov ⁽²⁾,
  - der henviser til Kommissionens meddelelse om artikel 7 i traktaten om Den Europæiske Union med titlen »Respekt for og fremme af de værdier, som EU bygger på« (COM (2003)0606),
  - der henviser til oprettelsen af en gruppe på højt plan om pressefrihed og mediepluralisme af næstformand i Europa-Kommissionen Neelie Kroes i oktober 2011,
  - der henviser til Rådets og Kommissionens redegørelser på Europa-Parlamentets plenarmøde den 18. januar 2012 om den seneste politiske udvikling i Ungarn og til høringen den 9. februar 2012 i Udvalget for Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender,
  - der henviser til Europa-Kommissionens afgørelse af 17. januar 2012 om at indlede en hasteovertrædelsesprocedure mod Ungarn angående landets centralbanks og databeskyttelsesmyndigheders uafhængighed og foranstaltninger, der påvirker den dømmende magt,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union er baseret på de demokratiske værdier og retsstatsprincippet, som er fastlagt i artikel 2 i TEU, på den fuldstændige respekt for de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, som er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og i den europæiske menneskerettighedskonvention, og på anerkendelsen af den juridiske værdi af ovennævnte rettigheder, frihedsrettigheder og principper, som yderligere vil blive bekræftet gennem EU's forestående tiltrædelse af den europæiske menneskerettighedskonvention,
- B. der henviser til, at både de nuværende og kommende medlemsstater og EU som sådan har pligt til at sikre, at indholdet af og procedurerne i medlemsstaternes lovgivning er i overensstemmelse med EU's love og værdier, som navnlig er nedfældet i Københavnskriterierne, chartret om grundlæggende rettigheder og den europæiske menneskerettighedskonvention, og at ånd og bogstav i den vedtagne lovgivning ikke er i modstrid med disse værdier og instrumenter;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0094.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0483.

Torsdag den 16. februar 2012

- C. der henviser til, at Ungarn vedtog en ny forfatning den 18. april 2011, og at vedtagelsen af denne forfatning og visse af bestemmelserne heri blev kritiseret af Europa-Parlamentet i beslutningen af 5. juli 2011, hvori den ungarske regering blev opfordret til at tage stilling til de spørgsmål og forbehold, som Venedigkommissionen har rejst, og Kommissionen blev opfordret til at foretage en grundig undersøgelse og analyse af den nye forfatning og de heri omhandlede forfatningslove for at kontrollere, om de er i overensstemmelse med ånd og bogstav i gældende EU-ret og navnlig EU's charter om grundlæggende rettigheder;
- D. der henviser til, at vedtagelsen af forfatningslovene har givet anledning til bekymring på en række områder, navnlig med hensyn til den dømmende magts uafhængighed, centralbankens uafhængighed, databeskyttelsesmyndighedernes uafhængighed, fair vilkår for politisk konkurrence og politiske skift samt den såkaldte stabilitetslov, hvorefter indkomstskattesystemet skal vedtages med to tredjedele flertal, og forfatningslovene, der giver det nuværende flertal eneret til at udnævne embedsmænd for en usædvanlig lang periode, hvilket påvirker kommende regerings mulighed for at regere;
- E. der henviser til, at den nye char for Den Nationale Retsmyndighed og chefanklageren vil have ret til at tildele sager til de enkelte retter, hvilket strider mod princippet om ret til adgang til domstolene og til en retfærdig rettergang og domstolenes uafhængighed;
- F. der henviser til, at højesteret i henhold til den nye forfatning og overgangsbestemmelserne er blevet omdøbt til »Kúria«, og at den tidligere højesteretsformands seksårige mandatperiode blev afbrudt før tiden efter to år;
- G. der henviser til, at den obligatoriske pensionsalder for dommere og anklagere i henhold til den nye forfatning sættes ned fra 70 år til 62 år, undtagen for formanden for Kúria og chefanklageren, hvilket kan være diskriminerende og vil medføre, at ca. 300 dommere må gå på pension, hvilket er et alvorligt indgreb i domstolenes uafhængighed;
- H. der henviser til, at det tidligere system med fire parlamentariske kommissærer i henhold til den nye forfatning vil blive reduceret til én, idet kommissæren for databeskyttelse og informationsfriheds seksårige mandatperiode afbrydes før tiden, samtidig med at de pågældende beføjelser overføres til en nyoprettet myndighed, hvilket er et alvorligt indgreb i kommissærens uafhængighed;
- I. der henviser til, at det ungarske parlament har vedtaget adskillige love med tilbagevirkende kraft, hvilket er i strid med et af grundprincipperne i europæisk ret, nemlig at der ikke må lovgives med tilbagevirkende kraft;
- J. der henviser til, at den nyligt vedtagne lov om kirker og trosretninger indeholder nogle usædvanligt restriktive regler om registrering af kirker og gør registrering betinget af godkendelse i parlamentet med to tredjedele flertal;
- K. der henviser til, at den ungarske forfatningsdomstols kompetence til at prøve budgetrelaterede love er blevet begrænset væsentligt i henhold til forfatningen;
- L. der henviser til, at det betydelige antal anliggender, der med henblik på detaljeret regulering er blevet henvist til forfatningslove, der kræver to tredjedele flertal, herunder spørgsmål, der bør overlades til den almindelige politiske proces, og som normalt afgøres ved simpelt flertal, vækker bekymring, således som det påpeges i Venedigkommissionens rapport;
- M. der henviser til, at Viviane Reding, næstformand i Europa-Kommissionen, har understreget, at Kommissionen agter at undersøge, om den nye organisation af retssystemet i Ungarn påvirker domstolenes uafhængighed, og at næstformand i Europa-Kommissionen Neelie Kroes og lederen af gruppen på høj plan om pressefrihed og mediepluralisme, Vaira Vike Freiberga, gentagne gange har udtrykt bekymring over pressefriheden og mediepluralismen i Ungarn;
- N. der henviser til, at Kommissionens formand, José Manuel Barroso, den 18. januar 2012 understregede, at der ud over de juridiske aspekter også er blevet givet udtryk for bekymring med hensyn til kvaliteten af demokratiet i Ungarn, og appellerede til de ungarske myndigheder om at overholde principperne om demokrati og frihed og ikke blot at gennemføre dem i princippet, men også i praksis og i det politiske og sociale liv i Ungarn;

Torsdag den 16. februar 2012

- O. der henviser til, at Kommissionen den 17. januar 2012 indledte en overtrædelsesprocedure mod Ungarn vedrørende tre emner, nemlig den ungarske centralbanks uafhængighed, nedsættelsen af dommernes obligatoriske pensionsalder i henhold til den ungarske grundlov og databeskyttelsesmyndighedens uafhængighed, og endvidere anmodede de ungarske myndigheder om yderligere oplysninger angående domstolenes uafhængighed;
- P. der henviser til, at Europa-Parlamentet i sin beslutning af 15. december 2010 om grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union (2009) - effektiv gennemførelse efter Lissabontraktatens ikrafttrædelse ⁽¹⁾ slog til lyd for »en opfølgning af Kommissionens meddelelse fra 2003 om artikel 7 i traktaten om Den Europæiske Union med henblik på at definere en gennemsigtig og sammenhængende metode til håndtering af mulige krænkelse af menneskerettighederne og anvende artikel 7 i TEU, når det er relevant, på grundlag af den nye menneskerettighedsarkitektur«;
- Q. der henviser til, at den ungarske regering og navnlig den ungarske premierminister i sin skrivelse til Kommissionen og i sin tale til Europa-Parlamentet har signaleret, at man er parat til at tage fat på de problemer, der har ført til overtrædelsesproceduren, ændre den omhandlede lovgivning og samarbejde yderligere med EU-institutionerne efter retssagerne;
- R. der henviser til, at Europa-Parlamentet skal være med til at kontrollere, at de grundlæggende rettigheder, frihedsrettigheder og principper som fastslået i gældende EU-ret bliver overholdt i alle 27 medlemsstater;
1. er meget bekymret over situationen i Ungarn med hensyn til udøvelsen af demokrati, retsstatsprincippet, overholdelse og beskyttelse af menneskerettigheder og sociale rettigheder, systemet med kontrol og tilsyn, lighed og ikkeforskelsbehandling;
  2. opfordrer i EU's og de ungarske borgeres fælles interesse den ungarske regering til at efterkomme Europa-Kommissionens, Europarådets og Venedigkommissionens anbefalinger, indvendinger og krav med hensyn til de ovennævnte spørgsmål og ændre de pågældende love i overensstemmelse hermed under overholdelse af EU's grundlæggende værdier og normer;
  3. noterer sig Europa-Kommissionens, Europarådets og Venedigkommissionens tilsagn om at undersøge grundigt, om den ungarske lovgivning ikke alene er i overensstemmelse med EU-lovgivningens bogstav, men også dens ånd;
  4. opfordrer Europa-Kommissionen til som traktaternes vogter nøje at overvåge mulige ændringer og gennemførelsen af de omhandlede love og deres overensstemmelse med de europæiske traktaters ånd og bogstav og foretage en grundig undersøgelse for at sikre:
    - a. domstolenes fulde uafhængighed, navnlig ved at sikre, at den nationale domsmyndighed, anklagemyndigheden og domstolene i almindelighed styres uden politisk indblanding, og at uafhængigt udnævnte dommers mandatperiode ikke kan afkortes vilkårligt;
    - b. at reglerne for den ungarske nationalbank er i overensstemmelse med EU-lovgivningen;
    - c. at den institutionelle uafhængighed med hensyn til databeskyttelse og informationsfrihed genetableres og garanteres ved ordlyden og gennemførelsen af den relevante lovgivning;
    - d. at forfatningsdomstolens ret til at prøve enhver lovgivning genetableres til fulde, herunder retten til at prøve budget- og skattelove;
    - e. at pressefriheden og mediepluralismen garanteres ved ordlyden og gennemførelsen af den ungarske medielovgivning, navnlig med hensyn til deltagelse af repræsentanter for civilsamfundet og oppositionen i medierådet;

(1) Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0483.

Torsdag den 16. februar 2012

- f. at den nye valglov opfylder EU's demokratiske standarder og overholder princippet om politiske skift;
  - g. at retten til at udøve politisk oppositionsvirksomhed på en demokratisk måde sikres både i og uden for institutionerne;
  - h. at loven om kirker og trosretninger respekterer de grundlæggende principper om samvittighedsfrihed, og at kravet om, at registrering af kirker skal godkendes af det ungarske parlament med to tredjedeles flertal, opgives;
5. opfordrer Europa-Kommissionen til at anmode Venedigkommissionen om en udtalelse om lovgivningspakken bestående af den nye forfatning, overgangsbestemmelserne og forfatningslovene som helhed og til fortsat at samarbejde med Europarådet angående disse spørgsmål;
6. pålægger Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender i samarbejde med Europa-Kommissionen, Europarådet og Venedigkommissionen at følge op på spørgsmålet om, hvorvidt og hvordan Kommissionens og Europa-Parlamentets henstillinger som beskrevet i punkt 4 i denne beslutning er blevet implementeret og at fremlægge sine konklusioner i en betænkning;
7. pålægger Formandskonferencen til på baggrund af den i punkt 6 nævnte betænkning at overveje behovet for at træffe foranstaltninger, herunder foranstaltninger i henhold til forretningsordenens artikel 74e og artikel 7, stk. 1, i TEU;
8. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Europarådet, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Agenturet for Grundlæggende Rettigheder, OSCE og FN's generalsekretær.

Situationen i Rusland

P7_TA(2012)0054

Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2012 om det forestående præsidentvalg i Rusland (2012/2505(RSP))

(2013/C 249 E/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem EU og Den Russiske Føderation, som trådte i kraft i 1997 og er blevet forlænget, indtil den kan erstattes af en ny aftale,
- der henviser til de igangværende forhandlinger om en ny omfattende rammeaftale om forbindelserne mellem EU og Rusland og til partnerskabet for modernisering, der blev indledt i 2010,
- der henviser til sine beslutninger om Rusland, navnlig beslutningerne af 14. december 2011 om det kommende topmøde mellem EU og Rusland den 15. december 2011 og resultatet af valget til Dumaen den 4. december 2011 ⁽¹⁾ og af 7. juli 2011 om forberedelserne til valget til den russiske Statsduma i december 2011 ⁽²⁾,
- der henviser til OSCE/ODIHR's endelige observationsrapport af 12. januar 2012 om valget til Statsdumaen den 4. december 2011,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0575.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0335.

Torsdag den 16. februar 2012

- der henviser til Europarådets Parlamentariske Forsamlings (PACE) endelige observationsrapport af 23. januar 2012 om det russiske parlamentsvalg og dens erklæring om den delegation, der den 21. januar 2012 besøgte Rusland på baggrund af det nyligt afholdte valg,
  - der henviser til menneskerettighedskonsultationerne mellem EU og Rusland og navnlig det seneste møde herom den 29. november 2011,
  - der henviser til den erklæring om valget til Den Russiske Føderations Duma, som EU's højtstående repræsentant, Catherine Ashton, fremsatte den 6. december 2011, hendes taler den 14. december 2011 i Strasbourg om topmødet mellem EU og Rusland og den 1. februar 2012 om den politiske situation i Rusland,
  - der henviser til den erklæring, som formanden for Det Europæiske Råd, Herman Van Rompuy, fremsatte den 15. december 2011 efter topmødet mellem EU og Rusland,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at øget samarbejde og gode naboskabsforbindelser mellem EU og Rusland har afgørende betydning for stabiliteten, sikkerheden og velfærden i Europa; der påpeger, at et strategisk partnerskab mellem EU og Den Russiske Føderation kun kan udvikles på grundlag af fælles værdier;
- B. der henviser til, at der fortsat er bekymringer over udviklingen i Den Russiske Føderation med hensyn til overensstemmelse med og beskyttelse af menneskerettighederne og med hensyn til overensstemmelse med de alment anerkendte demokratiske principper, valgregler og procedurer; der henviser til, at Den Russiske Føderation er fuldt medlem af Europarådet og Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE) og derfor har forpligtet sig til at værne om de demokratiske principper og menneskerettighederne;
- C. der henviser til, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol den 12. april 2011 afsagde kendelse mod de besværlige procedurer for registrering af politiske partier i Rusland, som ikke er overensstemmelse med de valgstandarder, Europarådet og OSCE har fastlagt; der henviser til, at begrænsningerne for registreringen af politiske partier og kandidater indskrænker den politiske konkurrence og pluralismen i Rusland;
- D. der henviser til, at de generelle regler til trods for de begrænsede skridt, der for nylig er truffet for at forbedre valglovene, fortsat er overdrevent udviklede, og at den uensartede anvendelse af reglerne fører til forskelsbehandling af oppositionen;
- E. der henviser til, at præsident Medvedev i en tale til Dumaen den 22. december 2011 bebudede en række ændringer af det politiske system, herunder dannelsen af en ny uafhængig offentlig tv-kanal, forenkede procedurer for partier og præsidentkandidater, tilbagevenden til direkte valg af de regionale guvernører samt en undersøgelse af valgsvindel;
- F. der henviser til, at valget til Dumaen den 4. december 2011 ifølge den endelige observationsrapport fra OSCE/ODIHR ikke var i fuld overensstemmelse med standarderne for frie og retfærdige valg og var præget af konvergens mellem stat og regeringsparti, manglende uafhængighed i valgadministrationen, partiskhed i medierne og statslig indblanding på forskellige niveauer; der henviser til, at valget til Dumaen ifølge rapporten var præget af et stort antal procedureovertrædelser, eksempler på åbenlys manipulation og alvorlige tilfælde af, at der var lagt falske stemmesedler i valgurnerne;
- G. der henviser til, at den indenlandske valgobservationsorganisation Golos i sin endelige rapport anførte, at »valget hverken var frit eller retfærdigt og heller ikke opfyldte kravene i den russiske valglov eller de internationale valgstandarder«, og at »de grundlæggende principper for valg ikke blev overholdt, nemlig reel konkurrence og lige rettigheder for alle involverede parter, en neutral administration, uafhængige valgkommissioner, en afstemning i overensstemmelse med loven samt en korrekt stemmeoptælling«;

Torsdag den 16. februar 2012

- H. der henviser til, at den russiske befolkning i en række massedemonstrationer siden valget til Dumaen den 4. december 2011 har fremsat krav om mere demokrati, herunder frie og retfærdige valg og en omfattende reform af valgsystemet - det gælder bl.a. de demonstranter, der bår hvide bånd;
- I. der henviser til, at politisk pluralisme er en hjørnesten i et moderne demokratisk samfund og en kilde til politisk legitimitet; der henviser til, at der under forberedelserne til præsidentvalget må garanteres en fri og retfærdig procedure med lige chancer for alle kandidater; der henviser til, at visse kandidater under registreringsproceduren igen er blevet udelukket fra at deltage i valget;
- J. der henviser til, at forbindelserne mellem EU og Rusland har udviklet sig igennem de seneste årtier, hvilket har ført til en dybtgående og omfattende gensidig afhængighed, som uden tvivl vil vokse endnu mere i fremtiden, der henviser til, at indgåelsen af en strategisk partnerskabsaftale mellem EU og Den Russiske Føderation stadig er af allerstørste betydning for den fremtidige udvikling og intensivering af samarbejdet mellem de to parter;
- K. der henviser til, at Rusland to gange har forhindret FN's Sikkerhedsråd i at vedtage en resolution om den syriske krise, der opfordrer til støtte til Den Arabiske Ligas plan, som også EU slutter op om;
1. bemærker OSCE/ODIHR's og PACE's rapporter om valget til Dumaen, som fastslår, at valget ikke lever op til de standarder for valg, der er opstillet af OSCE, og at det var præget af konvergens mellem stat og regeringsparti, procedureovertrædelser, åbenlys manipulation og manglende uafhængighed i valgadministrationen;
  2. er bekymret for, at valgresultatet (Dumaens sammensætning) ikke vil føre til forbedringer for så vidt angår Dumaens rolle og indflydelse i Ruslands politiske system;
  3. opfordrer sin delegation til Det Parlamentariske Samarbejdsudvalg EU-Rusland til konsekvent at rejse spørgsmålet om demokrati, grundlæggende rettigheder og retsstat over for den russiske modpart; opfordrer desuden til en vurdering af aktiviteterne i Det Parlamentariske Samarbejdsudvalg EU-Rusland og til intensivering af dialogen med den ikke-parlamentariske opposition og civilsamfundet;
  4. bemærker de seneste opfordringer til annullering af valget til Statsdumaen og opfordrer de russiske myndigheder til at fortsætte med at efterforske alle rapporter om svig og intimidering indgående og på gennemsigtig vis med henblik på strafforfølgelse af de ansvarlige og til at afholde nye afstemninger de steder, hvor der bevisligt har været uregelmæssigheder; understreger, at den russiske valglov indeholder bestemmelser om appelmuligheder og berigtigelse; påpeger imidlertid, at klagebehandlingen i den centrale valgkomité har savnet gennemsigtighed, og at klagerne ikke er blevet behandlet effektivt og rettidigt; beklager, at næsten 3 000 klager over embedsmisbrug i forbindelse med valget, valgsvindel og lovovertrædelser i forskellige distrikter er blevet afvist af de relevante domstole, samt at enkelte sager endnu ikke er afgjort;
  5. bemærker, at præsident Medvedev har bebudet omfattende ændringer i det politiske system, herunder en stærkt påkrævet forenkling af reglerne om registrering af politiske partier; opfordrer til, at der udvises en seriøs vilje til også at tage fat på problemerne med mediefrihed og forsamlings- og ytringsfrihed; gentager, at EU er parat til at samarbejde med Rusland, bl.a. inden for rammerne af partnerskabet for modernisering, for at forbedre overensstemmelsen med menneskerettighederne og de grundlæggende rettigheder og for at sikre et virkeligt uafhængigt retsstatssystem i Rusland;
  6. opfordrer den russiske regering til i overensstemmelse med OSCE's henstillinger at forelægge en lovforslagspakke med det formål at udvikle et sandt demokratisk politisk system og gennemføre reformer, der kan lette registreringen for både politiske partier og præsidentkandidater, og til at tage fat på problemet med den restriktive anvendelse af registreringsreglerne for på den måde at bane vejen for frie og retfærdige valg snarest muligt;

Torsdag den 16. februar 2012

7. understreger, at de fredelige demonstrationer i Rusland er et udtryk for det russiske folks ønske om frie og retfærdige valg; opfordrer de russiske myndigheder til at anskue de seneste demonstrationer som en anledning til at tage skridt til at få gennemført de reformer, der er nødvendige for mere demokrati, politisk inddragelse og retsstat, herunder reformen af valglovene, i overensstemmelse med Europarådets og OSCE's standarder; opfordrer indtrængende de russiske myndigheder til at efterleve disse standarder i praksis, således at der kan sikres et frit og demokratisk præsidentvalg i marts med lige muligheder for alle kandidater;
8. fordømmer politiets overgreb mod de fredelige demonstrationer, der blev afholdt i protest over de uregelmæssigheder og den valgsvindel, som internationale observatører rapporterede om og almindelige borgeres videooptagelser dokumenterede; opfordrer de russiske myndigheder til fuldt ud at værne om forsamlings- og ytringsfriheden i overensstemmelse med Den Russiske Føderations forfatning;
9. minder om, at indskrænkningerne i den politiske pluralisme under forberedelserne til valget til Dumaen var et af de største problemer ved dette valg; udtrykker bekymring over, at oppositionskandidater forhindres i at opstille til præsidentvalget den 4. marts 2012, hvilket endnu en gang undergraver den politiske konkurrence og pluralisme;
10. opfordrer de russiske myndigheder til at indgå i dialog med oppositionen og beklager beslutningen om at nægte Grigorij Javlinskij registrering i forbindelse med præsidentvalgekampen, hvilket også forhindrer hans parti i at kunne stille med valgobservatører;
11. opfordrer OSCE, Europarådet og Den Europæiske Unions højtstående repræsentant for udenrigs-anliggender og sikkerhedspolitik til at følge op på efterforskningerne af uregelmæssigheder og til nøje at overvåge forberedelserne til præsidentvalget og håndhævelsen af valgreglerne, således som de russiske myndigheder har indvilliget i;
12. bemærker, at ca. 600 internationale observatører forventes at overvåge det russiske præsidentvalg (der vil være observatører fra OSCE/ODIHR, PACE, Shanghai-Samarbejdsorganisationen og SNG); understreger, at de internationale og nationale valgobservatørmissioner bør gennemføres fuldt ud for at sikre en effektiv overvågning af valghandlingen i overensstemmelse med OSCE/ODIHR og Europarådets standarder; opfordrer de russiske myndigheder til at undgå den indblanding og de hindringer, der blev rapporteret om under valget til Dumaen;
13. gentager sin opfordring til undersøgelseskommissionen om at foretage en omfattende og grundig undersøgelse af Sergej Magnitskijs død uden tabuområder, til snarest muligt at forelægge konkrete konklusioner og tage de nødvendige skridt for at retsforfølge de ansvarlige; opfordrer, i tilfælde af fortsat passivitet fra de russiske myndigheders side Rådet til at overveje aktioner, som f.eks. et rejseforbud i hele EU og en indefrysning af de økonomiske aktiver for dem, der er blevet kendt skyldige i tortur af Sergej Magnitskij og hans efterfølgende død samt i at have forsøgt at tilsløre sagen;
14. udtrykker sin dybe bekymring over misbruget af lovgivningen om anti-ekstremisme, herunder den ulovlige anvendelse af strafferetsbestemmelser mod civilsamfundsorganisationer som Memorial og religiøse mindretal som Jehovas Vidner og Falun Dafa og det uretmæssige forbud mod deres materialer på grund af ekstremisme;
15. fordømmer på det kraftigste, at den lovgivende forsamling i St. Petersborg har vedtaget en lov mod propaganda for seksuel orientering; fordømmer ligeledes lignende love, der er blevet vedtaget i regionerne Rijasan, Arkhangelsk og Kostroma; opfordrer alle russiske myndigheder til at holde op med at indskrænke ytringsfriheden i forbindelse med seksuel orientering eller kønsidentitet i overensstemmelse med den europæiske menneskerettighedskonvention og den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder; opfordrer den højtstående repræsentant/næstformand i Kommissionen til at formidle Den Europæiske Unions modstand mod disse love;
16. opfordrer kraftigt Rusland til at deltage i den internationale konsensus og tillade FN's Sikkerhedsråd at handle på grundlag af Den Arabiske Ligas forslag til løsning af krisen i Syrien; understreger, at Rusland som permanent medlem af FN's Sikkerhedsråd må tage sit ansvar for international fred og sikkerhed alvorligt; opfordrer Rusland til omgående at indstille alt salg af våben og militært udstyr til den syriske regering;

Torsdag den 16. februar 2012

17. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Den Russiske Føderations regering og parlament, Europarådet samt Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa.

Aftale mellem EU og Marokko vedrørende gensidige liberaliseringsforanstaltninger for landbrugs- og fiskeriprodukter

P7_TA(2012)0055

Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2012 om aftalen mellem EU og Marokko vedrørende gensidige liberaliseringsforanstaltninger for landbrugs- og fiskeriprodukter (2012/2522(RSP))

(2013/C 249 E/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Barcelonaerklæringen af 28. november 1995, hvormed der etableredes et partnerskab mellem Den Europæiske Union og landene i det sydlige Middelhavsområde,
- der henviser til Euro-Middelhavsaftalen om oprettelse af en associering mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Kongeriget Marokko på den anden side,
- der henviser til Rådets afgørelse af 14. oktober 2005, der godkender forhandlinger med Marokko om gensidig liberalisering af handelen med landbrugsprodukter, forarbejdede landbrugsprodukter samt fisk og fiskeriprodukter,
- der henviser til Rådets afgørelse af 14. december 2011, der godkender forhandlinger med Egypten, Jordan, Marokko og Tunesien med henblik på oprettelsen af vidtgående og brede frihandelsområder som led i de eksisterende Euro-Middelhavs-associeringsaftaler med disse lande,
- der henviser til den fælles meddelelse fra Kommissionen til Det Europæiske Råd, Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 8. marts 2011 om et partnerskab for demokrati og fælles velstand med det sydlige Middelhavsområde (COM(2011)0200),
- der henviser til den fælles meddelelse fra Kommissionen til Det Europæiske Råd, Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 25. maj 2011 om en ny reaktion på et naboskab i forandring (COM(2011)0303),
- der henviser til sin beslutning af 25. november 2010 om virksomhedernes sociale ansvar i internationale handelsaftaler ⁽¹⁾,
- der henviser til godkendelsesproceduren, jf. artikel 207, stk. 4, første afsnit og 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår udkast til aftale i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko om gensidige liberaliseringsforanstaltninger for landbrugsprodukter, forarbejdede landbrugsprodukter og fisk og fiskevarer, udskiftning af protokol nr. 1, 2 og 3 og bilagene hertil og ændring af Euro-Middelhavs-aftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Kongeriget Marokko på den anden side (herefter »aftalen«) (15974/2010),
- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 4,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0446.

Torsdag den 16. februar 2012

- A. der henviser til, at det politiske landskab, der er under udvikling i landene i det sydlige Middelhavsområde efter det arabiske forår, har nødvendiggjort en stærk, virkningsfuld og hurtig reaktion fra EU's side;
- B. der henviser til, at en styrkelse af handelsforbindelserne og en afbalanceret og progressiv handelsliberalisering med landene i de sydlige Middelhavslande er en vigtig del af denne reaktion;
- C. der henviser til, at handel og investering er drivkræfter for vækst og hjælp til at mindske fattigdommen, bringe folk sammen, knytte bånd mellem nationer og bidrage til politisk stabilitet;
- D. der henviser til, at artikel 16 i associeringsaftalen mellem EU og Marokko, der har været i kraft siden 1. marts 2000, foreskriver, at Det Europæiske Fællesskab og Marokko gradvist gennemfører en stadig større liberalisering af deres samhandel med landbrugsprodukter, forarbejdede landbrugsprodukter, fisk og fiskeriprodukter;
- E. der henviser til, at EU har et betydeligt overskud i sin varehandel med Marokko, og at dette udgjorde 5,4 mia. EUR i 2010;
- F. der henviser til, at EU har et betydeligt handelsoverskud på mere end 4 mia. EUR fra handelen med landene i det sydlige Middelhavsområde inden for landbrugs- og fiskeriområdet, men et bilateralt handelsunderskud fra handelen med Marokko på landbrugs- og fiskeriområdet, som beløb sig til 871 mio. EUR i 2010; der henviser til, at handel med landbrugs- og fiskeriprodukter udgør ca. 18 % af den marokkanske eksport;
- G. der henviser til, at landbruget tegner sig for mellem 15 % og 20 % af Marokkos BNP, 12 % af den marokkanske eksport og 38 % af den marokkanske arbejdsstyrke, med helt op til 75 % i landområderne, og at dette viser, at stabilitet og udvidelse af denne sektor er yderst vigtig for den politiske stabilitet i landet;
- H. der henviser til, at den foreslåede aftale med øjeblikkelig virkning liberaliserer 55 % af toldsatsen for Marokkos landbrugs- og -fiskeriprodukter (mod hidtil 33 %) og inden for 10 år 70 % af toldsatsen for EU-landbrugs- og fiskeriprodukter (mod hidtil 1 %);
- I. der henviser til, at det er afgørende at føre kontrol med følsomme produkter og sikre, at kontingenterne overholdes restriktivt, hvis aftalen skal fungere på en afbalanceret måde;
- J. der henviser til, at landbrugsprodukter fra alle tredjelande, der importeres til EU skal overholde EU-bestemmelserne for hygiejne- og plantesundhedsforanstaltninger (SPS-bestemmelserne);
- K. der henviser til, at Marokko er et af de fire lande i det sydlige Middelhavsområde, for hvilke Rådet har godkendt forhandlingsdirektiver for en vidtgående og bred frihandelsaftale, og at handel med landbrugsprodukter vil udgøre en del af disse forhandlinger;

Generelle overvejelser

1. er af den overbevisning, at åbningen af markeder og gradvis integration i EU's indre marked kan udgøre virkningsfulde instrumenter til udvikling af landene i det sydlige Middelhavsområde og bidrage til at afhjælpe den udbredte fattigdom og arbejdsløshed, der udgør kernen i de økonomiske, udvandringsrelaterede og sikkerhedsmæssige problemer i regionen; mener, at EU må være indstillet på at gøre tilstrækkelige handelsindrømmelser, hvis dette potentiale skal realiseres;
2. minder om de forpligtelser, som EU har påtaget sig i kølvandet på det arabiske forår, om at hjælpe landene i det sydlige Middelhavsområde med deres overgang til demokrati ved hjælp af handelsmæssige og økonomiske instrumenter for at sikre øget frihed og bedre økonomiske muligheder; mener, at Marokko har taget betydelige skridt hen imod konsolidering af demokratiet ved at reformere forfatningen og gennemføre retfærdige valg; hilser i den sammenhæng aftalen velkommen som et positivt skridt i retning af øget politisk stabilitet og fælles bæredygtig økonomisk udvikling;

Torsdag den 16. februar 2012

3. anser det for afgørende, at handels- og investeringsinitiativer tilstræbes at være til gavn for alle dele af samfundet og rettes mere specifikt mod SMV'er og smålandbrug; bemærker i denne forbindelse, at over 80 % af de marokkanske landbrugere besidder mindre end 5 ha land, og glæder sig derfor over, at Confédération marocaine de l'agriculture et du développement rural (Comader – det marokkanske forbund for landbrug og udvikling af landdistrikter) har givet sin støtte til aftalen; minder om, at fødevarerikkerhed har sociale, miljømæssige og kulturelle dimensioner i tilgift til dens økonomiske aspekter;

Aftalen

4. understreger, at aftalen i betragtning af landbrugssektorens betydning og indflydelse i Marokko, navnlig som kilde til beskæftigelse, vil spille en central rolle i landets økonomiske udvikling såvel som i dets politiske stabilisering, da den giver nye muligheder for eksport til EU, som er det største marked for marokkanske produkter; mener, at aftalen også vil skabe muligheder for EU's landbrugsindustri, navnlig på området for forarbejdede fødevarer; gør opmærksom på, at EU-eksportører i sidste ende vil få gavn af ophævelsen af marokkansk importtold for 70 % af landbrugs- og fiskeriprodukterne, hvilket vil betyde en besparelse på anslået 100 mio. EUR årligt i toldafgifter, når den er gennemført fuldt ud;

5. glæder sig over aftalens ikke-toldmæssige tillægsforanstaltninger, såsom fremtidige forhandlinger om øget beskyttelse for europæiske geografiske betegnelser, forbedrede beskyttelsesmekanismer og sundheds- og plantesundhedsforanstaltninger; minder endvidere om, at EU og Marokko er blevet enige om en tvistbilæggelsesordning, som gør det muligt for begge parter at opnå erstatning, såfremt den anden part ikke overholder betingelserne i aftalen;

6. fremhæver visse EU-sektorer bekymring over øgede toldkontingenter for import af følsomme frugter og grøntsager; opfordrer derfor Kommissionen til at fremlægge en vurdering af konsekvenserne for de europæiske producenter, og navnlig for landbrugernes indkomster, og til at holde Parlamentet orienteret på regelmæssig basis;

7. er bekymret over de vedvarende klager fra europæiske industrigrupper med påstande om svindel i indgangsprissystemet og anmoder om en garanti for, at aftalens forhøjede toldkontingenter fortsat vil blive reguleret på behørig vis af EU, og at der ikke vil herske misforståelser med hensyn til reglerne for anvendelsen af indgangsprisordningen; understreger, at europæiske aktører har indgivet klager til OLAF og til Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender, og at udvalget har bedt Kommissionen om at ændre indgangsprissystemet for at sætte en stopper for svindelen; bemærker i den sammenhæng forslagene om at bringe reglerne om anvendelsen af indgangsprisordningen på linje med EF-toldkodeksen som led i den seneste reform af den fælles landbrugspolitik; mener, at dette skal ledsages af ændringer af gennemførelsesforordningen vedrørende den fælles markedsordning for landbrugsprodukter for at indføre effektive kontrolforanstaltninger;

8. mener, at der med aftalen tilvejebringes specifikke institutionelle ordninger og mekanismer, såsom samarbejde til forebyggelse af markedsforstyrrelser, Kommissionens ekspertgrupper med tredjelande, herunder Marokko, underudvalget for handel med landbrugsprodukter inden for rammerne af forvaltningen af associeringsaftalen, mekanismer for udveksling af oplysninger om politik og produktion samt beskyttelsesklausulen i protokollens artikel 7; opfordrer Kommissionen til at anvende mekanismerne, når det er hensigtsmæssigt;

Udvidet handel og økonomiske anliggender

9. understreger, at adgangen til EU's indre marked bør være betinget af overholdelse af sundheds- og plantesundhedsstandarder samt miljømæssige standarder, og glæder sig over den positive rapport fra Levnedsmiddel- og Veterinærkontoret i 2011; glæder sig over, at aftalen sætter fokus på sundheds- og plantesundhedsforanstaltninger, og opfordrer til at sætte teknisk bistand i centrum for forhandlingerne om en vidtgående og bred frihandelsaftale; anmoder Kommissionen om at fremme ensartede foranstaltninger og kontrolforanstaltninger mellem Marokko og Den Europæiske Union inden for miljømæssige, sociale og fødevarerikkerhedsmæssige standarder for at sikre en fair konkurrence mellem de to markeder;

Torsdag den 16. februar 2012

10. glæder sig over reformerne inden for den marokkanske landbrugssektor, nemlig »Plan Vert« (den grønne plan), som er skræddersyet til at støtte mindre landbrugere ved at give disse adgang til moderne teknologi og investering; opfordrer til fortsat EU-støtte til forbedring af produktionsmetoder gennem udveksling af bedste praksis og til Marokkos bestræbelser på vandbeskyttelsesområdet;

11. anerkender, at Marokko har ratificeret hovedparten af de relevante konventioner fra Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) og for nylig har vedtaget at forbyde børnearbejde; understreger ikke desto mindre, at der stadig er plads til forbedringer for så vidt angår foreningsfrihed og børnearbejde; mener, at bestemmelserne i den vidtgående og omfattende frihandelsaftale bør omfatte assistance til gennemførelsen af ILO-konventionerne, ratificeringen af ikke-undertegnede nøglekonventioner (f.eks. Konventionen om foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere sig (nr. 87)) og initiativer om virksomheders sociale ansvar som del af kapitlet om bæredygtig udvikling;

12. opfordrer Kommissionen til at sikre, at aftalen fuldt ud respekterer folkeretten og kommer alle de berørte befolkningsgrupper til gode;

*

* *

13. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Kommissionens næstformand/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, delegationen for forbindelserne med Maghreb-landene, Præsidiets for Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavsområdet og Marokkos regering og parlament.

Situationen i Syrien

P7_TA(2012)0057

Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2012 om situationen i Syrien (2012/2543(RSP))

(2013/C 249 E/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Syrien,
- der henviser til konklusionerne fra Rådet (udenrigsanliggender) om Syrien af 10. oktober, 14. november og 1. december 2011 og af 23. januar 2012 og til Det Europæiske Råds konklusioner af 23. oktober og 9. december 2011,
- der henviser til erklæringerne fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om Syrien af 8. oktober, 3. og 28. november og 2. december 2011 og af 1. og 4. februar 2012,
- der henviser til Rådets afgørelse 2011/782/FUSP af 1. december 2011 om restriktive foranstaltninger over for Syrien og om ophævelse af afgørelse 2011/273/FUSP ⁽¹⁾, og til Rådets afgørelse efter udenrigsministrenes møde den 23. januar 2012 om at forstærke EU's restriktive foranstaltninger over for det syriske regime,
- der henviser til Rådets forordning (EU) nr. 36/2012 af 18. januar 2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien og om ophævelse af forordning (EU) nr. 442/2011 ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT L 319 af 2.12.2011, s. 56.

⁽²⁾ EUT L 16 af 19.1.2012, s. 1.

Torsdag den 16. februar 2012

- der henviser til Den Arabiske Ligas erklæringer om situationen i Syrien af 27. august, 16. oktober, 12., 16. og 24. november 2011 og af 22. januar og 12. februar 2012, til Ligaens handlingsplan af 2. november 2011 og dens sanktioner mod Syrien, vedtaget den 27. november 2011,
  - der henviser til FN's Sikkerhedsråds formands erklæring af 3. august 2011,
  - der henviser til FN's Generalforsamlings Tredje Udvalgs resolution om menneskerettighedssituationen i Den Syriske Arabiske Republik af 22. november 2011,
  - der henviser til den uafhængige internationale undersøgelseskommissions rapport af 23. november 2011 om Den Syriske Arabiske Republik,
  - der henviser til resolutionen af 2. december 2011 fra FN's Menneskerettighedsråd (UNHRC) om menneskerettighedssituationen i Den Syriske Arabiske Republik,
  - der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne fra 1948,
  - der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, konventionen om barnets rettigheder, den valgfri protokol om inddragelse af børn i væbnede konflikter og konventionen om forebyggelse af og straf for folkedrab, som alle er blevet tiltrådt af Syrien,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at der siden begyndelsen på den voldelige undertrykkelse af fredelige demonstranter i Syrien i marts 2011 er sket en voldsom eskalering af systematiske drab, voldsovergreb og tortur, og at Syriens hær og sikkerhedsstyrker til stadighed har reageret med målrettede drab, tortur og massearrestationer; der henviser til, at større og mindre byer over hele Syrien bliver belejret og bombarderet af regeringsstyrker; der henviser til, at adgangen til fødevarer og medicin er ekstremt vanskelig; der henviser til, at mange syrere lider under en stadig forværring af den humanitære situation som følge af vold og fordrivelser;
- B. der henviser til, at dødstallet i Syrien ifølge FN's skøn er nået op over 5 400 i løbet af den 11 måneder lange opstand, omend ajourførte tal er yderst svære at fremskaffe, idet visse områder, såsom dele af Homs, er fuldstændig afskåret fra omverdenen; der henviser til, at andre tusinder er blevet såret, at mindst 69 000 mennesker er blevet tilbageholdt, hvoraf 32 000 sidenhen er blevet løsladt, og at ca. 12 400 mennesker er flygtet til nabolandene; der henviser til, at FN's børnefond rapporterer, at hundredvis af børn er blevet dræbt og endnu flere er blevet vilkårligt anholdt, torteret og seksuelt misbrugt under tilbageholdelsen;
- C. der henviser til, at indbyggerne i den belejrede by Homs udsættes for et massivt, kontinuerligt bombardement og frygter, at regimet er ved at forberede et afgørende og dødbringende angreb med landtropper; der henviser til, at arabiske medier den 12. februar 2012 rapporterede, at syriske kampvogne og artilleri udsatte byen Hama for et voldsomt bombardement sideløbende med angrebene på Homs; der henviser til, at de syriske myndigheder samtidig fastholder, at de er oppe imod "terroristgrupper" og vil fortsætte kampen, indtil ro og orden er genoprettet;
- D. der henviser til, at præsident Bashar al-Assads mange løfter om reformer og amnesti aldrig er blevet indfriet, og at regimet har mistet al troværdighed og legitimitet, hvilket har ført til krav fra store dele af det internationale samfund om, at præsidenten træder tilbage;
- E. der henviser til, at en fransk journalist er blevet dræbt og en nederlandsk journalist såret, mens de var i færd med at udføre det afgørende arbejde at levere uafhængig information om begivenhederne i Syrien; der henviser til, at de syriske myndigheder fortsat nægter at give udenlandske journalister adgang til landet; der henviser til, at vidneberetninger fra syriske flygtninge, borgeres rapporter inde fra Syrien og billeder uploadet fra mobiltelefoner via enkeltstående satellitforbindelser fortsat er hovedkilden til de oplysninger, der kommer ud af landet;

Torsdag den 16. februar 2012

- F. der henviser til, at Den Arabiske Liga besluttede at søge støtte i FN's Sikkerhedsråd til en politisk løsning i Syrien; der henviser til, at Russiske Føderation og Kina den 4. februar 2012 nedlagde veto mod en resolution fra FN's Sikkerhedsråd, der støttede Den Arabiske Ligas opfordring til en inklusiv og fredelig politisk proces under syrisk ledelse; der henviser til, at Den Arabiske Ligas observatørmission i Syrien den 28. januar 2012 blev stillet i bero på grund af den kritiske forværring af situationen;
- G. der henviser til, at yderligere restriktive EU-foranstaltninger mod det syriske regime trådte i kraft den 18. januar 2012, herunder et forbud mod eksport af udstyr til overvågning af telekommunikation til det syriske regimes brug, et forbud mod deltagelse i visse infrastrukturprojekter og investeringer i sådanne projekter, og yderligere restriktioner på overførsler af midler og levering af finansielle tjenesteydelser;
- H. der henviser til, at listen over personer, foretagender og organer, der er underkastet EU's restriktive foranstaltninger, den 23. januar 2012 blev udvidet med 22 personer, der er ansvarlige for menneskerettighedsovertrædelser, og med 8 foretagender der yder finansiell støtte til regimet;
- I. der henviser til, at USA som reaktion på den tiltagende vold og bekymrende sikkerhedssituation har lukket sin ambassade i Syrien; der henviser til, at Frankrig, Italien, Nederlandene, Spanien, Det Forenede Kongerige, Tyskland og Belgien har hjemkaldt deres ambassadører fra Syrien; der henviser til, at Golfstaternes Samarbejdsråd og Tunesien har hjemkaldt deres ambassadører og besluttet at udvise de syriske ambassadører fra deres hovedstæder;
- J. der henviser til, at titusindvis af syriske flygtninge siden marts 2011 har søgt tilflugt i Tyrkiet; der henviser til, at Tyrkiet spiller en stadig mere betydningsfuld rolle på internationalt plan i indsatsen mod volden i Syrien;
- K. der henviser til, at den dystre situation i Syrien allerede har haft en negativ indvirkning på situationen i Libanon og at der frygtes en snarlig eskalering over grænsen, hvilket nødvendigvis vil påvirke hele regionen med uforudsigelige implikationer og virkninger til følge;
- L. der henviser til, at Rusland fortsat sælger våben til det syriske regime og har en flådebase i Syrien; der henviser til, at EU opretholder en embargo på militærustyr over for Syrien og til, at et russisk skib blev opbragt på Cypern og derefter ifølge de cypriotiske myndigheder fortsatte til Syrien under falsk foregivende; der henviser til, at omstændighederne ved denne episode aldrig er blevet officielt og offentligt klarlagt af den højtstående repræsentants kontor;
- M. der henviser til, at FN's menneskerettighedshøjkommissær opfordrede til, at Syrien stilles for Den Internationale Straffedomstol på anklage om forbrydelser mod menneskeheden efter UNHRC's særlige møde om Syrien i december og baseret på undersøgelsesresultaterne i rapporten fra FN's uafhængige internationale undersøgelseskommission, og til at FN's generalsekretær den 15. januar 2012 udtalte, at undertrykkelsen er en fremgangsmåde, der ender i en blindgyde;
1. beklager dybt, at Rusland og Kina anvendte deres vetoret i FN's Sikkerhedsråd til at blokere for udkastet til en resolution om Syrien og dermed stemte imod Den Arabiske Ligas forslag om en fredelig magtoverdragelse, hvilket af Assad-regimet blev opfattet som et grønt lys til at optrappe undertrykkelsesmetoderne med indsættelse af tunge våben og vilkårlig magtanvendelse mod ubevæbnede civile; gentager sin opfordring til medlemmerne af FN's Sikkerhedsråd og især Rusland og Kina om at påtage sig deres ansvar for at sikre, at den voldelige undertrykkelse af det syriske folk øjeblikkeligt bringes til ophør; fortsætter med at støtte EU's og dets medlemsstaters indsats på dette område;
2. opfordrer den højtstående repræsentant til at gøre sig de ihærdigste bestræbelser på at sikre vedtagelsen af en resolution i FN's Sikkerhedsråd i samarbejde med både Rusland og Kina;

Torsdag den 16. februar 2012

3. opfordrer Rusland, den syriske regerings største oversøiske våbenleverandør, til omgående at standse sine våbenleverancer til Syrien, og opfordrer EU til at oprette en sort liste over selskaber, der leverer våben til Syrien; opfordrer i denne sammenhæng alle EU-aktører til fuldt ud at respektere Den Europæiske Unions adfærdskodeks for våbeneksport, som har til formål at forhindre eksport af udstyr, der kan anvendes til intern undertrykkelse eller bidrage til regional ustabilitet;
4. fordømmer igen på det kraftigste det syriske regimes brutale undertrykkelse af befolkningen, navnlig i byen Homs; udtrykker sin dybeste bekymring over de syriske myndigheders alvorlige krænkelser af menneskerettighederne, herunder massearrestationer, udenretslige henrettelser, vilkårlige tilbageholdelser, bortførelser, tortur og mishandling af tilbageholdte, herunder børn; understreger, at der ikke må nægtes lægehjælp til personer, der er blevet såret under voldhandlingerne;
5. er bekymret over, at ifølge UNICEF's appel af 7. februar 2012 og rapporten fra den uafhængige internationale undersøgelseskommission om Syrien af 23. november 2011 har næsten 400 børn mistet livet siden volden brød ud i Syrien i marts 2011 og næsten 380 børn – heraf nogle under 14 år – er blevet vilkårligt anholdt og udsat for tortur og seksuel vold under tilbageholdelsen; fordømmer på det kraftigste alle krænkelser af menneskerettighederne, herunder børns rettigheder, som Syriens militær og sikkerhedsstyrker begår, og opfordrer den syriske regering til at bringe alle krænkelser af børns rettigheder og andre menneskerettigheder til standsning;
6. udtrykker sin dybeste medfølelse med de pårørende til ofrene; beundrer det syriske folks mod og beslutsomhed og støtter ihærdigt deres ambitioner om at opnå fuldstændig respekt for demokratiet, retsstatsprincippet, menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt en garanti for bedre økonomiske og sociale forhold;
7. gentager sin opfordring til præsident Bashar al-Assad og hans regime om at træde tilbage omgående for at give plads for en demokratisk overgang i Syrien;
8. opfordrer til, at volden mod det syriske folk standses, at tropper og kampvogne trækkes ud af byerne og til, at alle tilbageholdte demonstranter, politiske fanger, menneskerettighedsforkæmpere, bloggere og journalister løslades, og at internationale humanitære organisationer og menneskerettighedsorganisationer samt den internationale presse gives fuld adgang til landet;
9. gentager sin opfordring til uafhængige og gennemsigtige undersøgelser af de syriske myndigheders og militær- og sikkerhedsstyrkers udbredte, systematiske og omfattende krænkelser af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder for at sikre, at alle gerningsmændene bag disse handlinger, som muligvis udgør forbrydelser mod menneskeheden, drages til ansvar af det internationale samfund; er af den opfattelse, at klare mekanismer for fastlæggelse af ansvar skal ligge til grund for FN's Sikkerhedsråds bestræbelser på at løse den syriske krise og støtter samtidig op om FN's menneskerettighedshøjkommissærs opfordring til, at Syrien stilles for Den Internationale Straffedomstol;
10. gentager sin støtte til Den Arabiske Ligas bestræbelser på at bringe volden til ophør og fremme en politisk løsning i Syrien; glæder sig over Den Arabiske Ligas beslutning om at øge samarbejdet med FN; tager til efterretning, at Den Arabiske Liga har besluttet at suspendere sin observatørmission til Syrien som reaktion på, at myndighederne har intensiveret volden;
11. glæder sig over den højtstående repræsentants støtte til oprettelsen af kontaktgruppen for "venner af det syriske folk" for lande, der støtter den demokratiske forandring i Syrien, herunder Tyrkiet og medlemmer af Den Arabiske Liga; glæder sig over den højtstående repræsentants tilkendegivelse af, at hun vil deltage i denne kontaktgruppes første møde i Tunesien den 24. februar 2012;
12. opfordrer Rådet til at træffe en fælles beslutning om at tilbagekalde alle ambassadører fra Syrien og suspendere de diplomatiske forbindelser med de syriske ambassadører i EU's medlemsstater; opfordrer indtrængende den højtstående repræsentant til at styrke EU-delegationen i Damaskus med kapacitet til humanitær indsats og til at gøre ligesådan overalt, hvor det er nødvendigt;

Torsdag den 16. februar 2012

13. glæder sig over EU's engagement for fortsat at arbejde på at øge det internationale pres på det syriske regime; støtter afgørelsen fra Rådet (udenrigsanliggender) af 23. januar 2012 om at indføre nye restriktive foranstaltninger over for det syriske regime og opfordrer til yderligere målrettede sanktioner i denne sammenhæng;
14. glæder sig over Kommissionens beslutning af 3. februar 2012 om at yde humanitær bistand (på 3 mio. EUR) til hjælp for nødlidende i både Syrien og dets nabolande;
15. bifalder og støtter den syriske oppositions vedvarende bestræbelser på at skabe en forenet platform både inden og uden for landet, holde sig i løbende kontakt med det internationale samfund, herunder navnlig Den Arabiske Liga, og arbejde hen imod en fælles vision for Syriens fremtid og overgangen til et demokratisk styre; opfordrer indtrængende EU til at intensivere sin politiske, tekniske, kommunikationsmæssige og humanitære støtte til oppositionen;
16. opfordrer til en fredelig og reel overgang til demokrati, der opfylder det syriske folks legitime krav og er baseret på inklusiv dialog med inddragelse af alle demokratiske kræfter og dele af det syriske samfund i den hensigt at iværksætte en proces for vidtgående demokratiske reformer, der tager hensyn til behovet for at sikre national forsoning og dermed fastholder forpligtelsen til at sikre respekten for mindretallets rettigheder; opfordrer EU til at støtte alle den syriske oppositions forsøg på at samle sig og opstille en klar dagsorden for et demokratisk Syrien;
17. er alvorligt bekymret for, at de syriske myndigheders intimidering måske udvides til at omfatte oppositionsaktivister i eksil;
18. glæder sig den store støtte, som Tyrkiet har udvist over for den syriske befolkning, herunder ved at modtage flygtninge langs den syrisk-tyrkiske grænse og ved at tillade den syriske opposition at organisere sig; opfordrer indtrængende den højtstående repræsentant til at gøre sig de ihærdigste bestræbelser på at indlede drøftelser med Tyrkiet, Den Arabiske Liga og den syriske opposition vedrørende etableringen af humanitære korridorer langs den syrisk-tyrkiske grænse;
19. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Den Russiske Føderations regering og parlament, Folkerepublikken Kinas regering og parlament, Den Tyrkiske Republiks regering og parlament, De Forenede Nationers generalsekretær, Den Arabiske Ligas generalsekretær og Den Syriske Arabiske Republiks regering og parlament.

---

19. samling i Menneskerettighedsrådet i Genève

P7_TA(2012)0058

Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2012 om Parlamentets holdning med henblik på den 19. samling i FN's Menneskerettighedsråd (2012/2530(RSP))

(2013/C 249 E/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne og alle FN's konventioner om menneskerettigheder og valgfrie protokoller hertil ⁽¹⁾;
- der henviser til den europæiske menneskerettighedskonvention og EU's charter om grundlæggende rettigheder,

⁽¹⁾ FN's konvention mod tortur, FN-konventionen om barnets rettigheder, FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder, FN-konvention om handicappedes rettigheder, den internationale konvention om beskyttelse af alle personer mod ufrivillig forsvinding og FN's erklæring om oprindelige folks rettigheder.

Torsdag den 16. februar 2012

- der henviser til sine tidligere beslutninger om FN's Menneskerettighedsråd (UNHRC) og navnlig sin beslutning af 10. marts 2011 om prioriteringerne med henblik på den 16. samling i Menneskerettighedsrådet og gennemgangen i 2011 ⁽¹⁾,
- der henviser til delegationen fra Europa-Parlamentets Underudvalg om Menneskerettigheder, der rejste til Genève under den 16. samling i UNCHR og til sin rapport til underudvalget og til den fælles delegation fra Udenrigsudvalget og Underudvalget om Menneskerettigheder til den 66. samling i FN's Generalforsamling,
- der henviser sin beslutning af 7. juli 2011 om eksterne EU-politikker til fremme af demokratisering ⁽²⁾,
- der henviser til UNHRC's resolution 16/21 af 25. marts 2011 om gennemgang af Menneskerettighedsrådets arbejde og virke,
- der henviser til sin beslutning af 11. maj 2011 om EU som global aktør: dens rolle i multilaterale organisationer ⁽³⁾,
- der henviser til UNHRC's forestående 7. cyklus, navnlig den 19. samling, der afholdes fra den 27. februar til den 23. marts 2012, og til den 13. og 14. samling inden for rammerne af den universelle regelmæssige gennemgang, der vil blive afholdt i løbet af 2012,
- der henviser til de foregående ordinære og ekstraordinære samlinger i UNHRC, samt den første runde af den universelle regelmæssige gennemgang, der blev afsluttet i december 2011,
- der henviser til den fælles meddelelse fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Europa-Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet af 12. december 2011 om menneskerettigheder og demokrati i centrum for EU's optræden udadtil – en mere effektiv tilgang (KOM(2011)0886),
- der henviser til EU-traktatens artikel 2, 3 (5) 18, 21, 27 og 47,
- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at respekt for og fremme og beskyttelse af menneskerettighedernes universalitet er en del af EU's etiske og juridiske regelværk og en af hjørnesteenene i den europæiske enhed og integritet ⁽⁴⁾;
- B. der henviser til, at den igangværende gennemgang af EU's menneskerettighedspolitik bør bidrage til at gøre den eksterne politik til en mere aktiv, sammenhængende og effektiv magt i verden;
- C. der henviser til, at EU og dets medlemsstater bør sikre, at menneskerettighederne overholdes i deres egne politikker med henblik på at skabe bedre sammenhæng mellem interne og eksterne politikker og derved styrke EU's troværdighed i UNHRC;
- D. der henviser til, at samtlige internationale aktører skal bestræbe sig på at fjerne dobbeltstandarder og undgå selektiv praksis i behandlingen af menneskerettighedsspørgsmål eller at denne behandling politiseres;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0097.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0334.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0229.

⁽⁴⁾ Artikel 2, artikel 3, stk. 5, og artikel 6 i traktaten om den Europæiske Union.

Torsdag den 16. februar 2012

- E. der henviser til, at UNHRC er en unik platform, som specifikt beskæftiger sig med de universelle menneskerettigheder, og et særligt forum for menneskerettigheder inden for FN-systemet; der henviser til, at det er pålagt den vigtige opgave, der består i at styrke og fremme beskyttelsen af og respekten for menneskerettighederne overalt på kloden,
- F. der henviser til, at betydningen af det arbejde, der udføres i Generalforsamlingens tredje udvalg og UNHCR for debatten i FN's Sikkerhedsråd, bør tages i betragtning;
- G. der henviser til, at en delegation fra Parlamentets Underudvalg om Menneskerettigheder rejser til Genève under den 19. samling i UNHRC, ligesom det har været tilfældet i tidligere år med UNHRC's samlinger;
1. noterer sig den igangværende proces med henblik på at bekræfte EU's prioriteter for den 19. samling i UNHCR og glæder sig over fastsættelsen af Burma/Myanmar, Den Demokratiske Folkerepublik Korea (DPRK), Syrien, Libyen og Iran som centrale spørgsmål;
2. glæder sig over, at der på dagsordenen for den 19. ordinære samling, bl.a. er paneldiskussioner om integrering af menneskerettigheder, ytringsfrihed på internettet, retten til at tænke frit og til samvittigheds- og religionsfrihed, diskrimination og vold på baggrund af seksuel orientering og kønsidentitet, menneskerettigheder og HIV/AIDS, og FN's erklæring om mindretals rettigheder, samt omfattende møder om børns rettigheder og om tortur, menneskerettigheder og bekæmpelse af terrorisme, forsvindinger og vilkårlig tilbageholdelse; opfordrer medlemsstaterne til at bidrage konstruktivt til disse drøftelser, og gøre det klart, at de universelle og udelelige rettigheder omfatter alle uanset seksuel orientering og kønsidentitet;
3. bifalder denne samplings udnævnelser af mandaterne for uafhængige eksperter om fremme af en demokratisk og retfærdig international orden, en særlig rapportør om fremme af sandhed, retfærdighed, godtgørelse og garantier for ikke-gentagelse, en særlig rapportør om menneskerettighedssituationen i Syrien og en uafhængig ekspert om menneskerettighedssituationen i Sudan; noterer sig de rapporter, de særlige rapportører skal fremlægge, om bl.a. menneskerettighedssituationen i Den Demokratiske Folkerepublik Korea (DPRK), Iran and Burma/Myanmar og om tortur og anden nedværdigende, umenneskelig og grusom behandling eller straf, om situationen for menneskerettighedsforkæmpere og om religions- og trosfrihed; opfordrer medlemsstaterne til aktivt at bidrage til disse drøftelser;

UNHRC's arbejde

4. bifalder den øgede integrering af menneskerettighederne i FN's arbejde, som det fremgår af bl.a. den betydelige stigning af fremmøder fra Kontoret for FN's Højkommissær for Menneskerettigheder i Sikkerhedsrådet - herunder den fremragende repræsentation af undergeneralsekretæren i New York - eller af UNHCR's afholdelse af en årlig paneldiskussion for at samarbejde med styrelsesorganer og FN's sekretariater og fonde i overensstemmelse med resultatet af gennemgangen; opfordrer kraftigt medlemsstaterne af FN's Sikkerhedsråd til på mere regelmæssig basis at anmode Menneskerettighedsrådet om briefinger med henblik på virkelig at kunne håndtere krænkelser af menneskerettighederne, der er årsag til adskillige konflikter, som FN's Sikkerhedsråd behandler;
5. gentager igen sin opfordring til EU's medlemsstater om aktivt at modarbejde ethvert forsøg på at underminere princippet om, at menneskerettighederne er universelle, udelelige og indbyrdes afhængige, og aktivt at tilskynde UNHRC til at være lige opmærksom på spørgsmålet om forskelsbehandling, herunder forskelsbehandling på grund af køn, race, alder, seksuel orientering og religion eller tro; er af den opfattelse at UNHRC's resolution 17/19 af 17. juni 2011 om menneskerettigheder, seksuel orientering og kønsidentitet bør følges op på en konkret og vedvarende måde;
6. gentager igen sin opfordring til EU's medlemsstater om at foregå med et godt eksempel ved at støtte universaliteten af Menneskerettighedsrådet arbejde, navnlig ved at ratificere alle de internationale menneskerettighedsinstrumenter, det har etableret; beklager især, at ingen EU-medlemsstater har ratificeret konventionen om beskyttelse af alle vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder, at adskillige medlemsstater endnu ikke har vedtaget og/eller ratificeret konventionen om beskyttelse af alle personer mod ufrivillig forsvinding, og at blot en medlemsstat har ratificeret de valgfrie protokoller til den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, og gentager sin opfordring til alle medlemsstater om at ratificere dem;

Torsdag den 16. februar 2012

7. er stadig, selv om den anerkender beskedne forbedringer, bekymret over »blokpolitikens« vedholdenhed, der fortsat dominerer og påvirker udvælgelsen af lande og situationer, der får UNHRC's bevågenhed, og derved har en negativ indvirkning på dennes autoritet og troværdighed;

8. beklager, at gennemgangen ikke har ført til udvikling af vidtrækkende kriterier for medlemskab for så vidt angår forpligtelser og resultater i spørgsmål om menneskerettigheder; gentager sin opfordring til konkurrenceprægede valg for alle regionale grupper og anbefaler, at EU og dets medlemsstater giver udtryk for deres klare modstand mod de regionale gruppers praksis med at fremsætte »uplettede papirer« og foregå med et godt eksempel i denne forbindelse;

Krænkelser af menneskerettigheder i de lande, der er berørt af det arabiske forår

9. noterer sig genoptagelsen af Libyens medlemskab af UNCHR og støtter landets reintegration; beklager imidlertid, at muligheden ikke blev brugt til at udarbejde stærke og gennemsigtige kriterier for genindsættelse af suspenderede medlemmer, som logisk set bør baseres på de oprindelige kriterier for udvælgelse; opfordrer kraftigt UNHRC til straks at udarbejde sådanne kriterier med henblik på fremtidig anvendelse inden for rammerne af omfattende evaluering af et lands egnethed til at sidde i UNHRC på grundlag af menneskerettighedssituationen i dette land;

10. bifalder den uafhængige internationale undersøgelseskommission for Libyens forelæggelse af sin første rapport, som følge af resultaterne af den 15. ekstraordinære samling, i UNHRC i september 2011; støtter udvidelsen af undersøgelseskommissionens mandat og ser frem til den endelige skriftlige rapport, der forelægges på den 19. samling; støtter gennemførelsen af anbefalingerne fra undersøgelseskommissionen og støtter kraftigt dennes krav om gennemførelse af udtømmende, upartiske og offentlige undersøgelser af alle påstande om krænkelse af international menneskerettighedslovgivning og international og humanitær folkeret under konflikten, uanset hvem der begik disse, i fuld overensstemmelse med reglerne om domstolsbeskyttelse; er af den opfattelse, at menneskerettighedssituationen i Libyen fortsat giver anledning til bekymring, navnlig de fængsledes vilkår og behandlingen af de, der tilbageholdes af forskellige militser, uden at den midlertidige regering har nogen kontrol med disse brigader, og kræver øget opmærksomhed og varig bistand fra det internationale samfund, som FN's højkommisær for menneskerettigheder erklærede det i FN's Sikkerhedsråd den 25. januar 2012;

11. fordømmer på det kraftigste de syriske myndigheders udbredte brutale undertrykkelse og systematiske krænkelser af befolkningens, herunder børns, menneskerettigheder, og opfordrer de syriske myndigheder til bringe volden til ophør øjeblikkelig og opfylde deres forpligtelser i følge den internationale menneskerettighedslovgivning med henblik på at muliggøre en fredelig og demokratisk overgang;

12. bifalder afholdelsen af den 16., 17 og 18. ekstraordinære samling, på initiativ fra henholdsvis USA, Polen og EU, om menneskerettighedssituationen i Syrien; støtter anbefalingerne i sin november rapport og ser frem til ajourføringen, der vil blive forelagt på, og den interaktive dialog, der vil blive afholdt under, den 19. samling

13. bifalder beslutningen om at etablere mandatet for den særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i Syrien, når undersøgelseskommissionens mandat udløber; udtrykker især sin fulde støtte til opfordringen fra undersøgelseskommissionen, højkommisæren og alle mandaterne vedrørende de særlige procedurer til de syriske myndigheder om at samarbejde fuldt ud i forbindelse med undersøgelserne, med henblik på at sikre fuld ansvarlighed og undgå strafrihed; bifalder den diplomatiske indsats der er gjort af den højtstående repræsentant/næstformanden, Baroness Ashton, og dets medlemsstater over for Kina og Rusland i FN's Sikkerhedsråd med henblik på øjeblikkelig vedtagelse af en resolution om Syrien; beklager dybt, at Sikkerhedsrådet på grund af det fornyede veto fra Den Russiske Føderation og Kina ikke kunne støtte anmodningen fra Den Arabiske Liga om en inklusiv, Syrisk-ledet politisk proces, gennemført i et miljø uden vold;

Torsdag den 16. februar 2012

14. gentager sin bekymring over menneskerettighedssituationen i Bahrain og opfordrer EU's medlemsstater til at arbejde mod etableringen af en resolution om menneskerettighedssituationen i Bahrain på UNHRC's samling; understreger behovet for, at der på UNHRC's samling følges op på spørgsmålet om bekæmpelse af straffrihed i Yemen som følge af protesterne mod regeringen i 2011 og mener, at amnestier er i strid med den internationale menneskerettighedslovgivning, hvis de forhindrer retsforfølgelse af personer, der kan være ansvarlige for forbrydelser mod menneskeheden, folkemord, krigsforbrydelser og alvorlige krænkelser af menneskerettighederne;

15. glæder sig over de af FN's Højkommissær for menneskerettigheder, Navi Pillay, fremsatte erklæringer i 2011 med opfordring til de egyptiske myndigheder om at sætte en stopper for den overdrevne og brutale anvendelse af magt mod protestanter på Tahrir-pladsen og andre steder i landet, herunder den åbenlyst uretmæssige brug af tåregas, gummikugler og skarp ammunition, og hendes anmodning om indledning af uafhængige undersøgelser i forbindelse med forskellige demonstrationer og begivenheder;

16. opfordrer EU og medlemsstaterne til i anledning af anden runde af den universelle regelmæssige gennemgang (UPR) om Algeriet, at fokusere på spørgsmålet om ufrivillig forsvinden og fremhæve Algeriets manglende opfølgning af anbefalingerne, der blev vedtaget af de traktatfæstede organer på dette område; opfordrer til, at der oprettes en særlig opfølgningsmekanisme med henblik på dette; anmoder samtidig om, at EU og medlemsstaterne giver udtryk for deres alvorlige bekymring over den nylige vedtagelse af fem love, især en undertrykkende foreningslov og en kvindediskriminerende lov;

17. understreger behovet for international overvågning af menneskerettighedssituationen i Vestsahara, ikke mindst gennem anvendelse af særlige rapportører fra Menneskerettighedsrådet;

Andre

18. glæder sig over beslutningen om at udnævne en særlig rapportør om menneskerettighedssituationen i Den Islamiske Republik Iran; glæder sig over den foreløbige rapport fra den særlige rapportør til FN's Generalforsamlings tredje udvalg og ser frem til behandlingen af hans rapport på den 19. samling; opfordrer indtrængende de iranske myndigheder til at samarbejde med den særlige rapportørs undersøgelser, bl.a. ved at give adgang til landet; opfordrer til en udvidelse af den særlige rapportørs mandat i lyset af den alvorlige menneskerettighedssituation i Iran;

19. roser de særlige rapportører om situationen for menneskerettigheder i Den Demokratiske Folkerepublik Korea og om situationen for menneskerettighederne i Burma/Myanmar for deres fortsatte bestræbelser i udførelsen af deres mandater, og kræver, at de udvides, glæder sig over de foreløbige positive ændringer i Burma/Myanmars holdning til et øget samarbejde om de særlige procedurer og gentager sit krav om løsladelse af alle tilbageværende samvittighedsfanger samt om konkrete skridt, der skal træffes for at bekæmpe straffrihed i Burma, navnlig for forbrydelser mod menneskeheden begået i de etniske områder;

20. gentager sin opfordring til den højtstående repræsentant/næstformanden i Kommissionen og EU-medlemsstaterne om at arbejde hen imod en stærk fælles EU-holdning til opfølgningen på undersøgelseskommissionen om Gaza-konflikten ved offentligt at kræve gennemførelse af dens anbefalinger og ansvarlighed for alle krænkelser af folkeretten, uanset den påståede gerningsmand, ved at foretage en uafhængig, upartisk, gennemsigtig og effektiv efterforskning; mener, at der ikke kan gennemføres nogen effektiv fredsproces i Mellemøsten uden ansvarlighed og retfærdighed;

21. udtrykker sin støtte til den nylige oprettelse af mandatet for en uafhængig ekspert om situationen for menneskerettighederne i Elfenbenskysten for at følge op på gennemførelsen af anbefalingerne fra undersøgelseskommissionen og ser frem til behandlingen af hans rapport på den 19. samling;

22. understreger behovet for yderligere at støtte bestræbelserne på at styrke ansvarlighedsprocessen i Sri Lanka og fortsætte med at kræve nedsættelse af en FN-undersøgelseskommission for alle forbrydelser, som FN-generalsekretærens ekspertpanel vedrørende Sri Lanka har anbefalet; opfordrer den srilankanske regering til at sende en indbydelse til FN's særlige rapportør om fremme og beskyttelse af retten til menings- og ytringsfriheden;

Torsdag den 16. februar 2012

23. er bekymret over den forværrede menneskerettighedssituation i Kasakhstan; mener, at den generelle anklagers rapport om begivenhederne i Zhanaozen og Shetpe (det vestlige Kasakhstan) ikke i tilstrækkelig grad behandler den rolle, som de kasakhiske statslige styrker spillede i forbindelse med den brutale undertrykkelse af de strejkende oliearbejderes protester, deres sympatisører og tilhængere den 16.-18. december 2011, som bevirkede, at mindst 17 personer mistede livet; er forfærdet over de efterfølgende tilbageholdelser af oppositionspartiets ledende personer, menneskerettighedsforkæmpere og journalister; kræver en uafhængig, international undersøgelse af begivenhederne og en øjeblikkelig løsladelse af alle politiske fanger, herunder oliearbejdernes advokat Natalia Sokolowa; understreger behovet for at drøfte menneskerettighedssituationen i Kasakhstan på UNHRC's kommende samling;

24. roser OHCHR's arbejde med menneskerettighedssituationen i Den Demokratiske Republik Congo (DRC) og understreger behovet for genoprettelse af mandatet for en uafhængig ekspert til at overvåge menneskerettighedssituationen i DRC, og at det engagerer sig med myndighederne om gennemførelsen af anbefalingerne fra de internationale menneskerettighedsmekanismer;

25. anmoder EU-delegationen og EU-medlemsstaterne om at arbejde for en UNHRC-resolution om situationen i Eritrea på grund af landets elendige og forværrede dokumenterede situation med hensyn til ytrings- og religionsfrihed eller tros- og samvittighedsfrihed;

26. glæder sig over rapporten fra FN's højkommisær for menneskerettigheder om situationen i Afghanistan, der stammer fra det arbejde, som hendes kontor udfører inden for rammerne af UNAMA, opfordrer EU-medlemsstaterne til at støtte den offentligt og til at deltage i debatten om denne rapport til støtte for sine anbefalinger om styrkelse af retsstaten, bekæmpelse af straffrihed, om kvinders rettigheder og om arbejdet i den afghanske menneskerettighedsorganisation; støtter udpegelsen af en særlig rapportør om menneskerettighedssituationen i Afghanistan;

27. bemærker, at der er gjort gode fremskridt med begrebet beskyttelsesansvar (R2P) i FN-organer som FN's Sikkerhedsråd, UNGA og UNHRC; understreger, at R2P er et omfattende begreb, der omfatter mere end blot en militær intervention, har noteret sig, at der også er ved komme en ny fortolkning (»ansvar samtidig med beskyttelse«), der primært anvendes af nogle BRIKS-lande, især Brasilien, efter krisen i Libyen; opfordrer til en yderligere debat om, hvordan FN-organer, især Sikkerhedsrådet, potentielt kan udnytte dette begreb ved at sikre øget samarbejde mellem medlemsstaterne i forbindelse med kriser, understreger navnlig den forebyggende rolle, som Den Internationale Straffedomstol, især dens anklagers kontor, har spillet, og fordelene ved søgsmålsadgang til ICC via FN's Sikkerhedsråd, i denne forbindelse;

28. understreger behovet for international overvågning af menneskerettighedssituationen i Kina og opfordrer EU-medlemsstaterne til at engagere sig aktivt i oprettelse af den set i lyset af den mislykkede menneskerettighedsdialog mellem EU og Kina for at opnå betydelige og håndgribelige resultater;

29. gentager, at tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed, herunder frihed til at ændre eller opgive sin religion eller tro, er en grundlæggende menneskerettighed; roser arbejdet, som den særlige rapportør om religions- og trosfrihed har udført, og beklager, at mange enkeltpersoner og samfund på verdensplan er blevet nægtet denne ret; beklager, at religions- og ytringsfriheden konstant krænkes på det historiske Tibets territorium, og at et stigende antal tibetanere som følge heraf har gennemført selvaftænding som en ekstrem form for protest mod undertrykkelsen af deres rettigheder og friheder;

30. fordømmer den seneste erklæring fra den japanske justitsminister om en eventuel genoptagelse af brugen af dødsstraf; glæder sig over Mongoliets afgørelse af 5. januar 2012 om at afskaffe dødsstraffen, efter forlængelse af moratoriet for anvendelsen af dødsstraf i januar 2010 og opfordrer UNHRC og FN's Generalforsamling til at fortsætte med at arbejde for et moratorium og afskaffelse af dødsstraf i verden;

Torsdag den 16. februar 2012

31. glæder sig over afgørelsen, der er truffet af det guatemalanske parlament, om at ratificere Rom-statutten;

32. glæder sig over arbejdet i FN-enheden for kønsspørgsmål (UN Women), som bør have en indvirkning på gennemførelsen og forsvaret af »Beijing-retten«, herunder med hensyn til seksuelle og reproduktive rettigheder, samt på gennemførelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 om kvinders rolle i fred og sikkerhed, som alle er centrale spørgsmål for EU;

Den universelle regelmæssige gennemgang

33. glæder sig over, at resultatet af UNHRC's gennemgang har bekræftet, at den anden runde af den universelle regelmæssige gennemgang bl.a. bør fokusere på gennemførelsen af de accepterede anbefalinger fra den første runde, men understreger, at disse anbefalinger, som ikke blev accepteret af staten, der vurderes, ikke bør udelukkes fra processen, opfordrer stater, der deltager i den universelle regelmæssige gennemgang til at fokusere deres vurdering af tredjelande, navnlig på deres opfølgning og gennemførelse af anbefalingerne fra FN traktatfæstede organer og særlige procedurer som en betydningsfuld politisk støtte til disse værdifulde ekspertbaserede bidrag;

34. opfordrer EU-medlemsstaterne til at yde teknisk bistand for at bidrage til, at anbefalinger fra den universelle regelmæssige gennemgang gennemføres i overensstemmelse med de tilsagn, der er afgivet i UNHRC's -institutionsbygningspakke og resultatet af gennemgangen; gør opmærksom på den frivillige fond for finansiel og teknisk bistand til gennemførelsen af den universelle regelmæssige gennemgang som et nyttigt redskab i denne henseende og opfordrer de øvrige medlemsstater til at følge de britiske og tyske eksempler med at bidrage til fonden;

35. mener, at EU bør søge at øge synligheden af processen for denne universelle regelmæssige gennemgang ved at indarbejde anbefalingerne i bilaterale og multilaterale dialoger med FN's medlemsstater;

36. glæder sig over den styrkede rolle, som i overensstemmelse med Paris-principperne er tildelt nationale menneskerettighedsinstitutioner, som nu har ret til at gribe ind umiddelbart efter staten, der vurderes, i forbindelse med vedtagelsen af resultatet af den universelle regelmæssige gennemgang af plenarforsamlingen; gentager sin støtte til ngo'er på menneskerettighedsområdet og større inddragelse af civilsamfundet og eksperter i den universelle regelmæssige gennemgang;

37. glæder sig over, at resultatet af UNHRC's gennemgang giver mulighed for udsendelse af en frivillig midtvejsvaluering af opfølgningen af de accepterede anbefalinger, og opfordrer EU-medlemsstaterne til at foregå med et godt eksempel;

Særlige procedurer

38. bekræfter sin holdning om, at særlige procedurer udgør kernen i FN menneskerettighedssystem, og at troværdigheden og effektiviteten af UNHRC bygger på procedurerne fulde gennemførelse og Rådets samarbejde med mandatindehaverne;

39. glæder sig over, at UNHRC's gennemgang har bekræftet mandatindehavernes integritet og uafhængighed som procedurerne væsentlige karakteristika;

40. glæder sig over de skridt, der er taget i forbindelse med UNHRC's gennemgang for at øge gennemsigtigheden i udvælgelsen og udnævnelsen af mandatindehaverne; glæder sig også over den forstærkede rolle, som de nationale menneskerettighedsinstitutioner, der overholder Paris-principperne, har spillet i denne udvælgelsesproces;

41. beklager, at de særlige procedurers mulighed for tidlig varsling ikke yderligere blev styrket ved at indføre en mekanisme, der automatisk bevirker, at UNHRC behandler en situation; beklager, at der ikke er nogen mekanisme til at følge op på gennemførelsen af anbefalingerne fra de særlige procedurer;

Torsdag den 16. februar 2012

EU's engagement

42. glæder sig over den bebudede forhøjelse af EIDHR-midlerne og understreger, at disse yderligere midler også skal anvendes til at øge støtten til UNHRC; glæder sig over de finansielle bidrag, der er blevet ydet til OHCHR siden 2007 via EIDHR; forventer, at Kommissionen som følge af omfanget de nye udfordringer, som er opstået i den seneste tid, eventuelt ønsker at forhøje beløbet for sit årlige bidrag;

43. gentager sin betydelige støtte til EU's aktive deltagelse i UNHRC's arbejde ved at støtte eller være med til at støtte resolutioner, komme med udtalelser og dets deltagelse i interaktive drøftelser og debatter;

44. gentager sin opfordring til EU og dets medlemsstater til at sikre, at menneskerettighederne også respekteres fuldt ud i de interne politikker for at undgå dobbeltstandarder og til at øge sammenhængen mellem interne og eksterne politikker og til at styrke deres moralske autoritet på den internationale scene; opfordrer den højtstående repræsentant/næstformanden i Kommissionen Baroness Ashton til at tage fat på spørgsmålet om EU-virksomheders deltagelse i krænkelse af menneskerettighederne uden for EU og arbejde på gennemførelsen af et system af sanktioner mod disse virksomheder eller i det mindste at følge sådanne tilfælde og sikre at disse virksomheder ikke får EU-tilskud eller nogen form for bistand fra EU-Udenrigstjenesten;

45. understreger endnu en gang den afgørende betydning af at fastlægge stærke fælles EU-holdninger med henblik på at udnytte EU's og dens medlemsstaters samlede indflydelse; bemærker i denne forbindelse udviklingen af kapaciteten i Rådets Arbejdsgruppe om menneskerettigheder (COHOM) og de bestræbelser på at indkredse de vigtigste prioriteter samt bestræbelserne på at klarlægge arbejdsdelingen, som vil bidrage til udvikling af det tværregionale tilgang og ved at føre lobbyvirksomhed over for de moderate stater mellem Genève og New York, glæder sig over, at COHOM de facto er baseret i Bruxelles og over forslaget om at afholde et årligt møde i COHOM i Genève; støtter bestræbelserne på at formidle »en besked, med mange stemmer«, men beklager, at søgningen efter fælles fodslag for ofte fører til en accept af den laveste fællesnævner, især i Rådets afsluttende konklusioner og opfordrer til en dristigere, en mere ambitiøs indsats, opfordrer i den forbindelse EU-Udenrigstjenesten, navnlig EU's delegationer i Genève og New York, til at øge deres sammenhæng, baseret på en rettidig og materiel høring, og synligheden af EU's indsats for at styrke dens troværdighed i verden;

46. glæder sig over tilsagnet fra det højtstående repræsentant/næstformanden i Kommissionen om at udvikle en årlig tilgang til identificering af prioriteter i FN på tværs af alle menneskerettighedsrelaterede møder i både Genève og i New York, og påpeger behovet for et tæt samarbejde mellem den højtstående repræsentant/næstformanden i Kommissionen og kommissæren for humanitær bistand og civilbeskyttelse, idet deres sager, navnlig om menneskerettigheder, er betydeligt indbyrdes forbundet;

47. glæder sig over FN's Generalforsamlings vedtagelse af resolution 65/276 om Den Europæiske Unions deltagelse i FN's arbejde som en beskeden start på en større bestræbelse på at ajourføre Unionens rolle i organisationens menneskerettighedsarbejde; mener, at EU nu med alle midler skal insistere på at udøve sine rettigheder og følge en ambitiøs strategi for yderligere at øge sin status i FN;

48. glæder sig over den konstruktive rolle, som EU og dets medlemsstater har spillet i forbindelse med gennemgangen af UNHRC, navnlig i forbindelse med forsvaret af Kontoret for FN's Højkommissær for Menneskerettigheder og over deres opbakning til specielle procedurer og landemandater; minder om behovet for tilstrækkelige midler til at holde regionale OHCHR-kontorer åbne;

49. understreger, at EU's kapacitet med hensyn til outreach-aktiviteter hurtigst muligt skal forbedres, bl.a. gennem udvikling af stærke alliancer med centrale regionale partnere og alle moderate stater, samt gennem en mekanisme til at mobilisere støtte fra den højtstående repræsentant/næstformanden i Kommissionen for at påvirke tredjelands hovedstæder;

Torsdag den 16. februar 2012

50. glæder sig meget over redegørelsen fra den højtstående repræsentant/næstformanden i Kommissionen til Parlamentet den 13. december 2011 som opfølgning på Europa-Parlamentets mangeårige krav om oprettelse af en særlig EU-repræsentant for menneskerettigheder, understreger, at mandatindehaveren bør udnævnes på ekspertniveau med en dokumenteret indsats på menneskerettighedsområdet; opfordrer til, at denne udnævnelse sker så hurtigt som muligt, og at der bør være tilstrækkeligt med ressourcer til at sikre, at et sådant mandat kan opfyldes;

51. giver sin delegation mandat til at fremføre de bekymringer og de holdninger, der er kommet til udtryk i denne beslutning, på den 19. UNHRC-samling; opfordrer delegationen til at aflægge rapport om sit besøg til Underudvalget om Menneskerettigheder; mener, at det er absolut nødvendigt fortsat at sende en delegation fra Europa-Parlamentet til de relevante samlinger i UNHRC og UNGA;

*

* *

52. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's Sikkerhedsråd, FN's generalsekretær, formanden for FN's 66. Generalforsamling, formanden for FN's Menneskerettighedsråd, FN's højkommissær for menneskerettigheder og EU-FN-Arbejdsgruppen nedsat af Udenrigsudvalget.

Blindes adgang til bøger

P7_TA(2012)0059

Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2012 om andragende 0924/2011 af Dan Pescod, britisk statsborger, for »European Blind Union« (EBU) og »Royal National Institute of Blind People« (RNIB), om blindes adgang til bøger og andre trykte produkter (2011/2894(RSP))

(2013/C 249 E/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 227 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forespørgslerne af 13. januar 2012 til Rådet og Kommissionen om andragende 0924/2011 af Dan Pescod, britisk statsborger, for »European Blind Union« (EBU) og »Royal National Institute of Blind People« (RNIB), om blindes adgang til bøger og andre trykte produkter (O-000005/2012 – B7-0029/2012 og O-000006/2012 – B7-0030/2012),
- der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at blinde og svagtseende personer i Den Europæiske Union har meget begrænset adgang til bøger og andre trykte produkter, fordi 95 % af alle offentliggjorte værker aldrig omformes til »tilgængelige formater« som blindskrift, stor skrift eller audioprodukter;
- B. der henviser til, at der på verdensplan i øjeblikket ikke findes nogen international retsnorm for en målrettet undtagelse fra copyright-bestemmelserne for grænseoverskridende udbredelse af formater, der er tilpasset de læsehandicappedes behov;
- C. der henviser til, at copyright-udvalget under Verdensorganisationen for Intellektuel Ejendomsret (WIPO) planlægger en international traktat for at forbedre blindes og andre synshandicappede personers adgang til bøger;

Torsdag den 16. februar 2012

- D. der henviser til, at Den Europæiske Unions repræsentanter gentagne gange har afvist en retligt bindende tekst, og i stedet er gået ind for ikke-bindende anbefalinger;
- E. der henviser til, at Europa-Parlamentet i sin beslutning af 12. maj 2011 om »Frigørelse af de kulturelle og kreative industriers potentiale«⁽¹⁾ opfordrede EU til at støtte en bindende WIPO-traktat;
- F. der henviser til, at FN's konvention om handicappedes rettigheder, navnlig dennes artikel 21 og 30, og EU's charter om grundlæggende rettigheder fastsætter principperne for hindring af diskriminering af handicappede;
1. opfordrer Rådet og Kommissionen til at støtte en bindende WIPO-traktat om copyright til bøger og trykte produkter for blinde og svagtseende personer;
  2. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0240.

Regional konvention om pan-Euro-Middelhavsregler for præferenceoprindelse

P7_TA(2012)0060

Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2012 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af den regionale konvention om pan-Euro-Middelhavsregler for præferenceoprindelse (2012/2519(RSP))

(2013/C 249 E/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine beslutninger af 27. oktober 2005 om nyt skub i Barcelona-processen⁽¹⁾, og af 25. november 2009 om Euro-Middelhavspartnerskabet inden for økonomi og handel med henblik på den 8. konference mellem Euromedhandelsministrene⁽²⁾,
- der henviser til Barcelona-erklæringen af 28. november 1995, hvormed der etableredes et partnerskab mellem Den Europæiske Union og landene i det sydlige og østlige Middelhavsområde (SEM-landene), og til det arbejdsprogram, der vedtoges på denne konference,
- der henviser til fælles meddelelse fra Kommissionen til Det Europæiske Råd, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 8. marts 2011 om et partnerskab for demokrati og fælles velstand med det sydlige Middelhavsområde (COM(2011)0200),
- der henviser til Euromedkøreplanen for handel for årene indtil 2010 og fremover, som vedtaget på Middelhavsunionens ottende handelsministermøde i 2009,
- der henviser til fælles meddelelse til Det Europæiske Råd, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 25. maj 2011 om en ny reaktion på et naboskab i forandring (COM(2011)0303,

---

⁽¹⁾ EUT C 272 E af 9.11.2006, s. 570.

⁽²⁾ EUT C 285 E af 21.10.2010, s. 35.

Torsdag den 16. februar 2012

- der henviser til associeringsaftalerne for Euro-Middelhavsområdet mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Tunesien ⁽¹⁾, Israel ⁽²⁾, Marokko ⁽³⁾, Jordan ⁽⁴⁾, Egypten ⁽⁵⁾, Libanon ⁽⁶⁾ og Algeriet ⁽⁷⁾ på den anden side samt Euro-Middelhavs-interimsassocieringsaftalen om handel og samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og PLO til fordel for den Palæstinensiske Myndighed ⁽⁸⁾,
  - der henviser til afgørelse nr. 1/95 truffet af Associeringsrådet EF-Tyrkiet den 22. december 1995 om iværksættelse af slutfasen af toldunionen (96/142/EF),
  - der henviser til bæredygtighedsvurderingen for Euro-Middelhavsfrihandelsområdet udarbejdet af Institute for Development Policy and Management ved Manchester University,
  - der henviser til sin beslutning af 15. marts 2007 om oprettelse af Euro-Middelhavsfrihandelsområdet ⁽⁹⁾ og de relevante overvejelser deri,
  - der henviser til konklusionerne fra de Euro-Middelhavsministerkonferencer og sektorspecifikke ministerkonferencer, der er afholdt, siden Barcelonaprocessen blev indledt, navnlig konklusionerne fra Middelhavsunionens niende konference for handelsministrene, der afholdtes den 11. november 2010,
  - der henviser til Domstolens dom af 25. februar 2010, sag C-386/08, *Brita GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Hafen*,
  - der henviser til EU's erklæring i forbindelse med det fjerde møde i Associeringsrådet EU-Israel den 17.-18. november 2003,
  - der henviser til den tekniske ordning EU-Israel vedrørende protokol 4 til associeringsaftalen mellem EU og Israel og til Kommissionens meddelelse til importørerne med titlen »Indførsel fra Israel til Fællesskabet« ⁽¹⁰⁾,
  - der henviser til Rådets konklusioner om fredsprocessen i Mellemøsten, der blev vedtaget på den 2985. samling i Rådet (udenrigsanliggender) i Bruxelles den 8. december 2009,
  - der henviser til Kommissionens meddelelse om anvendelsesdatoen for protokollerne om oprindelsesregler for diagonal kumulation mellem Den Europæiske Union, Algeriet, Egypten, Færøerne, Island, Israel, Jordan, Libanon, Marokko, Norge, Schweiz (herunder Liechtenstein), Syrien, Tunesien, Tyrkiet og Vestbredden og Gazastriben ⁽¹¹⁾,
  - der henviser til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Danmarks regering og Færøernes landsstyre på den anden side ⁽¹²⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at pan-Euro-Middelhavsområdet for diagonal kumulation af oprindelsesregler bygger på en mangfoldighed af bilaterale protokoller om oprindelsesregler, der er for komplicerede til, at virksomhederne, især de små og mellemstore virksomheder, og landene kan drage fordel heraf;

⁽¹⁾ EFT L 97 af 30.3.1998, s. 2.

⁽²⁾ EFT L 147 af 21.6.2000, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 70 af 18.3.2000, s. 2.

⁽⁴⁾ EFT L 129 af 15.5.2002, s. 3.

⁽⁵⁾ EUT L 304 af 30.9.2004, s. 39.

⁽⁶⁾ EUT L 143 af 30.5.2006, s. 2.

⁽⁷⁾ EUT L 265 af 10.10.2005, s. 2.

⁽⁸⁾ EFT L 187 af 16.7.1997, s. 3.

⁽⁹⁾ EUT C 301 E af 13.12.2007, s. 210.

⁽¹⁰⁾ EUT C 20 af 25.1.2005, s. 2.

⁽¹¹⁾ EUT C 156 af 26.5.2011, s. 3.

⁽¹²⁾ EFT L 53 af 22.2.1997, s. 2.

Torsdag den 16. februar 2012

- B. der henviser til, at Lissabon-konferencen i oktober 2007 mellem Euromedhandelsministrene gav grønt lys for udarbejdelsen af en konvention, der samler alle de forskellige protokoller for pan-Euro-Middelhavsområdet i et enkelt, forenklet instrument, hvilket vil lette brugen af pan-Euro-Middelhavsordningen for oprindelseskumulation; der henviser til, at denne konvention godkendtes af Middelhavsunionens niende konference for handelsministrene, der afholdtes den 11. november 2010;
- C. der henviser til, at det geografiske anvendelsesområde for denne konvention er blevet udvidet til også at omfatte deltagerne i stabiliserings- og associeringsprocessen, hvilket reelt mangedobler fordelene ved pan-Euro-Middelhavsordningen for oprindelseskumulation;
- D. der henviser til, at selvom denne udvikling er meget positiv, fører den til, at ethvert misbrug og enhver omgåelse af reglerne om oprindelseskumulation også vil indvirke på et større geografisk område;
- E. der henviser til, at EU har associeringsaftaler med både Israel og Palæstina, som begge omfatter en frihandelsaftale, der indeholder særskilte og forskellige bestemmelser om præferentiel handelsmæssig behandling;
- F. der henviser til, at Rådet i sine konklusioner af 8. december 2009 om fredsprocessen i Mellemøsten gentager, at bosættelser er ulovlige i henhold til folkeretten, er en hindring for fred og truer med at gøre en tostatsløsning umulig;
- G. der henviser til, at det er EU's holdning, at varer, som kommer fra steder, der har været under israelsk administration siden 1967, ikke er berettigede til at nyde godt af præferencetoldsatser i henhold til associeringsaftalen mellem EU og Israel;
- H. der henviser til, at Israels anvendelse af associeringsaftalen mellem EU og Israel på de besatte områder har resulteret i ukorrekt gennemførelse af EU-lovgivningen, der, som bekræftet af Domstolen i sagen Brita GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Hafen, ikke tillader medlemsstaternes toldmyndigheder at indrømme præferencebehandling under associeringsaftalen mellem EU og Israel på varer med oprindelse i et israelsk besat område;
- I. der henviser til, at de europæiske borgere klart har udtrykt deres holdning angående varer fra besatte palæstinensiske områder,
- J. der henviser til, at EU er stødt på en række problemer i håndhævelsen af oprindelsesreglerne med hensyn til varer med oprindelse i bosættelser i de besatte områder; der henviser til, at EU i sin erklæring i forbindelse med det fjerde møde i Associeringsrådet EU-Israel i 2003 understregede betydningen af, at det bilaterale spørgsmål om oprindelsesregler løses, inden oprindelsesprotokollen ændres, for at muliggøre anvendelse af oprindelseskumulation i pan-Euro-Middelhavsområdet; der henviser til, at Kommissionen i mangel af en sådan løsning har forsøgt at løse disse problemer ved at aftale en juridisk ikke-bindende bilateral teknisk ordning med Israel, i henhold til hvilken Israel på hvert oprindelsesbevis anfører postnumrene på de steder, hvor de pågældende varer er blevet fremstillet, således at EU's toldmyndigheder straks kan gøre varer produceret i israelske bosættelser genstand for ikke-præferencetoldsatser;
- K. der henviser til, at denne tekniske ordning eksisterer mellem EU og Israel på den ene side og mellem EFTA-landene og Israel på den anden side; der henviser til, at den foreslåede konvention ikke på nogen måde udvider denne ordning til det geografiske område, den dækker, eller binder de øvrige parter;
- L. der henviser til, at reglerne i den tekniske ordning allerede kræver, at Israel og dets eksportører sonderer mellem produktioner i de territorier, der kom under israelsk administration i 1967, og produktioner i staten Israels internationalt anerkendte område;

Torsdag den 16. februar 2012

- M. der henviser til, at konventionen i sin nuværende form ikke vil give EU eller en kontraherende part yderligere retsmidler i tilfælde, hvor det vurderes, at reglerne om kumulation ikke er blevet behørigt overholdt;
- N. der henviser til, at det er toldmyndighederne i de enkelte EU-medlemsstater, der er ansvarlige for at kontrollere gyldigheden af krav om præferenceoprindelse af varer, der importeres i EU; der henviser til, at selv om toldmyndighederne gør deres bedste, kan de umuligt kontrollere og styre hvert enkelt oprindelses- og afsendelsesbevis fra Israel til EU; der henviser til, at denne logistiske udfordring ikke bliver mindre af, at konventionen udvider antallet af partnerlande, der kumulerer bearbejdning eller forarbejdning af materialer, der eksporteres af Israel, når de eksporterer produkter i henhold til deres aftaler med EU;
- O. der henviser til, at selv om problemerne med at fastslå den ægte oprindelse af varer, der eksporteres af Israel, bør takles mere effektivt, bør dette spørgsmål ikke bremse den sociale og økonomiske integration i hele regionen;
- P. der henviser til, at det arabiske forår har tydeliggjort behovet for retfærdige og rimelige regler, der tillader befolkningerne i de enkelte middelhavslande at høste det fulde udbytte af deres egen økonomiske indsats, og for, at EU klart støtter disse bestræbelser; der henviser til, at EU i kølvandet på det arabiske forår har på ny har givet udtryk for sin vilje til at indgå snævrere handelsforbindelser med de arabiske lande;
- Q. der henviser til, at Kommissionen i sin fælles meddelelse af 8. marts 2011 om et partnerskab for demokrati og fælles velstand med det sydlige Middelhavsområde nævner indgåelse af konventionen som et af redskaberne til at sikre en maksimal effekt af handel og investeringer i regionen;
- R. der henviser til, at det ikke lykkedes at etablere Euro-Middelhavsfrihandelsområdet i 2010; der henviser til, at en af de vigtigste grunde til denne fiasko var manglen på syd/syd-integration på det sociale, handelsmæssige og økonomiske område blandt de sydlige Middelhavslande,
- S. der henviser til, at denne aftale kan få meget betydelig indvirkning, både i de enkelte lande og regionalt;
1. mener, at international handel kan være et redskab for økonomisk vækst, økonomisk diversificering og fattigdomsbekæmpelse, som alle er nødvendige elementer i demokratiseringen af Middelhavsområdet; støtter Kommissionens bestræbelser på at give privilegeret adgang til EU's indre marked for varer, der produceres og kumuleres i Middelhavsområdet;
  2. glæder sig over initiativet til at forenkle pan-Euro-Middelhavsordningen for oprindelseskumulation; mener, at den regionale konvention om pan-Euro-Middelhavsregler for præferenceoprindelse udgør et stort skridt i retning af lettelse af samhandelen og den sociale og økonomiske integration i nabolandene mod syd;
  3. er bekymret over situationen vedrørende etableringen af Euro-Middelhavsfrihandelsområdet, som skulle have været på plads inden 2010, men som endnu ikke er blevet til noget; beklager dybt, at de forskellige aktører ikke har gjort nogen egentlige fremskridt med henblik på at skabe de nødvendige betingelser; opfordrer desuden til, at der udvikles et bilateralt og multilateralt økonomisk syd-syd-samarbejde, som ville skabe reelle fordele for borgerne og forbedre det politiske klima i regionen; erkender, at manglen på handel inden for regionen mellem de sydlige middelhavslande har udgjort en væsentlig hindring for projektet; fremhæver, at etableringen af Euro-Middelhavsfrihandelsområdet fortsat bør være et af målene for EU og dets sydlige partnere; betragter denne konvention som et stort fremskridt hen imod etableringen af frihandelsområdet og som et muligt incitament til at stimulere syd/syd-samhandelen;

Torsdag den 16. februar 2012

4. håber, at de nye demokratier, der vil opstå i regionen efter det arabiske forår, vil fremme menneskerettigheder og sociale rettigheder og uddybe den politiske dialog, der burde resultere i skabelsen af et miljø, der i højere grad tilgodeser den interne handel i regionen, eftersom denne mangel på handel delvist forårsagedes af den politik, som tidligere diktatoriske regimer førte; tilskynder disse nye demokratier til at arbejde tæt sammen inden for Agadir-gruppen og til at gøre fuld brug af denne konvention; anmoder Kommissionen om at yde disse nye demokratier faglig bistand for at sætte dem i stand til at gøre fuld brug af de handelsinstrumenter, der står til rådighed for dem, herunder denne konvention;
5. glæder sig over, at konventionen er samlet instrument, der ikke blot skaber de nødvendige juridiske rammer for diagonal kumulation blandt de traditionelle sydlige Middelhavspartnere, men også medtager deltagerne i stabiliserings- og associeringsprocessen og EFTA og dermed etablerer et bredere geografisk anvendelsesområde for kumulation og et større modtagermarked for kumuleret eksport;
6. beklager, at konventionen ikke suppleres af en tvistbilæggelsesmekanisme til behandling af spørgsmål vedrørende kontrol af oprindelsesbeviser; mener, at det blandede udvalg, der nedsættes i henhold til konventionen, ikke vil være et brugbart instrument til afhjælpning af disse spørgsmål; bemærker, at disse spørgsmål derfor vil skulle behandles ved hjælp af bilaterale tvistbilæggelsesmekanismer, hvor disse findes;
7. er af den opfattelse, at konventionen ville have været væsentligt bedre, hvis den havde omfattet en enkelt, effektiv tvistbilæggelsesordning, som ville give mulighed for en hurtig og tilfredsstillende løsning af tvister vedrørende produkters oprindelse og kumulation; opfordrer Kommissionen til at vurdere muligheden for at integrere en sådan mekanisme i konventionen i forbindelse med en fremtidig revision;
8. beklager, at konventionens ordlyd ikke åbner mulighed for fremtidig ændring eller revision; mener, at et så kompliceret og vidtfavnende instrument ville have gavn af en revision, når det bliver aktuelt; anmoder derfor Kommissionen om at overveje at indarbejde en revisionsklausul i konventionen;
9. understreger betydningen af, at indgåelsen af konventionen snarest muligt ledsages af en revision af de oprindelsesregler, der finder anvendelse på konventionens parter, og at denne revision udføres på en sådan måde, at oprindelsesreglerne for landene i det sydlige Middelhavsområde bringes i overensstemmelse med dem, der er foreslået i den nye forordning om den generelle præferenceordning (GSP); mener, at mindre fordelagtige oprindelsesregler ville underminere konventionens fulde potentiale og sætte nabolandene mod syd i en ufordelagtig position;
10. er alvorligt bekymret over den fortsatte praksis hos visse virksomheder, der under dække af associeringsaftalen EU-Israel eksporterer varer produceret i de besatte områder; tager kraftigt afstand fra denne praksis og mener, at den trods EU's internationale politikker og udgør et misbrug af de omfattende muligheder for legitim præferentiel adgang til Unionens indre marked; opfordrer derfor Kommissionen til at udarbejde en sort liste over selskaber, som fortsat bruger denne praksis, og til at underrette medlemsstaterne herom;
11. minder om, at Domstolen i sin dom i sagen *Brita GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Hafen* bekræftede, at toldmyndighederne i de importerende medlemsstater skal nægte præferencebehandling under associeringsaftalen EU-Israel for produkter med oprindelse i israelsk besatte områder, som eksporteres til EU, når de israelske myndigheder ikke fremlægger tilstrækkelige oplysninger til at fastslå varernes virkelige oprindelse;
12. er af den opfattelse, at gennemførelsen af konventionen ikke bør forlænge eller skabe en situation, som fremmer eller opmuntrer et sådant misbrug af reglerne; understreger, at konventionen som anført i dens præambel generelt ikke bør føre til en situation, som er mindre gunstig end i de tidligere forbindelser mellem de frihandelspartnere, der anvender diagonal kumulation; anmoder Kommissionen om at samarbejde med Europa-Parlamentet, således at de to institutioner kan sætte deres politiske vilje og vægt bag behovet for at finde en løsning på dette misbrug af det indre markeds bestemmelser; opfordrer Kommissionen til at fremsætte nye forslag til en mere optimal løsning på dette problem;

Torsdag den 16. februar 2012

13. bemærker, at hver enkelt EU- og EFTA-medlemsstat har en teknisk ordning med Israel, som beskæftiger sig med spørgsmålet om territorialitet, og som i begrænset omfang giver nogle løsninger; mener ikke, at disse tekniske ordninger indeholder tilfredsstillende løsninger; påpeger endvidere, at de tekniske ordninger ikke binder de øvrige parter i den regionale konvention; er derfor bekymret for, at den regionale konvention kan give anledning til mange situationer, hvor andre kontraherende parter støder på vanskeligheder, hvis de ønsker at opnå kumulation i henhold til deres aftaler med EU, når de inden for deres eget område bearbejder og forarbejder varer, der er importeret i henhold til deres aftaler med Israel;
14. opfordrer Kommissionen til at revidere og om nødvendigt genforhandle den tekniske ordning med den hensigt at gøre den mere effektiv og enkel; anmoder Kommissionen om at søge en løsning, som også kan finde anvendelse på varer, der indføres fra tredjeparter, der har kumuleret bearbejdning eller forarbejdning inden for deres eget område med hensyn til materialer importeret i henhold til deres aftaler med Israel; anmoder Kommissionen om at fremme indføjelser af bestemmelser, der bidrager til en ensartet anvendelse af territorialitetsprincippet fra alle kontraherende parters side som del af enhver fremtidig revision af den regionale konvention;
15. bemærker, at i henhold til procedurerne under den gældende tekniske ordning mellem EU på den ene side og EFTA og Israel på den anden, sonderer de israelske myndigheder og eksportører allerede mellem produktion, der finder sted i de israelske bosættelser i de besatte områder og produktion i staten Israels internationalt anerkendte område; påpeger, at disse procedurer ikke sikrer videreformidling af de sondringer, der foretages af de israelske myndigheder og eksportører, således at EU's toldmyndigheder kan anvende de samme sondringer på en korrekt, enkel og effektiv måde; opfordrer Kommissionen til at samarbejde med medlemsstaternes toldmyndigheder om at finde en løsning, der sigter på at gøre denne tekniske ordning til en enkel, effektiv og pålidelig mekanisme;
16. mener, at der bør indgås aftale med Israel om en enkel, effektiv og pålidelig mekanisme, der skal erstatte den eksisterende tekniske ordning, og at de israelske eksportører og toldmyndigheder i medfør af denne mekanisme skal anvende den samme sondring og på klar og relevant vis angive, hvornår de har tildelt oprindelsesstatus til produkter, der er produceret i områder, der blev bragt under Israels administration i 1967;
17. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sikre, at deres toldmyndigheder effektivt anvender den tekniske ordning og ånden i EU-Domstolens dom på de israelske kumulerede varer, der indføres i EU under den diagonale kumulation i henhold til den regionale konvention; mener, at Kommissionen bør tage foringen i koordineringen af sådanne EU-dækkende bestræbelser, og at den også bør tage skridt til at skabe opmærksomhed blandt toldmyndighederne i de enkelte EU-medlemsstater om, hvordan den tekniske ordning bør anvendes på israelske kumulerede produkter; mener, at EU's toldmyndigheder bør udøve mere effektiv kontrol med aftalens anvendelse for at undgå misbrug af præferenceordningen;
18. anmoder, da der ikke findes en sådan bestemmelse i konventionen, Kommissionen om efter tre år at gennemføre en konsekvensanalyse, som bl.a. evaluerer de fordele, der er opnået siden vedtagelsen af konventionen, samt indvirkningen af den kumulation, som konventionen har indført, på de tidligere nævnte virksomheders praksis;
19. understreger behovet for at øge bevidstheden om de muligheder, der ligger i den af den nye Euro-Middelhavskonvention forenkede kumulationspraksis, især for erhvervslivet i landene i det sydlige Middelhavsområde; støtter Kommissionen i initiativer, der har til formål at skabe en sådan bevidsthed;
20. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og regeringerne og parlamenterne for de lande, der har indgået den regionale konvention om pan-Euro-Middelhavsregler for præferenceoprindelse, samt formændene i Den Parlamentariske Forsamling for Middelhavsunionen.
-

Torsdag den 16. februar 2012

Fremtiden for GMES

P7_TA(2012)0062

Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2012 om fremtiden for GMES (2012/2509(RSP))

(2013/C 249 E/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 30. november 2011 om det europæiske jordovervågningsprogram (GMES) og dets operationer (fra 2014) (COM(2011)0831),
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 29. juni 2011 om et budget for Europa 2020 (COM(2011)0500),
  - der henviser til sin beslutning af 19. januar 2012 om en rumstrategi for Den Europæiske Union til gavn for borgerne ⁽¹⁾,
  - der henviser til Rådets konklusioner af 31. maj 2011 om en rumstrategi for Den Europæiske Union til gavn for borgerne,
  - der henviser til den mundtlige forespørgsel til Kommissionen om fremtiden for GMES (O-000325/2011 – B7-0027/2012),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at GMES-programmet er et af Unionens to flagskibsruminiciativer og spiller en central rolle i forbindelse med jordobservation, som er et afgørende redskab for så vidt angår bekæmpelse af klimaændringer, miljøforringelse, civilbeskyttelse og sikkerhed, bæredygtig udvikling, mobilitet og krisestyring samt tilvejebringelse af vigtige økonomiske muligheder gennem udvikling af downstream-tjenester og innovation;
- B. der henviser til, at GMES er af overordentlig stor politisk, strategisk og teknisk betydning for Europa, og at det giver betydelig værdi for pengene i form af økonomiske, sociale og teknologiske fordele;
- C. der henviser til, at GMES er etableret som et unionsprogram, som finansieres via EU-budgettet til et samlet beløb på ca. 3,2 mia. EUR frem til 2013, under EU's ledelse og ansvar;
- D. der henviser til, at manglen på en troværdig finansieringsplan, som sikrer langsigtet og stabil finansieringsstøtte, sandsynligvis ville føre til øgede omkostninger på lang sigt, ulig adgang til information og fordele for EU-borgere samt en midlertidig udsættelse eller sågar afbrydelse af programmet og de data, som det tilvejebringer, hvilket i sidste ende ville kunne føre til, at de foretagne investeringer viser sig frugtesløse, og Europa mister sin uafhængighed og sit teknologiske forspring inden for denne vigtige ruminfrastruktur;
- E. der henviser til, at Rådet den 31. maj 2011 anmodede om fortsat finansiering af GMES-programmet over EU-budgettet i overensstemmelse med Unionens forpligtelser, at adskillige medlemsstater allerede har givet udtryk for, at de gør indsigelse mod, at finansieringen af GMES reguleres af en mellemstatslig aftale, samt at den foreslåede GMES-fond derfor formentlig ikke vil generere den nødvendige finansiering;
1. beklager den omstændighed, at Kommissionen den 30. november 2011 kun offentliggjorde en meddelelse og ikke et lovgivningsforslag vedrørende GMES i betragtning af, at den nugældende forordning (EU) nr. 911/2010 kun dækker de indledende operationer og udløber ved udgangen af 2013;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0013.

Torsdag den 16. februar 2012

2. er uenig i den tilgang, som Kommissionen antydede i sin meddelelse med hensyn til den fremtidige finansiering og forvaltning af GMES, hvor målet er at finansiere projektet med mellemstatslige midler; frygter, at denne tilgang vil være yderst skadelig for den fremtidige udvikling af programmet, at programmet mister sin europæiske dimension og tilsidesætter princippet om gennemsigtighed, åbenhed og lige adgang for alle, samt vil blive set som et udtryk for EU's manglende engagement i sit flagskibsinitiativ;
3. mener ikke, at finansiering af GMES uden for den flerårige finansielle ramme (FFR) – med en finansiering og en forvaltningsstruktur som anført i det forslag, som Kommissionen offentliggjorde i sin meddelelse – er en mulig løsning;
4. påpeger, at usikkerhed med hensyn til fremtiden for GMES-programmet og dets finansiering er yderst skadelig for udviklingen og markedsudbredelsen af GMES-tjenester og anvendelsen af GMES, som forventes at skabe økonomisk vækst og velfærd for europæiske borgere;
5. opfordrer derfor Kommissionen til hurtigst muligt at vedtage et lovgivningsforslag om langsigtet forvaltning, finansiering og drift af GMES-programmet, finansieret inden for rammerne af den flerårige finansielle ramme med det formål at sikre korrekt ibrugtagning og drift af programmet samt opfylde målsætningen om at være fuld operationel fra 2014;
6. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Dødsstraf i Hviderusland, især sagen om Dzmitrij Kanavalau og Uladzislau Kavalyou

P7_TA(2012)0063

Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2012 om dødsstraf i Hviderusland, navnlig sagerne om Dzmitrij Kanavalau og Uladzislau Kavalyou (2012/2539(RSP))

(2013/C 249 E/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 17. december 2009 om Belarus ⁽¹⁾ og til sine andre beslutninger om dette emne, især af 15. september 2011 ⁽²⁾, 12. maj 2011 ⁽³⁾, 10. marts 2011 ⁽⁴⁾ og 20. januar 2011 ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. oktober 2010 om Verdensdagen mod dødsstraf ⁽⁶⁾ og til sine tidligere beslutninger om afskaffelse af dødsstraf, især af 26. april 2007 om initiativet til et universelt moratorium for dødsstraf ⁽⁷⁾,
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 65/206 af 21. december 2010 om et moratorium for dødsstraf samt dens tidligere resolutioner fra 2007 og 2008 om dødsstraf,
- der henviser til OSCE's Parlamentariske Forsamlings resolution af 6.-10. juli 2010 om dødsstraf,

⁽¹⁾ EUT C 286 E af 22.10.2010, s. 16.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0392.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0244.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0099.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0022.

⁽⁶⁾ EUT C 371 E af 20.12.2011, s. 5.

⁽⁷⁾ EUT C 74 E af 20.3.2008, s. 775.

Torsdag den 16. februar 2012

- der henviser til resolution 1857 (2012) af 25. januar 2012 fra Europarådets Parlamentariske Forsamling om situationen i Hviderusland,
  - der henviser til den erklæring om dødsdomme i Hviderusland, som EU's højststående repræsentant, Catherine Ashton, fremsatte den 1. december 2011,
  - der henviser til erklæringen af 24. januar 2012 fra Europa-Parlamentets formand Martin Schulz, hvori han fordømte dødsdommene over Dzmitrij Kanavalau og Uladzislau Kavalyou,
  - der henviser til afgørelse fra Rådet for Udenrigsanliggender af 23. januar 2011 om restriktive foranstaltninger over for Belarus,
  - der henviser til artikel 2 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
  - der henviser til erklæringen fra det østlige partnerskab, der blev vedtaget i Prag den 7.-9. maj 2009, og erklæringen om situationen i Hviderusland, der blev vedtaget i anledning af det østlige partnerskabs topmøde i Warszawa den 30. september 2011,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 122, stk. 5,
- A. der henviser til, at Hviderusland er det eneste land i Europa, der idømmer dødsstraffe og stadig foretager henrettelser;
- B. der henviser til, at Aleh Hryshkautsou og Andrei Burdyka blev henrettet i juli 2011, mens deres sager stadig verserede for FN's Menneskerettighedskommission, og der henviser til, at ifølge menneskerettighedsaktivister er omkring 400 mennesker blevet henrettet i Hviderusland siden 1991;
- C. der henviser til de seneste dødsdomme, der blev afsagt den 30. november 2011 over Dzmitrij Kanavalau og Uladzislau Kavalyou af Republikken Hvideruslands højesteret for angiveligt at have begået terrorangreb i Vitebsk i 2005, i Minsk i 2008 og i metroen i Minsk i april 2011;
- D. der henviser til, at der ifølge troværdige rapporter (FIDH, Human Rights Watch) er tegn på, at anklagere og Hvideruslands højesteret førte en uretfærdig retssag, og at undersøgelsen blev skæmmet af alvorlige menneskerettighedskrænkelser og bevidst tilsidesættelse af vigtige beviser, der pegede på, at de to mænd var uskyldige, og der henviser til, at der ifølge observatører ved retssagen var alvorlige proceduremæssige overtrædelser under den indledende undersøgelse og den retslige behandling af sagen;
- E. der henviser til, at Dzmitrij Kanavalau og Uladzislau Kavalyou blev nægtet adgang til advokater, at troværdige rapporter viser, at der blev gjort brug af tortur for at fremtvinge tilståelser under forhør, at der ikke er nogen kriminaltekniske beviser, der forbinder nogen af mændene med eksplosionen, og at der ikke blev fundet spor af sprængstoffer på mændene, hverken på kroppen eller på deres tøj;
- F. der henviser til, at alle de vigtigste beviser, som anklagemyndigheden henviste til under retssagen, blev destrueret, umiddelbart efter at højesteret havde afsagt sin dom;
- G. der henviser til, at i henhold til artikel 14, stk. 1, i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, som er ratificeret af Republikken Hviderusland, har enhver »ret til en retfærdig og offentlig rettergang ved en kompetent, uafhængig og upartisk domstol«;
- H. der henviser til, at Dzmitrij Kanavalaus forældre er blevet intimideret og sat under overvågning af folk fra efterretningstjenesten, og civilklædte mænd er blevet permanent udstationeret i nærheden af deres hjem, så familien i flere måneder er blevet frataget muligheden for at kommunikere med den ydre verden;

Torsdag den 16. februar 2012

- I. der henviser til, at dødsstraf stadig er en »statshemmelighed« i Hviderusland, og ifølge den hviderussiske straffelov er datoerne for henrettelser ukendte både for de indsatte på dødsgangene, familierne til de dømte og offentligheden; der henviser til, at dødsdomme fuldbyrdes under private former ved skydning, at de pårørende ikke får liget udleveret til begravelse, og at begravelsesstedet ikke oplyses;
- J. der henviser til, at henrettelserne af Dzmitrij Kanavalau og Uladzislau Kavalyou måske gennemføres meget snart;
- K. der henviser til, at højesterets domsafsigelse i sagen er endelig og uden mulighed for appel; der henviser til, at man ifølge hviderussisk lov kan anmode landets præsident om benådning; der henviser til, at Uladzislau Kavalyou har anmodet Aleksandr Lukasjenko om benådning, idet han benægter alle anklager og kræver at blive frikendt, men har indtil videre ikke modtaget noget svar;
- L. der henviser til, at de hviderussiske myndigheder har undertegnet Prag-erklæringen fra det østlige partnerskabs topmøde, hvori de forpligtede sig til at overholde principperne i folkeretten og de grundlæggende værdier, herunder demokrati, retsstatsprincippet og respekten for menneskerettighederne samt de grundlæggende frihedsrettigheder;
1. gentager, at EU og andre internationale institutioner gentagne gange har opfordret de hviderussiske myndigheder til at afskaffe dødsstraffen;
  2. understreger, at denne uigenkaldelige, grusomme, umenneskelige og nedværdigende straf, der krænker retten til livet, er uacceptabel; beklager dybt, at de hviderussiske myndigheder fortsat ikke tager nogen konkrete skridt mod afskaffelse af dødsstraf eller umiddelbar indførelse af et moratorium for dødsstraf;
  3. fordømmer dødsdommene over Uladzislau Kavalyou og Dzmitrij Kanavalau og opfordrer indtrængende Aleksandr Lukasjenko til at benåde begge mænd og indføre et moratorium for alle dødsdomme og henrettelser med henblik på at afskaffe dødsstraffen fra det strafferetlige system ved, i overensstemmelse med internationale standarder, at ratificere den anden valgfri protokol til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder;
  4. opfordrer de kompetente myndigheder i Hviderusland til at foretage en fuldstændig, retfærdig og upartisk undersøgelse af påstandene i denne forbindelse og at sørge for ægte retfærdighed for ofrene for de afskyelige terrorhandlinger, sagen drejer sig om;
  5. opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til at benytte alle de instrumenter, de råder over inden for diplomati og udviklingsbistand, til at arbejde mod en afskaffelse af dødsstraffen i Hviderusland;
  6. opfordrer partnerlandene i det østlige partnerskab samt Rusland til at opfordre Hviderusland til at indføre et moratorium for dødsstraf;
  7. opfordrer kraftigt det hviderussiske civilsamfund og ikke-statslige organisationer til at arbejde på afskaffelse af dødsstraffen;
  8. opfordrer de hviderussiske myndigheder til at genoptage arbejdet i den parlamentariske arbejdsgruppe om dødsstraf, der påbegyndtes i 2010, for at bringe national lovgivning i overensstemmelse med landets forpligtelser i henhold til internationale menneskerettighedskonventioner og sikre, at de internationalt anerkendte standarder for retfærdig rettergang overholdes strengt;
  9. opfordrer de hviderussiske myndigheder til at fremme den dømmende magts rolle i Hviderusland og dennes aktiviteter uden indblanding eller pres fra den udøvende magt, at gennemføre anbefalingerne fra FN's særlige rapportør om dommeres og advokaters uafhængighed, at sikre passende offentligt kendskab til den retslige proces samt at overholde forpligtelserne inden for OSCE's menneskelige dimension, navnlig retsstatsprincippet;

Torsdag den 16. februar 2012

10. fordømmer den fortsatte forfølgelse af menneskerettighedsforkæmpere og medlemmer af den demokratiske opposition og chikanen af civilsamfundsaktivister og de uafhængige medier i Hviderusland af politiske grunde; kræver øjeblikkelig løsladelse af alle personer, som er dømt af politiske grunde, som er fængslet eller underlagt andre former for straf, herunder Ales Bialiatski, formand for menneskerettighedscentret »Viasna« og næstformand for Det Internationale Menneskerettighedsforbund (FIDH);

11. kræver øjeblikkelig og betingelsesløs frigivelse af alle politiske fanger; glæder sig over afgørelsen fra Rådet for Udenrigsanliggender af 23. januar 2012 om at udvide kriterierne for sanktioner, der baner vejen for fremtidige udpegelser af de ansvarlige for alvorlige krænkelse af menneskerettighederne eller for undertrykkelsen af civilsamfundet og den demokratiske opposition i Hviderusland, og gentager, at der ikke kan ske nogen fremskridt for dialogen mellem EU og Hviderusland, uden at Hviderusland foretager fremskridt i retning af demokrati, menneskerettigheder og retsstatsprincippet, og indtil alle politiske fanger, herunder de to tidligere præsidentkandidater Mikalaj Statkevitsj og Andrei Sannikau, lederne af præsidentvalgskampagnernes demokratiske oppositionskandidater Pavel Seviarynets og Dzmitrij Bandarenka samt Syarhey Kavalenka, en politisk fange, som tilbageholdes for en påstået overtrædelse af husarrest, og som har været på en langvarig sultestrejke, der har ført til en kritisk forværring af hans helbred, som direkte truer hans liv, alle løslades betingelsesløst og generhverver deres civile rettigheder fuldt ud;

12. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Republikken Hvideruslands regering og parlament, Europarådet samt Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa.

Egypten: den seneste udvikling

P7_TA(2012)0064

Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2012 om den seneste udvikling i Egypten (2012/2541(RSP))

(2013/C 249 E/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Egypten, navnlig beslutningen af 17. november 2011 om Egypten, især sagen om bloggeren Alaa Abdel-Fattah ⁽¹⁾,
- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966, som Egypten er part i,
- der henviser til udtalelserne fra Kommissionens næstformand/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Catherine Ashton, af 2. februar 2012 om tragedien på fodboldstadionet i Egypten, og af 1. februar 2012 om den fortsatte hårde linje over for Egyptens civilsamfund,
- der henviser til associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Egypten fra 2004 og handlingsplanen, der blev vedtaget i 2007,
- der henviser til konklusionerne fra samlingen i Rådet for Udenrigsanliggender af 10. oktober 2011 og konklusionerne om Egypten fra Det Europæiske Råds møde den 23. oktober 2011,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0518.

Torsdag den 16. februar 2012

- der henviser til den fælles meddelelse »En ny tilgang til nabolande i forandring« af 25. maj 2011 fra Kommissionen næstformand/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget,
  - der henviser til udviklingen af den europæiske naboskabspolitik (ENP) siden 2004 og navnlig til Kommissionens statusrapporter om gennemførelsen heraf,
  - der henviser til den fælles meddelelse om »et partnerskab for demokrati og fælles velstand med det sydlige Middelhavsområde« fra Kommissionens næstformand/Unionens højtstående repræsentant til Det Europæiske Råd, Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget,
  - der henviser til EU's retningslinjer om menneskerettighedsforkæmpere af 2004 som ajourført i 2008,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 122, stk. 5,
- A. der henviser til, at situationen i Egypten er alarmerende; der henviser til, at etableringen af et udvalg, der skal se på de civile institutioner og ngo'er med sigte på at stramme den retlige kontrol med udenlandsk finansiering af civilsamfundsorganisationer og politiske bevægelser, blev annonceret i oktober 2011, og til, at der efterfølgende blev sendt en anmodning til centralbanken om at overvåge alle banktransaktioner til og fra ngo'er; der henviser til, at kontorerne i ti udenlandsk finansierede organisationer blev ransaget, og at disse organisationer blev undersøgt og derefter forbudt af de væbnede styrkers øverste råd (SCAF) den 29. december 2011; der henviser til, at Egyptens militærregering den 5. februar 2012 meddelte, at det ville anlægge sag mod 19 amerikanske statsborgere og 24 øvrige personer som led i efterforskningen af en kriminalsag om den udenlandske finansiering af ikke-kommercielle organisationer, som er aktive i Egypten; der henviser til, at egyptiske dommere efterforsker påstande om ulovlig finansiering af prodemokratiske ngo'er og politiske bevægelser, og til, at 44 tiltalte personer, herunder 19 amerikanere, 14 egyptere, fem serbere, to tyskere, to libanesere, en jordaner og en palæstinenser har fået deres sag henvist til den strafferetlige domstol i Cairo og blevet beordret til ikke at forlade landet;
- B. der henviser til, at ngo'erne også anklages for at etablere og drive kontorer i Egypten uden statslig godkendelse, til trods for, at de egyptiske myndigheder i mere end fem år ikke har reageret på de ansøgninger om registrering, som disse organisationer har indgivet i overensstemmelse med de relevante bestemmelser; der henviser til, at disse beskyldninger er kulminationen på et eskalerende retsligt overgreb på nationale og internationale ngo'er i Egypten - en tilgang, som er i strid med den internationale menneskerettighedslovgivning og undergraver bestræbelserne på at fremme demokratiske værdier og sikre menneskerettighederne;
- C. der henviser til, at mindst 74 mennesker blev dræbt og flere hundrede såret efter sammenstødene brød ud i forbindelse med en fodboldkamp i Port Said mellem Cairo-klubben Al Ahly og den lokale klub Al Masr;
- D. der henviser til, at politiets reaktion på sammenstødene var forbavsende passiv; der henviser til, at vrede og spekulation over, hvorvidt sammenstødene var politisk motiverede, sammenholdt med krav om at sætte en stopper for militærregimet, resulterede i gadedemonstrationer, som i dagene efter tragedien på fodboldstadionet protesterede mod enhver form for diktatur, uanset om militært eller andet, hvilket resulterede i flere dødsfald og tilskadekomne; der henviser til, at politiet fortsat anvender tåregas, blyhagl og gummikugler mod demonstranter;
- E. der henviser til, at Egyptens vicesundhedsminister, Hesham Sheiha, kaldte tragedien på stadionet for den største katastrofe i Egyptens fodboldhistorie; der henviser til, at SCAF beordrede helikoptere til at bringe sårede spillere og fans fra gæsteholdet til et militærhospital; der henviser til, at sport navnlig i overgangstider og tider med social uro bør spille en samlende rolle, som kan give befolkningen en fornemmelse af normalitet og bane vejen for forsoning mellem splittede samfund;

Torsdag den 16. februar 2012

- F. der henviser til, at den europæiske naboskabspolitik og reformerne på menneskerettighedsområdet - og mere specifikt kvinders rettigheder - kun vil opnå vellykkede resultater, hvis civilsamfundet engagerer sig i gennemførelsen af de relevante politikker;
- G. der henviser til, at SCAF har fulgt en kontroversiel dagsorden, eftersom undtagelsesbestemmelserne endnu ikke er fuldt afskaffet og fortsat kan anvendes i forbindelse med »voldeligheder«, som er et begreb der kan fortolkes bredt og anvendes tilfældigt; der henviser til, at der ifølge internationale og nationale organisationer ikke er sket nogen forbedringer med hensyn til beskyttelsen af menneskerettigheder i Egypten gennem de seneste ti måneders militærregime; der henviser til, at civile fortsat bliver retsforfulgt ved militære domstole, og at bloggere, journalister og menneskerettighedsforkæmpere udsættes for direkte eller indirekte chikane, hvilket har øget spændingerne og givet næring til yderligere folkelige protester; der henviser til, at SCAF ikke har foretaget undersøgelser af beretninger om seksuelle overgreb på kvindelige demonstranter, herunder de såkaldte »mødomstests«, dødstrusler og andre tilside-sættelser af menneskerettighederne;
- H. der henviser til, at det Muslimske Broderskabs politiske parti Frihed og Retfærdighed ved valget til folkeforsamlingen, som blev afholdt i perioden fra november 2011 og januar 2012, vandt 47 % af stemmerne, og at det salafistdominerede Al Nour-parti vandt 25 %, hvilket resulterede i et fald i antallet af kvindelige parlamentsmedlemmer fra 64 til otte; der henviser til, at valget til præsidentposten forventes at finde sted i juni; der henviser til, at ingen internationale institutioner, herunder EU, er blevet indbudt til at overvåge valget;
- I. der henviser til, at Europa-Parlamentet gentagne gange har opfordret til ophævelse af den undtagelses-tilstand, som har været i kraft siden 1981, styrkelse af demokratiet og respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i Egypten; der henviser til, at Den Europæiske Union gentagne gange har givet udtryk for, at den går ind for religions-, samvittigheds- og tankefrihed, og har understreget, at regeringerne i hele verden er forpligtet til at garantere disse frihedsrettigheder;
1. giver udtryk for sin solidaritet med det egyptiske folk i denne yderst vigtige overgangsperiode til demokrati i landet; opfordrer de egyptiske myndigheder til at sikre fuld overholdelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, herunder kvinders rettigheder, religions-, samvittigheds-, og tankefrihed, beskyttelse af mindretal, forbud mod forskelsbehandling på grundlag af seksuel orientering, presse- og mediefrihed, forsamlings- og foreningsfrihed, retfærdig rettergang samt tale- og ytringsfrihed, eftersom disse rettigheder er afgørende elementer i et velforankret demokrati;
  2. opfordrer til at fratage den strafferetlige tiltale mod ngo'erne og de politiske bevægelser omgående; opfordrer de egyptiske myndigheder til at sikre, at enhver form for inspektion af indenlandske eller udenlandske civilsamfundsorganisationer gennemføres under fuld gennemsigtighed og på et upartisk grundlag, og til at overholde de relevante juridiske procedurer og internationale standarder på menneskerettighedsområdet og på området for de grundlæggende frihedsrettigheder; er af den opfattelse, at denne taktik udgør en alvorlig tilsidesættelse af foreningsfriheden i henhold til artikel 22 i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder; opfordrer de egyptiske myndigheder til at vedtage en ny foreningslov i overensstemmelse med internationale menneskerettighedsstandarder og i tæt samarbejde med ngo'er, menneskerettighedsgrupper og prodemokratiske grupper; udtrykker sin fulde støtte til det engagement og det betydningsfulde kvalitetsarbejde, som disse organisationer udfører til støtte for civilsamfundet og det egyptiske folk med henblik på at fremme fred, demokrati og menneskerettigheder;
  3. beklager det store tab af menneskeliv og det store antal af sårede i Port Said og udtrykker sin medfølelse med ofrenes familier; kræver en uafhængig undersøgelse af de begivenheder, der førte til tragedien, og at de ansvarlige herfor retsforfølges;
  4. er bekymret over beskyldningerne om, at sammenstødene var politisk motiverede, og opfordrer de egyptiske myndigheder til hurtigst muligt at iværksætte en uafhængig undersøgelse af begivenhederne den 1. februar 2012;

Torsdag den 16. februar 2012

5. giver udtryk for sin stærke støtte til reformer, som fører til demokrati, indførelse af retsstatsprincippet og social retfærdighed i Egypten, i overensstemmelse med det egyptiske folks ønsker; gentager sin opfordring til fuldstændig at ophæve undtagelsestilstanden i Egypten; understreger endnu engang vigtigheden af god forvaltningspraksis, bekæmpelse af korruption og overholdelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i Egypten, og opfordrer til en præcisering af den konstitutionelle proces samt tidsfristen og principperne for denne, for at sikre, at enhver forfatningsmæssig bestemmelse er omfattende og inklusiv og ikke levner nogen mulighed for forskelsbehandling mod nogen i det egyptiske samfund; understreger endnu engang behovet for hurtigst muligt at tildele den overordnede magt til en demokratisk valgt civil regering;
6. understreger betydningen af, at der afholdes frie, retfærdige og gennemsigtige valg og opfordrer EU og medlemsstaterne til fortsat at støtte og bistå de egyptiske myndigheder, politiske partier og civilsamfundet i deres bestræbelser på at opnå dette mål; opfordrer SCAF til at tillade uafhængige observatører at overvære og overvåge det forestående præsidentvalg; opfordrer næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant til at fremme oprettelsen af en taskforce under deltagelse af Europa-Parlamentet med henblik på at støtte den demokratiske overgangsproces, i tråd med anmodningen fra aktørerne for demokratisk forandring, navnlig hvad angår afholdelse af frie og demokratiske valg og institutionsopbygning, herunder opbygning af uafhængige domstole;
7. glæder sig over løsladelsen af de fængslede bloggere Alaa Abd El-Fattah og Maikel Nabil Sanad; gentager sin opfordring til de egyptiske myndigheder om at garantere, at ingen blogger, journalist eller menneskerettighedsforkæmper bliver udsat for direkte eller indirekte chikane og intimidering i landet; bifalder løsladelsen af politiske fanger, men gentager, at de slet ikke skulle være stillet for en militærdomstol; mener, at de pågældende fanger derfor burde være blevet frifundet i stedet for benådet;
8. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsaffænder og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og de egyptiske myndigheder.

Dødsstraf i Japan

P7_TA(2012)0065

Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2012 om dødsstraffen i Japan (2012/2542/RSP)

(2013/C 249 E/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 63/168, der opfordrer til gennemførelse af FN's Generalforsamlings resolution 62/149 af 18. december 2007 med opfordring til et verdensomspændende moratorium for idømmelser af dødsstraf og for henrettelser;
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 65/206 af 21. december 2010 om et moratorium for anvendelsen af dødsstraf,
- der henviser til EU's retningslinjer vedrørende dødsstraf,
- der henviser til sin beslutning af 27. september 2007 om et universelt moratorium for dødsstraf⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUT C 219 E af 28.8.2008, s. 306.

Torsdag den 16. februar 2012

- der henviser til sin beslutning af 13. juni 2002 om afskaffelse af dødsstraf i Japan, Sydkorea og Taiwan ⁽¹⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 7. oktober 2010 om Verdensdagen mod dødsstraf ⁽²⁾,
  - der henviser til fælleserklæringen fra Catherine Ashton, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og Thorbjørn Jagland, Europarådets generalsekretær, i anledning af den europæiske dag og verdensdagen mod dødsstraf den 10. oktober 2011
  - der henviser til EU's erklæring af 6. april 2011 om ophævelsen af dødsstraf, der opfordrer lande med observatørstatus i Europarådet, herunder Japan, til at ophæve dødsstraffen,
  - der henviser til konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, som Japan ratificerede i 1999,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 122, stk. 5,
- A. der henviser til, at EU er stærkt engageret i indsatsen for at afskaffe dødsstraf overalt og stræber efter at opnå en universel accept af princippet om retten til liv,
- B. der henviser til, at 2011 er det første år uden nogen henrettelse i Japan siden 1992; der imidlertid henviser til, at den nye justitsminister, Toshio Ogawa, ifølge presseforlydender har meddelt, at han ikke har i sinde at videreføre sin forgænger Hiraoka Hideos »tilbageholdenhedspolitik« og derfor atter vil være rede til at undertegne henrettelsesordrer;
- C. der henviser til de betydelige fremskridt, der er gjort hen imod afskaffelsen af dødsstraf i verden såvel som til det stigende antal lande, der har afskaffet dødsstraffen,
- D. der henviser til, at et officielt tilsagn fra Japan, som er et af Asiens førende demokratier og et fremtrædende medlem af det internationale samfund, om afskaffelse af dødsstraf ikke blot vil være i tråd med den internationale tendens, men også sende et kraftigt signal til hele verden om, at retten til liv skal respekteres og beskyttes;
- E. der henviser til, at omtrent 130 dødsdømte personer i Japan i øjeblikket sidder på dødsgangen;
- F. der henviser til, at fanger og deres advokater ikke underrettes om henrettelsen før den dag, den skal finde sted, og at de pårørende først underrettes efter handlingen, hvilket er særlig grusomt i betragtning af de mange års ventetid på dødsgangen;
1. glæder sig over EU's forbindelser med Japan, der er baserede på et fælles engagement til fordel for frihed, demokrati, retsstatsprincippet og menneskerettighederne;
2. glæder sig over, at der ikke er foretaget nogen henrettelser i Japan siden juli 2010, og at justitsministeriet i 2010 oprettede en undersøgelsesgruppe om dødsstraf;

⁽¹⁾ EUT C 261 E af 30.10.2003, s. 597.

⁽²⁾ EUT C 371 E af 20.12.2011, s. 5.

Torsdag den 16. februar 2012

3. opfordrer indtrængende justitsminister Toshio Ogawa til ikke at godkende nogen henrettelsesordrer i fremtiden og til at støtte undersøgelsesgruppen i dens arbejde;

  4. opfordrer Japan til at videreføre sine bestræbelser på at vende tilbage til det moratorium, der reelt var i kraft fra november 1989 til marts 1993 og til at tilskynde myndighederne, medlemmerne af parlamentet, civilsamfundets organisationer og medierne til at indgå i en offentlig debat om landets anvendelse af dødsstraf;

  5. pålægger sin formand at sende den beslutning til næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Kommissionen, medlemsstaternes parlamenter, FN's generalsekretær, FN's højkommisær for menneskerettigheder og til Japans premierminister, justitsminister og det japanske parlament.
-

Onsdag den 15. februar 2012

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-PARLAMENTET

Ændring af forretningsordenens artikel 48, stk. 2, om initiativbetænkninger

P7_TA(2012)0045

Europa-Parlamentets afgørelse af 15. februar 2012 om ændring af artikel 48, stk. 2, i Europa-Parlamentets forretningsorden om initiativbetænkninger (2011/2168(REG))

(2013/C 249 E/19)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Formandskonferencens afgørelse af 7. april 2011 om initiativbetænkninger,
  - der henviser til skrivelse af 26. april 2011 fra Europa-Parlamentets formand til formanden for Udvalget om Konstitutionelle Anliggender,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 211 og 212,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A7-0399/2011),
1. tager Formandskonferencens afgørelse af 7. april 2011, hvori anføres, at initiativbetænkninger, der udarbejdes på grundlag af årlige aktivitetsbetænkninger og overvågningsbetænkninger, som er opført i bilag 1 og 2 til Formandskonferencens afgørelse af 12. december 2002, der er indeholdt i bilag XVIII til forretningsordenen (»2002-afgørelsen«), skal betragtes som strategiske betænkninger, som omhandlet i artikel 48, stk. 2, til efterretning, og pålægger sin generalsekretær at indarbejde afgørelsen i bilag XVIII;
  2. finder, at artikel 2, stk. 4, i 2002-afgørelsen er blevet overflødig som følge af Europa-Parlamentets afgørelse af 13. november 2007 om ændring af forretningsordenen i lyset af statuten for Europa-Parlamentets medlemmer ⁽¹⁾, og pålægger sin generalsekretær at tilpasse bilag XVIII i overensstemmelse hermed;
  3. vedtager at optage nedenstående ændring i forretningsordenen;
  4. gør opmærksom på, at denne ændring træder i kraft den første dag i den næste mødeperiode;
  5. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen til orientering.

⁽¹⁾ EUT C 282 E af 6.11.2008, s. 106.

Onsdag den 15. februar 2012

NUVÆRENDE ORDLYD

ÆNDRING

Ændring 6/rev. Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 48 – stk. 2

2. Forslag til beslutninger, der er indeholdt i initiativbetænkninger, behandles af Parlamentet efter proceduren i artikel 139 med kortfattet forelæggelse. Der kan kun behandles ændringsforslag til sådanne forslag til beslutninger på plenarmødet, hvis de er indgivet af ordføreren for at tage hensyn til nye oplysninger eller af mindst 1/10 af Parlamentets medlemmer. Politiske grupper kan indgive alternative beslutningsforslag, jf. artikel 157, stk. 4. **Dette stykke** finder ikke anvendelse, når betænkningens emne giver anledning til en prioriteret forhandling på plenarmødet, når betænkningen er udarbejdet i medfør af en i artikel 41 eller 42 omhandlet initiativret, eller når betænkningen **kan betragtes** som en strategisk betænkning **ifølge de kriterier, som Formandskonferencen har opstillet.**

2. Forslag til beslutninger, der er indeholdt i initiativbetænkninger, behandles af Parlamentet efter proceduren i artikel 139 med kortfattet forelæggelse. Der kan kun behandles ændringsforslag til sådanne forslag til beslutninger på plenarmødet, hvis de er indgivet af ordføreren for at tage hensyn til nye oplysninger eller af mindst 1/10 af Parlamentets medlemmer. Politiske grupper kan indgive alternative beslutningsforslag, jf. artikel 157, stk. 4. **Artikel 163 og 167 finder anvendelse på udvalgets beslutningsforslag og ændringsforslag hertil. Artikel 167 finder også anvendelse i forbindelse med afstemninger om alternative beslutningsforslag.**

Første afsnit finder ikke anvendelse, når betænkningens emne giver anledning til en prioriteret forhandling på plenarmødet, når betænkningen er udarbejdet i medfør af en i artikel 41 eller 42 omhandlet initiativret, eller når betænkningen **er blevet tilladt** som en strategisk betænkning

Tirsdag den 14. februar 2012

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder ***I

P7_TA(2012)0032

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. februar 2012 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bemyndigelse af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) til at varetage visse opgaver i forbindelse med beskyttelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, herunder samling af repræsentanter for den offentlige og den private sektor i Det Europæiske Observationscenter for Varemærkeforfalskning og Piratkopiering (COM(2011)0288 - C7-0136/2011 - 2011/0135(COD))

(2013/C 249 E/20)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0288),
  - der henviser til artikel 294, stk. 2, artikel 114 og artikel 118, stk.1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0136/2011),
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til udtalelse af 21. september 2011 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (¹),
  - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 21. december 2011 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
  - der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelser fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og Kultur- og Uddannelsesudvalget (A7-0003/2012),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
  3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 376 af 22.12.2011, s. 62.

Tirsdag den 14. februar 2012

P7_TC1-COD(2011)0135

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. februar 2012 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2012 om bemyndigelse af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) til at varetage opgaver i forbindelse med håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, herunder samling af repræsentanter for den offentlige og den private sektor i Det Europæiske Observationscenter for Krænkelser af Intellektuelle Ejendomsrettigheder

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 386/2012).

Sammenkobling af centrale registre og handels- og selskabsregistre ***I

P7_TA(2012)0033

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. februar 2012 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 89/666/EØF, 2005/56/EF og 2009/101/EF for så vidt angår sammenkobling af centrale registre og handels- og selskabsregistre (COM(2011)0079 - C7-0059/2011 - 2011/0038(COD))

(2013/C 249 E/21)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0079),
- der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 50, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0059/2011),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til udtalelse af 15. juni 2011 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
- der henviser til udtalelse af 6. maj 2011 fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse ⁽²⁾,
- der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 27. januar 2012 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forretningsordenens artikel 55,
- der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelse fra Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0022/2012),

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;

⁽¹⁾ EUT C 248 af 25.8.2011, s. 118.

⁽²⁾ EUT C 220 af 26.7.2011, s. 1.

Tirsdag den 14. februar 2012

2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2011)0038

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. februar 2012 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/.../EU om ændring af Rådets direktiv 89/666/EØF og 2005/56/EF og Europa-Parlamentets og Rådets og 2009/101/EF for så vidt angår sammenkobling af centrale registre og handels- og selskabsregistre

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv 2012/17/EU).

Protokol mellem EU og Guinea-Bissau om fiskerimuligheder ***

P7_TA(2012)0034

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. februar 2012 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af protokollen mellem Den Europæiske Union og Republikken Guinea-Bissau om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem de to parter (15178/2011 - C7-0003/2012 - 2011/0257(NLE))

(2013/C 249 E/22)

(Godkendelse)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (15178/2011),
- der henviser til det vedtagne udkast til protokol mellem Den Europæiske Union og Republikken Guinea-Bissau om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem de to parter (15179/2011),
- der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 43, stk. 2, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0003/2012),
- der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 7,
- der henviser til henstilling fra Fiskeriudvalget og udtalelser fra Udviklingsudvalget og fra Budgetudvalget (A7-0017/2012),

1. godkender indgåelsen af protokollen til aftalen;

Tirsdag den 14. februar 2012

2. opfordrer Kommissionen til at sende Parlamentet protokollen og konklusionerne fra møderne i den i aftalens artikel 10 nævnte Blandede Komité samt den i artikel 3 og 9 i den nye protokol nævnte årlige programmering og den tilhørende årlige rapport; opfordrer Kommissionen til at fremme deltagelse af Parlamentets repræsentanter som observatører i Den Blandede Komités møder; opfordrer Kommissionen til inden den nye protokols udløb at forelægge Parlamentet og Rådet en evalueringsrapport om dens gennemførelse og undlade at pålægge adgangen til dette dokument unødvendige restriktioner;
3. anmoder Kommissionen og Rådet om inden for rammerne af deres respektive beføjelser straks at underrette Parlamentet fuldt ud i alle faser af procedurene vedrørende den nye protokol og dens fornyelse, jf. artikel 13, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 218, stk. 10, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Republikken Guinea-Bissaus regeringer og parlamenter.

Marokkos deltagelse i Unionens programmer ***

P7_TA(2012)0035

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. februar 2012 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en protokol til Euro-Middelhavs-aftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Kongeriget Marokko på den anden side vedrørende en rammeaftale mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko om de generelle principper for Kongeriget Marokkos deltagelse i Unionens programmer (12712/2010 - C7-0430/2010 - 2010/0125(NLE))

(2013/C 249 E/23)

(Godkendelse)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til Rådets afgørelse (12712/2010),
  - under henvisning til protokollen til Euro-Middelhavs-aftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Kongeriget Marokko på den anden side vedrørende en rammeaftale mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko om de generelle principper for Kongeriget Marokkos deltagelse i Unionens programmer (12711/2010),
  - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 217 og artikel 218, stk. 6, litra a), og artikel 218, stk. 8, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0430/2010),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 7,
  - der henviser til henstilling fra Udenrigsudvalget (A7-0016/2012),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Kongeriget Marokko.
-

Tirsdag den 14. februar 2012

Vaccination mod bluetongue ***II

P7_TA(2012)0036

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. februar 2012 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2000/75/EF for så vidt angår vaccination mod bluetongue (16696/1/2011 - C7-0011/2012 - 2010/0326(COD))

(2013/C 249 E/24)

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (16696/1/2011 - C7-0011/2012),
  - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 15. marts 2011 ⁽¹⁾,
  - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽²⁾ til Kommissionens forslag til Parlamentet og Rådet (COM(2010)0666),
  - der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 72,
  - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A7-0031/2012),
1. godkender Rådets førstebehandlingsholdning;
  2. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
  3. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
  4. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt overholdt, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
  5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 132 af 3.5.2011, s. 92.

⁽²⁾ Vedtagne tekster af 7.4.2011, P7_TA(2011)0147.

Tirsdag den 14. februar 2012

Tekniske krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro ***I

P7_TA(2012)0037

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. februar 2012 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tekniske krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009 (COM(2010)0775 - C7-0434/2010 - 2010/0373(COD))

(2013/C 249 E/25)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2010)0775),
  - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0434/2010),
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til udtalelse af 7. april 2011 fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,
  - der henviser til udtalelse af 5. maj 2011 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,
  - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 20. december 2011 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
  - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelse fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A7-0292/2011),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. tager Kommissionens erklæringer, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, til efterretning;
  3. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
  4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 155 af 25.5.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 218 af 23.7.2011, s. 74.

Tirsdag den 14. februar 2012

P7_TC1-COD(2010)0373

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. februar 2012 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 260/2012).

Bilag til den lovgivningsmæssige beslutning

Kommissionens erklæring om styringen af SEPA

For at opnå en gnidningsløs migration til SEPA og sikre, at det videre SEPA-projekt kan udnytte sit potentiale fuldt ud, er det afgørende, at alle interessenterne og især brugerne, herunder forbrugerne, inddrages i et snævert samarbejde og får adgang til at spille en fuldgyldig rolle. Selv om der med den nylige oprettelse af SEPA-Rådet er sket en væsentlig forbedring af styringen af SEPA-projektet, har SEPA-migrationen til dato hovedsagelig været styret af udbudssiden og navnlig af europæiske banker inden for rammerne af Det Europæiske Betalingsråd (EPC). Kommissionen vil derfor i forbindelse med sin gennemgang af SEPA-Rådets funktionsmåde i 2012 se nærmere på styringen af SEPA-projektet som helhed og især overveje, hvordan man kan tage bedre hensyn til forbrugerne, små og mellemstore virksomheder, detailhandlere og andre brugerinteresser. Kommissionen vil som led i sin gennemgang bl.a. undersøge sammensætningen af EPC, samspillet mellem EPC og en overordnet styringsstruktur, såsom ØPA-Rådet, og den overordnede strukturs rolle. Hvis Kommissionens vurdering bekræfter behovet for yderligere initiativer med henblik på at forbedre SEPA-styringen, vil den overveje at fremsætte forslag.

Kommissionens erklæring om en revision af betalingstjenestedirektivet

Kommissionen erkender fuldt ud, at det for at opnå en bred offentlig opbakning til SEPA er afgørende, at betalernes er sikret en høj grad af beskyttelse, navnlig i forbindelse med direkte debiteringer. Kommissionen bemærker, at mange forbrugere i dag er omfattet af en uindskrænket ret til tilbagebetaling inden for deres respektive nationale ordninger for direkte debitering. Den bemærker også, at den eneste eksisterende paneuropæiske direkte debiteringsordning for forbrugere giver uindskrænket ret til tilbagebetaling for autoriserede betalinger i en periode på otte uger. Denne tilbagebetalingsret er mere vidtgående end det minimum, der kræves i henhold til betalingstjenestedirektivet (direktiv 2007/64/EF). I lyset af nødvendigheden af at sikre et højt niveau af forbrugerbeskyttelse og under hensyntagen til den fremherskende markedssituation i EU og det ønske, Europa-Parlamentet har givet udtryk for under den politiske debat om SEPA om en forbedring af tilbagebetalingsretten, vil Kommissionen som led i den rapport, den skal udarbejde i medfør af artikel 87 i det nævnte direktiv, foretage en gennemgang af de eksisterende tilbagebetalingsrettigheder i forbindelse med direkte debiteringer i EU. Kommissionen vil senest den 1. november 2012 fremlægge den pågældende rapport for Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Den Europæiske Centralbank. Såfremt Kommissionens rapport i medfør af artikel 87 i betalingstjenestedirektivet bekræfter behovet for en revision af samme direktiv, navnlig med hensyn til kriterierne for tilbagebetalingsrettigheder, vil den overveje at fremsætte forslag.

Kommissionens erklæring om delegerede retsakter

Kommissionen er af den opfattelse, at artikel 290 i TEUF skal fortolkes således, at den har frie hænder, når den udarbejder og vedtager delegerede retsakter. Den standardbetragtning vedrørende ekspertbistand, der er nedfældet i den fælles aftale (Common Understanding) mellem de tre institutioner, afspejler denne fortolkning. Kommissionen skal derfor beklage, at betragtning 22 i forordningen afviger fra den fælles aftale.

Tirsdag den 14. februar 2012

Udnævnelse af et medlem af Revisionsretten - Baudilio Tomé Muguruza/ES

P7_TA(2012)0038

Europa-Parlamentets afgørelse af 14. februar 2012 om den foreslåede udnævnelse af Baudilio Tomé Muguruza til medlem af Revisionsretten (C7-0015/2012 - 2012/0801(NLE))

(2013/C 249 E/26)

(Høring)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 286, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0015/2012),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 108,
  - der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A7-0036/2012),
- A. der henviser til, at Parlamentets Budgetkontroludvalg derefter foretog en bedømmelse af den indstillede kandidats papirer, især på baggrund af de krav, der er fastsat i artikel 286, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
- B. der henviser til, at Budgetkontroludvalget på sit møde den 9. februar 2012 foretog en høring af den af Rådet foreslåede kandidat til hvervet som medlem af Revisionsretten;
1. afgiver positiv udtalelse om Rådets forslag om udnævnelse af Baudilio Tomé Muguruza til medlem af Revisionsretten;
  2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og til orientering til Revisionsretten samt til Den Europæiske Unions øvrige institutioner og medlemsstaternes revisionsinstitutioner.
-

Onsdag den 15. februar 2012

Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz og Schengenreglerne ***

P7_TA(2012)0040

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. februar 2012 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens vegne af ordningen mellem Den Europæiske Union og Republikken Island, Fyrstendømmet Liechtenstein, Kongeriget Norge og Det Schweiziske Forbund om disse staters deltagelse i arbejdet i de udvalg, der bistår Europa-Kommissionen i udøvelsen af dens gennemførelsesbeføjelser, hvad angår gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (07763/2010 – C7-0272/2011 – 2009/0168(NLE))

(2013/C 249 E/27)

(Godkendelse)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (07763/2010),
  - der henviser til udkastet til ordningen mellem Den Europæiske Union og Republikken Island, Fyrstendømmet Liechtenstein, Kongeriget Norge og Det Schweiziske Forbund om disse staters deltagelse i arbejdet i de udvalg, der bistår Europa-Kommissionen i udøvelsen af dens gennemførelsesbeføjelser, hvad angår gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (07763/2010), og berigtigelsen til artikel 5, stk. 1, fodnote 1 til ordningen (13573/2011),
  - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 74, 77 og 79 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0272/2011),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 7,
  - der henviser til henstilling fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0013/2012),
1. godkender indgåelsen af ordningen;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes, Republikken Islands, Fyrstendømmet Liechtensteins, Kongeriget Norges og Det Schweiziske Forbunds regeringer og parlamenter.

Retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker *

P7_TA(2012)0041

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. februar 2012 om forslag til Rådets afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (COM(2011)0813 – C7-0500/2011 – 2011/0390(CNS))

(2013/C 249 E/28)

(Særlig lovgivningsprocedure – høring)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (COM(2011)0813),

Onsdag den 15. februar 2012

- der henviser til artikel 148, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0500/2011),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55 og artikel 46, stk. 1,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A7-0011/2012),
1. godkender Kommissionens forslag;
  2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
  3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre den tekst, Parlamentet har godkendt, i væsentlig grad;
  4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

Uddeling af fødevarer til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet (ændring af »fusionsmarkedsordningen«) ***II

P7_TA(2012)0042

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. februar 2012 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 og Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår uddeling af fødevarer til de socialt dårligst stillede personer i Unionen (18733/1/2011 – C7-0022/2012 – 2008/0183(COD))

(2013/C 249 E/29)

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (18733/1/2011 – C7-0022/2012),
- der henviser til de begrundede udtalelser, som inden for rammerne af protokol (nr. 2) om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af Folketinget, den svenske Riksdag og det britiske Overhus, om at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 20. januar 2011 ⁽¹⁾, og 8. december 2011 ⁽²⁾,
- der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 27. januar 2011 ⁽³⁾,
- der henviser til sin holdning af 26. marts 2009 ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 5. maj 2010 om følgerne af Lissabontraktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (COM(2009)0665) – »Omnibus« ⁽⁵⁾
- der henviser til Kommissionens ændrede forslag (COM(2010)0486 og COM(2011)0634),

⁽¹⁾ EUT C 84 af 17.3.2011, s. 49.

⁽²⁾ Endnu ikke offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende.

⁽³⁾ EUT C 104 af 2.4.2011, s. 44.

⁽⁴⁾ EUT C 117 E af 6.5.2010, s. 258.

⁽⁵⁾ EUT C 81 E af 15.3.2011, s. 1.

Onsdag den 15. februar 2012

- der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 72,
  - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A7-0032/2012),
1. godkender Rådets førstebehandlingsholdning;
  2. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
  3. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
  4. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt overholdt, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende;
  5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

Radiofrekvenspolitikprogram ***II

P7_TA(2012)0043

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. februar 2012 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om indførelse af et flerårigt radiofrekvenspolitikprogram (16226/1/2011 – C7-0012/2012 – 2010/0252(COD))

(2013/C 249 E/30)

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (16226/1/2011 – C7-0012/2012),
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 16. februar 2011 ⁽¹⁾,
- efter at have hørt Regionsudvalget,
- der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽²⁾ til Kommissionens forslag til Parlamentet og Rådet (COM(2010)0471),
- der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forretningsordenens artikel 72,
- der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A7-0019/2012),

⁽¹⁾ EUT C 107 af 6.4.2011, s. 53.

⁽²⁾ Vedtagne tekster af 11.5.2011, P7_TA(2011)0220.

Onsdag den 15. februar 2012

1. godkender Rådets førstebehandlingsholdning;
2. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
3. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
4. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt overholdt, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende;
5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

Kontraktforhold i mejerisektoren ***I

P7_TA(2012)0044

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. februar 2012 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår kontraktforhold i mejerisektoren (COM(2010)0728 - C7-0408/2010 - 2010/0362(COD))

(2013/C 249 E/31)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2010)0728),
- der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 42, første afsnit, og artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0408/2010),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til den begrundede udtalelse, som inden for rammerne af protokollen (nr. 2) om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af det polske Senat, ifølge hvilken udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
- der henviser til udtalelse af 4. maj 2011 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
- der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 12. december 2011 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forretningsordenens artikel 55,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A7-0262/2011),

⁽¹⁾ EUT C 218 af 23.7.2011, s. 110.

Onsdag den 15. februar 2012

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2010)0362

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 15. februar 2012 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2012 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår kontraktforhold i mælke- og mejerisektoren

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 261/2012).

Torsdag den 16. februar 2012

Indskudsgarantiordninger (omarbejdning) ***I

P7_TA(2012)0049

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. februar 2012 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indskudsgarantiordninger (omarbejdning) (COM(2010)0368 - C7-0177/2010 - 2010/0207(COD))

(2013/C 249 E/32)

(Almindelig lovgivningsprocedure - omarbejdning)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2010)0368),
  - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 53, stk. 1 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0177/2010),
  - der henviser til udtalelse fra Retsudvalget om det foreslåede retsgrundlag,
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til de begrundede udtalelser, som inden for rammerne af protokollen (nr. 2) om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af det danske Folketing, den tyske Forbundsraad, det tyske Forbundsråd og den svenske Riksdag, og ifølge hvilke udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
  - der henviser til udtalelse af 16. februar 2011 fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,
  - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 28. november 2001 om en mere systematisk omarbejdning af retsakter ⁽²⁾,
  - der henviser til skrivelse af 24. februar 2011 fra Retsudvalget til Økonomi- og Valutaudvalget, jf. forretningsordenens artikel 87, stk. 3,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 87, artikel 55 og artikel 37,
  - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelser fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og Retsudvalget (A7-0225/2011),
- A. der henviser til, at dette forslag ifølge den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ikke indebærer andre indholdsmæssige ændringer end dem, der er angivet som sådanne i selve forslaget, og at det, hvad angår de uændrede bestemmelser i de tidligere retsakter sammen med de nævnte ændringer, udelukkende består i en kodifikation af de eksisterende retsakter uden indholdsmæssige ændringer,
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling under hensyntagen til henstillingerne fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen;

⁽¹⁾ EUT C 99 af 31.3.2011, s. 1.

⁽²⁾ EFT C 77 af 28.3.2002, s. 1.

Torsdag den 16. februar 2012

2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2010)0207

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. februar 2012 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/.../EU om indskudsgarantiordninger (omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

- under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 53, stk. 1,
- under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
- efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
- under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,
- efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der skal foretages en række væsentlige ændringer af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger ⁽³⁾. Direktivet bør af klarhedshensyn omarbejdes.
- (2) For at lette adgangen til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut er det nødvendigt at fjerne ~~forskellene~~ **forskelle** i medlemsstaternes lovgivning, **der kan virke markedsforvridende**, for så vidt angår de regler om indskudsgarantiordninger, som disse institutter er underlagt. [Ændring 1]
- (2a) **For at imødegå fremtidige krav mod indskudsgarantiordninger bør der være et stærkt fokus på forebyggende indsats og tilsyn, der sikrer en koordineret og gennemsigtig vurdering af forretningsmodeller for nye og eksisterende aktører, baseret på en fælles tilgang aftalt mellem den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed EBA), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽⁴⁾, og de kompetente myndigheder, og som potentielt kan medføre yderligere tilsynsmæssige krav, aktivitetsbegrænsninger, obligatoriske ændringer af forretningsmodeller eller endog udelukkelse af kreditinstitutter, som tager uansvarlige risici.** [Ændring 2]

⁽¹⁾ EUT C 99 af 31.3.2011, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 16.2.2012.

⁽³⁾ EFT L 135 af 31.5.1994, s. 5.

⁽⁴⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12.

Torsdag den 16. februar 2012

- (3) Dette direktiv udgør en af hovedhjørnestenene i gennemførelsen af det indre marked, både med hensyn til fri etableringsret og fri udveksling af finansielle tjenesteydelser i banksektoren, samtidig med at stabiliteten i banksystemet og beskyttelsen af indskyderne styrkes. **Af hensyn til de samfundsøkonomiske omkostninger i tilfælde af et kreditinstituts konkurs og de negative følger for den finansielle stabilitet og indskydernes tillid bør indskudsgarantiordningerne ikke kun foretage tilbagebetalinger til indskyderne, men også udstyres med den fornødne fleksibilitet til at kunne gennemføre forebyggelses- og støtteforanstaltninger. Da de tilsluttede kreditinstitutter i denne sammenhæng selv betaler omkostningerne ved indskudsgarantiordningerne, er der tilstrækkelige incitamenters til at identificere problemer hos medlemsinstitutterne på et tidligt tidspunkt og komme potentielle garantisager i forkøbet ved at træffe passende foranstaltninger i form af f.eks. krav om omstrukturering. Indskudsgarantiordninger, der også kan handle forebyggende, er derfor et vigtigt supplement til det arbejde, tilsynsmyndighederne udfører i forbindelse med det løbende tilsyn og den velordnede afvikling af kreditinstitutter. Indskudsgarantiordningers støtteforanstaltninger bør dog altid være underlagt betingelser, og deres tiltag bør altid være i overensstemmelse med konkurrencelovgivningen. [Ændring 3]**
- (3a) *Der er især passende incitamenters til effektiv handling fra indskudsgarantiordningers side, hvis der er størst mulig overensstemmelse mellem deres kompetenceområde og det område, der skal bære omkostningerne ved et kreditinstituts konkurs. For at tage højde for den stadig større integration på det indre marked bør der derfor skabes mulighed for at fusionere indskudsgarantiordningerne i forskellige medlemsstater eller etablere særskilte grænseoverskridende ordninger på frivillig basis. De kompetente myndigheders godkendelse bør være betinget af tilstrækkelig stabilitet og af en afbalanceret sammensætning af de nye og eksisterende indskudsgarantiordninger. Negative følger for den finansielle stabilitet, f.eks. hvis en ordning dækker flere kreditinstitutter med høj risiko, som i deres egen indskudsgarantiordning kun repræsenterer en gennemsnitlig risiko, men hvis bidrag vil blive taget fra de eksisterende garantiordninger, bør undgås. [Ændring 4]*
- (4) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/14/EF af 11. marts 2009 om ændring af direktiv 94/19/EF om indskudsgarantiordninger for så vidt angår dækningsniveau og udbetalingsfrist ⁽¹⁾ fremsætter Kommissionen eventuelt forslag til ændring af direktiv 94/19/EF. Dette direktiv omfatter harmoniseringen af indskudsgarantiordningers finansieringsmekanismer, eventuelle modeller til indførelse af risikobaserede bidrag, fordelene og omkostningerne i forbindelse med en eventuel indførelse af en indskudsgarantiordning for hele Unionen, virkningen af forskelligartede lovgivninger om modregning og modkrav på systemets effektivitet, harmoniseringen af omfanget af dækkede produkter og indskydere.
- (5) Direktiv 94/19/EF var baseret på princippet om minimumsharmonisering. Derfor blev der oprettet **findes der i øjeblikket** en lang række indskudsgarantiordninger i Unionen med meget forskellige karakteristika. Det gav anledning til **Med formuleringen af fælles krav til indskudsgarantiordninger, som er gældende i hele Unionen, bl.a. vedrørende de dækkede indskud, dækningsniveauet, målniveauet, betingelserne for anvendelsen af midlerne og tilbagebetalingsordningerne, garanteres indskyderne et ensartet beskyttelsesniveau i hele Unionen, og det sikres, at indskudsgarantiordningerne er lige stabile. Samtidig er implementeringen af disse fælles krav til indskudsgarantiordninger af største betydning for elimineringen af markedsforvridninger for kreditinstitutterne og begrænsede fordelene ved. Direktivet bidrager således til færdiggørelsen af det indre marked for indskyderne. [Ændring 5]**

(1) EUT L 68 af 13.3.2009, s. 3.

Torsdag den 16. februar 2012

- (6) ~~Direktivet bør muliggøre lige vilkår for kreditinstitutterne, gøre det lettere for indskyderne at forstå indskudsgarantiordningernes karakteristika og fremme tjene til at informere indskyderne om dækkede og ikkedækkede finansielle produkter og sikre tilvejebringelse af information om den måde, hvorpå indskudsgarantiordningerne fungerer. Muligheden for at forebygge et kreditinstituts konkurs ved at lade indskudsgarantiordninger træffe passende foranstaltninger bør anvendes til at beskytte tilliden til den finansielle stabilitet og være til gavn for de private indskydere, lokale myndigheder, der har behov for beskyttelse, og især små og mellemstore virksomheder (SMV'er). På denne måde kan en stor del af de negative følger af et kreditinstituts insolvens, f.eks. den pludselige afbrydelse af forholdet til banken, undgås. Når et krav omfattet af en garanti forfalder til betaling, bør direktivet sikre en hurtig tilbagebetaling til indskyderne via sunde og pålidelige indskudsgarantiordninger med henblik på at sikre finansiell stabilitet. Derfor bør beskyttelsen af indskud harmoniseres og forenkles mest muligt. [Ændring 6]~~
- (7) I tilfælde af lukning af et insolvent kreditinstitut bør indskydere i filialer, som er beliggende i en anden medlemsstat end den, hvor kreditinstituttet har sit hjemsted, beskyttes af samme garantiordning som kreditinstituttets øvrige indskydere.
- (8) I princippet kræver dette direktiv, at alle kreditinstitutter tilsluttes en indskudsgarantiordning. En medlemsstat, der åbner adgang for filialer af et kreditinstitut med hjemsted i et tredjeland, bør kunne bestemme, hvorledes dette direktiv skal finde anvendelse på de pågældende filialer, og bør tage hensyn til behovet for at beskytte indskyderne og bevare det finansielle systems integritet. Det er af afgørende betydning, at indskydere i sådanne filialer har fuldt kendskab til de garantiordninger, der gælder for dem.
- (9) ~~Selv om alle kreditinstitutter i princippet bør være medlemmer af en indskudsgarantiordning, bør det anerkendes, at der findes systemer, som beskytter selve kreditinstituttet (institutsikringsordninger), herunder navnlig sikrer dets likviditet og solvens. Sådanne ordninger garanterer beskyttelse af indskyderne ud over beskyttelsen under en indskudsgarantiordning. Hvis sådanne ordninger er adskilt fra indskudsgarantiordningerne, bør der tages hensyn til deres rolle som supplerende systemgaranti i forbindelse med fastsættelsen af medlemmernes bidrag til indskudsgarantiordningen. Det harmoniserede dækningsniveau bør ikke have indvirkning på ordninger, som beskytter selve kreditinstituttet, medmindre de foretager tilbagebetaling til indskyderne. Indskyderne bør have et krav mod alle ordningerne, navnlig hvis der ikke kan sikres beskyttelse under en gensidig garantiordning. Ingen ordninger eller systemer bør derfor være udelukket fra dette direktiv. [Ændring 7]~~
- (9a) *Hvert kreditinstitut bør være omfattet af en indskudsgarantiordning, som er anerkendt i henhold til dette direktiv, med henblik på at sikre en høj grad af forbrugerbeskyttelse og lige konkurrencevilkår mellem kreditinstitutter samt forhindre lovgivningsmæssig konkurrence. En indskudsgarantiordning bør være i stand til at sikre denne beskyttelse til enhver tid. [Ændring 8]*
- (9b) *En indskudsgarantiordnings primære opgave er at beskytte indskyderne mod følgerne af et kreditinstituts insolvens. Indskudsgarantiordninger bør kunne sikre denne beskyttelse på forskellig måde. I den ene ende af indskudsgarantiordningers virkefelt bør der derfor være mulighed for ordninger med en ren tilbagebetalingsfunktion (»paybox«). [Ændring 9]*

Torsdag den 16. februar 2012

- (9c) *Indskudsgarantiordninger bør imidlertid også kunne gå ud over den rene tilbagebetalingsfunktion ved at forpligte medlemskreditinstitutterne til at afgive supplerende oplysninger og at opbygge tidlige varslingsystemer på grundlag heraf. Dermed kan risikoafhængige bidrag tilpasses på et tidligt tidspunkt og der kan foreslås forebyggende foranstaltninger mod anerkendte risici. I situationer, hvor der er overhængende fare for ubalancer, bør indskudsgarantiordningerne kunne beslutte at iværksætte støtteforanstaltninger eller at anvende deres midler til støtte for en velordnet afvikling af problematiske kreditinstitutter for dermed at undgå omkostningerne ved tilbagebetaling til indskyderne og de øvrige negative følger af insolvens. [Ændring 10]*
- (9d) *I den anden ende af virkefeltet for indskudsgarantiordninger bør det være muligt at anvende institutsikringsordninger som defineret i artikel 80, stk. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut⁽¹⁾. Sådanne institutsikringsordninger beskytter kreditinstitutterne selv, navnlig ved at sikre deres likviditet og solvens. De bør anerkendes som indskudsgarantiordninger af de kompetente myndigheder, hvis de opfylder alle kriterierne i artikel 80, stk. 8, i direktiv 2006/48/EF og i dette direktiv. Med disse kriterier sikres det især, at der som i andre indskudsgarantiordninger altid er tilstrækkelige midler til rådighed for en eventuel tilbagebetaling. [Ændring 11]*
- (10) ~~Institutsikringsordninger er defineret i artikel 80, stk. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (omarbejdning)⁽²⁾ og kan anerkendes som indskudsgarantiordninger af de kompetente myndigheder, hvis de opfylder alle kriterierne i nævnte artikel og i nærværende direktiv. [Ændring 12]~~
- (11) Under den seneste finanskriser fik ukoordinerede stigninger i dækningsniveauerne i Unionen **i nogle tilfælde** indskyderne til at flytte deres penge til banker i lande med højere indskudsgarantier. Sådanne ukoordinerede stigninger drænedes bankerne for likviditet i krisetider. Under stabile forhold er det muligt, at forskellige dækningsniveauer kan få indskyderne til at vælge den mest omfattende indskudsbeskyttelse frem for det ~~mest passende~~ indskudsprodukt, **der passer bedst til dem**. Det kan føre til konkurrenceforvridninger på det indre marked. Det er derfor nødvendigt at sikre et harmoniseret niveau for ~~beskyttelse af indskud~~ **alle anerkendte indskudsgarantiordninger**, uanset hvor i Unionen indskuddene er foretaget. Det bør derfor være muligt at dække visse indskud med tilknytning til indskyderens personlige situation på et højere niveau, men kun i et begrænset tidsrum. [Ændring 13]
- (11a) *Under finanskrisen viste de eksisterende indskudsgarantiordninger sig at være ude af stand til at bære alle tab i tilstrækkeligt omfang til at kunne beskytte indskyderne. Det er derfor nødvendigt, at indskudsgarantiordningerne råder over finansielle midler på et vist målniveau, og at der kan indsamles ekstraordinære bidrag. Om fornødent bør indskudsgarantiordningerne have adgang til tilstrækkelige alternative finansieringsmuligheder, der kan sætte dem i stand til at opnå en kortfristet finansiering til at opfylde krav, der er fremsat mod dem. [Ændring 14]*
- (12) Der bør gælde samme ~~dækningsniveau~~ **retskrav mod indskudsgarantiordningen** for alle indskydere **inden for det dækningsniveau, der er fastlagt i dette direktiv**, uanset om medlemsstatens valuta er euro eller ej, og uanset om banken er medlem af et system, der beskytter selve kreditinstituttet. Medlemsstater uden for euroområdet bør have mulighed for at afrunde de beløb, der fremkommer ved en valutaomregning, uden at dette er til skade for den ensartede beskyttelse af indskydere. [Ændring 15]

⁽¹⁾ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.

Torsdag den 16. februar 2012

- (13) På den ene side bør det dækningsniveau, der skal fastsættes i dette direktiv, ikke bevirke, at for stor en del af indskuddene er ubeskyttede af hensyn til både forbrugerbeskyttelsen og finanssystemets stabilitet, og på den anden side bør der tages hensyn til omkostningerne ved finansiering af ordningerne. Det forekommer derfor rimeligt at fastsætte det harmoniserede dækningsniveau til 100 000 EUR.
- (14) Dette direktiv bevarer princippet om en harmoniseret dækning pr. indskyder og ikke pr. indskud. På denne baggrund bør der også tages hensyn til indskud foretaget af indskydere, der enten ikke er anført som kontoindehaver eller ikke er eneste indehaver. Dækningen bør således komme hver enkelt identificerbar indskyder til gode. Princippet om at dækningen anvendes på hver enkelt identificerbar indskyder bør dog ikke gælde for institutter for kollektiv investering, som er undergivet særlige beskyttelsesregler, der ikke gælder for ovennævnte indskud.
- (15) Medlemsstaterne bør ~~ikke forhindres i at oprette systemer til beskyttelse af pensioner i almindelighed, som bør fungere adskilt fra indskudsgarantiordninger. Medlemsstaterne bør ikke forhindres i at beskytte visse indskud af sociale årsager eller i forbindelse med transaktioner vedrørende fast ejendom~~ **til endvidere sikre, at indskud fra bestemte transaktioner dækkes fuldstændigt af indskudsgarantiordningerne i en given periode. Dette omfatter indskud i forbindelse med køb eller salg af private boligformål boligejendomme. Dette bør også gælde for indskud, der nyder beskyttelse på grund af bestemte sociale hensyn, som er defineret i national lovgivning, og er knyttet til særlige begivenheder i livet, såsom fødsel, ægteskab, skilsmisse og især pension, eller som stammer fra udbetaling af bestemte forsikringsydelser eller -erstatninger.** Under alle omstændigheder bør reglerne om statsstøtte overholdes. [Ændring 16]
- (16) Det er nødvendigt at harmonisere metoderne for finansiering af de ordninger, der garanterer indskuddene eller kreditinstitutterne selv. På den ene side bør udgifterne til finansiering af sådanne ordninger ~~hovedsagelig~~ **principielt** afholdes af kreditinstitutterne selv. På den anden side bør ordningernes finansielle kapacitet stå i forhold til garantiforpligtelserne. For at sikre, at ~~indskydere~~ **indskudsgarantiordningerne er stabile på samme høje niveau** i alle medlemsstater ~~beskyttet på samme niveau, og at indskudsgarantiordninger kun låner hinanden penge, hvis den berørte indskudsgarantiordning har truffet væsentlige finansieringsforanstaltninger, bør finansieringen af indskudsgarantiordninger harmoniseres på et højt niveau. Dette bør dog ikke bringe stabiliteten i den pågældende medlemsstats banksystem i fare,~~ **bør der opstilles et ensartet forudgående finansielt målniveau for alle indskudsgarantiordninger.** [Ændring 17]
- (17) For at begrænse indskudsbeskyttelsen i det omfang, det er nødvendigt for at sikre juridisk klarhed og gennemsigtighed for indskyderne og for at undgå at overføre investeringsrisici til indskudsgarantiordningerne, bør visse finansielle produkter af investeringskarakter udelukkes fra anvendelsesområdet, navnlig dem, der ikke kan tilbagebetales til pari, og dem, **der er noteret på ihændehaveren og ikke på navn** [Ændring 37]
- (18) Visse indskydere bør ikke være berettiget til indskudsbeskyttelse, navnlig ikke offentlige myndigheder eller andre finansielle institutioner. Deres begrænsede antal sammenlignet med alle andre indskydere minimere indvirkningen på den finansielle stabilitet i tilfælde af bankkonkurs. Endvidere har myndighederne meget lettere adgang til kredit end borgerne. **Medlemsstaterne bør dog sikre, at også indskud fra lokale myndigheder, der har behov for beskyttelse, er dækket.** Ikke-finansielle virksomheder bør i princippet være dækket, uanset størrelse. [Ændring 18]

Torsdag den 16. februar 2012

- (19) Indskydere, hvis aktiviteter omfatter hvidvaskning af penge som omhandlet i artikel 1, stk. 2 og stk. 3, i Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge ⁽¹⁾ bør udelukkes fra betalinger via indskuds-garantiordninger.
- (20) Kreditinstitutternes omkostninger i forbindelse med deltagelse i en garantiordning står ikke mål med de omkostninger, som ville blive resultatet af en massiv hævning af bankindskud ikke alene i et kriseramt institut, men også i sunde institutter, fordi indskyderne vil miste tilliden til banksystemets soliditet.
- (21) Det er nødvendigt, at indskudsgarantiordningernes disponible finansielle midler svarer til et vist målniveau, og at der kan indsamles ekstraordinære bidrag. Hvis det er nødvendigt, bør indskuds-garantiordningerne råde over tilstrækkelige alternative finansieringsforanstaltninger, således at de kan opnå kortsigtet finansiering til at opfylde krav, der er fremsat mod dem.
- (22) ~~Indskudsgarantiordningernes~~ **Indskudsgarantiordningerne bør råde over tilstrækkelige** finansielle midler ~~bør først og fremmest anvendes til tilbagebetaling til indskyderne i tilfælde af et kredit-instituts insolvens. I mange tilfælde bør der imidlertid træffes støtteforanstaltninger for at forhindre insolvens hos et kreditinstitut, eftersom sådanne har en mere gavnlige virkning med hensyn til at garantere for indskuddene end en tilbagebetaling til indskyderne. Gennem sådanne foranstaltninger er det desuden muligt at undgå yderligere omkostninger og negative indvirkninger på den finansielle stabilitet og styrke indskydernes tillid. Det bør derfor også være muligt at anvende indskudsgarantiordningernes midler til støtteforanstaltninger. Støtteforanstaltninger bør altid være ledsaget af betingelser, som skal opfyldes af det institut, der modtager støtten. Støtteforanstaltningerne bør~~ ~~De kan~~ dog også **kunne** anvendes ~~til at finansiere overførsel af indskud til et andet i forbindelse med en velordnet afvikling af et kreditinstitut, forudsat at de dette vil være den billigste løsning for indskudsgarantiordningen. De~~ omkostninger, som indskudsgarantiordningen afholder, ~~bør derfor ikke overstige~~ **overstige** summen af de dækkede indskud i det berørte kreditinstitut. ~~De kan også som præciseret i direktivet i et vist omfang anvendes til at forebygge bankkonkurs. Sådanne foranstaltninger bør være i overensstemmelse med reglerne om statsstøtte. Dette er Disse handlemuligheder for indskudsgarantiordningerne bør være~~ uden indvirkning på Kommissionens fremtidige politik vedrørende oprettelse af nationale bankafviklingsfonde. [Ændring 19]
- (22a) **Det bør være muligt at anvende midler fra indskudsgarantiordningerne til at finansiere opretholdelsen af kontoføringen for et kreditinstituts andel af dækkede indskud.** [Ændring 20]
- (23) I punkt 14, tabel 1, i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag ⁽²⁾ indeles visse aktivposter i risikokategorier. Der bør tages hensyn til dette bilag for at sikre, at indskudsgarantiordninger kun investerer i aktiver med lav risiko.

⁽¹⁾ EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.

⁽²⁾ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201.

Torsdag den 16. februar 2012

- (24) Bidragene til indskudsgarantiordningerne bør afspejle omfanget af den risiko, som medlemmerne påtager sig. Det vil gøre det muligt at afspejle de enkelte bankers risikoprofil, **herunder deres forskellige forretningsmodeller**, og bør føre til en rimelig beregning af bidragene samt tilskynde til at drive virksomhed med en mindre risikobetonet forretningsmodel. **Med dette for øje er det nødvendigt at fastlægge en standardiseret metode til identifikation og beregning af risikoafhængige bidrag til indskudsgarantiordningerne.** Ved at skabe en række kerneindikatorer, der er obligatoriske for alle medlemsstaterne, og derudover en række supplerende fakultative indikatorer, **der er baseret på en fælles indsats aftalt mellem EBA og de kompetente myndigheder**, vil det være muligt at indføre en sådan harmonisering gradvist. **Karakteren af de risici, som accepteres af de tilsluttede kreditinstitutter, kan imidlertid variere alt efter markedsforholdene og kreditinstitutternes forretningsaktiviteter. Det er derfor hensigtsmæssigt, at indskudsgarantiordningerne ud over standardmetoden også får mulighed for at anvende egne alternative risikoafhængige metoder, hvis disse alternative risikoafhængige metoder opfylder de retningslinjer, der skal udarbejdes af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed efter høring af European Forum of Deposit Insurers (EFDI).** Sådanne alternative risikoafhængige metoder tager højde for de enkelte bankers risikoprofil, indebærer en mere præcis beregning af bidragene afpasset efter markedsforholdene i medlemsstaterne og giver incitamenter til at arbejde efter en mindre risikobetonet forretningsmodel. I forbindelse med udlånssektorer med særligt lav risiko, der er reguleret i henhold til national lovgivning, bør der sikres en tilsvarende reduktion af de bidrag, der skal betales. [Ændring 21]
- (24a) Rentabiliteten er i nogle tilfælde blevet brugt som en risikonedsettende indikator i forbindelse med risikobaserede præmier. Dette tager ikke højde for forretningsmodellen for gensidige selskaber, som ikke stræber efter profitmaksimering. Endvidere kan ønsket om at presse fortjenesten op skabe et uheldigt incitament til at anlægge mere risikobetonede strategier. Der bør anlægges et holistisk syn på forsvarligheden af forretningsmodellerne. [Ændring 22]
- (25) Indskudsgaranti er et vigtigt element i gennemførelsen af det indre marked og et nødvendigt supplement til tilsynet med kreditinstitutter som følge af den solidaritet, som den skaber mellem alle institutter på et givet finansielt marked, dersom et af institutterne ikke kan indfri sine forpligtelser. Derfor bør indskudsgarantiordningerne kunne låne penge til hinanden, hvis det er nødvendigt.
- (26) Tilbagebetalingsfristen på højst seks uger fra den 31. december 2010 er i modstrid med behovet for at bevare indskydernes tillid og opfylder ikke deres behov. Tilbagebetalingsfristen bør derfor reduceres til ~~1~~ **fem hverdage, men ikke mindre end en uge.** [Ændring 23 og 150/rev]
- (26a) I mange tilfælde eksisterer de nødvendige procedurer for en kort tilbagebetalingsfrist imidlertid ikke endnu. Hvis indskyderne imidlertid får stillet en kort tilbagebetalingsfrist i udsigt, og denne derpå ikke overholdes i forbindelse med et kreditinstituts konkurs, kan det volde ubodelig skade på indskydernes tillid til indskudsgarantiordningerne og dermed undergrave disses stabiliserende virkning og formål. Derfor bør medlemsstaterne have mulighed for i en overgangsperiode indtil den 31. december 2016 at vælge en udbetalingsfrist på 20 arbejdsdage, hvis det efter de kompetente myndigheders kontrol er konstateret, at den kortere udbetalingsfrist ikke kan gennemføres. I dette tilfælde bør de nødvendige procedurer for udbetalingsfristen på fem arbejdsdage være udviklet og afprøvet senest den 31. december 2016. For at sikre, at indskyderne i løbet af overgangsperioden indtil den 31. december 2016 ikke kommer i finansielle vanskeligheder i tilfælde af deres kreditinstituts konkurs, bør de dog have mulighed for at få udbetalt op til 5 000 EUR af deres berettigede indskud fra den relevante indskudsgarantiordning inden for fem arbejdsdage, men ikke mindre end en uge. [Ændring 24 og 150/rev]

Torsdag den 16. februar 2012

- (27) Indskudsgarantiordninger i medlemsstater, hvor et kreditinstitut har etableret filialer, eller hvor det præsterer tjenesteydelser direkte, bør underrette og sikre tilbagebetaling til indskydere på vegne af indskudsgarantiordningen i den medlemsstat, hvor kreditinstituttet er godkendt. De indskudsgarantiordninger, der kan blive berørt, bør indgå aftaler på forhånd med det formål at lette disse opgaver.
- (28) Oplysningspligt over for indskyderne er et væsentligt element i beskyttelsen af disse. Derfor bør indskydere underrettes om deres dækning og den ansvarlige indskudsgarantiordning på deres kontoudtog og potentielle indskydere ved at påtegne en standardtekst med oplysninger. Indholdet af sådanne oplysninger bør være det samme for alle indskydere og potentielle indskydere. Ureguleret anvendelse i reklameøjemed af henvisninger til en indskudsgarantiordnings størrelse og rækkevidde vil kunne påvirke banksystemets stabilitet eller indskydernes tillid. Derfor bør en henvisning til indskudsgarantiordninger i reklamer begrænses til en kort faktisk henvisning. Systemer, som beskytter selve kreditinstituttet, bør underrette investorerne tydeligt om deres funktion **rettigheder inden for rammerne af det dækningsniveau, der er fastsat i dette direktiv, og om, hvordan det fungerer**, uden at garantere ubegrænset beskyttelse af indskud. [Ændring 25]
- (29) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾ finder anvendelse på behandling af personoplysninger i henhold til dette direktiv.
- (30) Dette direktiv pålægger ikke nødvendigvis medlemsstaterne eller disses kompetente myndigheder et ansvar i forhold til indskyderne, når de har sørget for, at en eller flere ordninger, der garanterer indskuddene eller kreditinstitutterne selv, og som sikrer skadeløsholdelse eller beskyttelse af indskyderne på de i dette direktiv fastlagte betingelser, er blevet indført eller officielt anerkendt.
- (31) Ved forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en europæisk banktilsynsmyndighed af 23. september 2009 ⁽²⁾ fremlagde Kommissionen et lovgivningsudkast til oprettelse af et europæisk finanstilsynssystem og gjorde nærmere rede for, hvordan et sådant nyt tilsynssystem kan udformes, herunder oprettelse af en europæisk banktilsynsmyndighed.
- (32) EBA respekterer, at medlemsstaterne fører tilsyn med indskudsgarantiordningerne, men bør bidrage til at opfylde det mål, som går ud på at lette adgangen for kreditinstitutter til at optage og udøve virksomhed, samtidig med at indskyderne sikres effektiv beskyttelse, **og risiciene for skatteyderne minimeres**. Derfor bør myndigheden bekræfte, at betingelserne for låntagning mellem indskudsgarantiordninger som fastsat i dette direktiv, er opfyldt, og angive de beløb, som de enkelte ordninger skal udlåne inden for de grænser, der er præciseret ved dette direktiv, den indledende rentesats samt lånets løbetid. I den forbindelse bør EBA også indsamle oplysninger om indskudsgarantiordninger, navnlig om summen af de indskud, de dækker, som bekræftet af de kompetente myndigheder. ~~Den bør underrette de øvrige indskudsgarantiordninger om deres pligt til udlån.~~ [Ændring 26]
- (33) Det er nødvendigt med et effektivt instrument til fastsættelse af harmoniserede tekniske standarder inden for finansielle tjenesteydelser for at sikre ensartede vilkår og passende beskyttelse af indskydere i hele Europa. Sådanne standarder bør udvikles med henblik på at standardisere beregningen af risikobaserede bidrag. [Ændring 27]

(1) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

(2) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en europæisk banktilsynsmyndighed, KOM(2009) 501.

Torsdag den 16. februar 2012

- (34) For at sikre, at indskudsgarantiordningerne fungerer effektivt, og at der foretages en rimelig afvejning af den stilling, som de indtager i de forskellige medlemsstater, bør EBA kunne bilægge tvister mellem dem med bindende virkning.
- (34a) *Europa-Parlamentet understregede i sin beslutning af 7. juli 2010 med henstillinger til Kommissionen om grænseoverskridende krisestyring i banksektoren nødvendigheden af en europæisk mekanisme til løsning af bankkriser. Indførelse af en sådan mekanisme til løsning af bankkriser bør ikke berøre beskyttelsen af indskydere gennem en indskudsgarantiordning. [Ændring 28]*
- (35) Beføjelsen til at vedtage retsakter bør delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, ~~med henblik på artikel 5, stk. 5~~ **for så vidt angår tilpasning af dækningsniveauet for en enkelt indskyders samlede indskud i henhold til dette direktiv til inflationen i Den Europæiske Union på grundlag af ændringer af forbrugerprisindekset. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet. [Ændring 29]**
- (35a) *Kommissionen bør endvidere tillægges beføjelse til, i henhold til artikel 10-14 forordning (EU) nr. 1093/2010, at vedtage EBA's udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for definitioner og en standardmetode til beregning af kreditinstitutters risikoafhængige bidrag til indskudsgarantiordningerne, der er beskrevet i dette direktiv. EBA bør udarbejde sådanne reguleringsmæssige tekniske standarder og forelægge dem for Kommissionen til godkendelse senest den 31. december 2012. [Ændring 30]*
- (36) Målene for dette direktiv nemlig harmonisering af bestemmelserne om indskudsgarantiordningers funktionsmåde kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre nås på EU-plan. Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (37) Forpligtelsen til at gennemføre nærværende direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholds-mæssige ændringer i forhold til de tidligere direktiver. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, hvori der ikke er foretaget ændringer, følger af de tidligere direktiver.
- (38) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag IV angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktiverne -

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastsætter bestemmelser om ~~indskudsgarantiordningers funktionsmåde~~ **funktionsmåden for den europæiske ordning for nationale indskudsgarantiordninger, som har til formål at tilvejebringe et fælles sikkerhedsnet med et højt beskyttelsesniveau for indskydere i Unionen. [Ændring 31]**

Torsdag den 16. februar 2012

2. Dette direktiv finder anvendelse på alle indskudsgarantiordninger ~~indført ved lov eller aftale og på, der er anerkendt i henhold til artikel 3, stk. 1, og på deres tilsluttede kreditinstitutter. Indskudsgarantiordninger kan tage form af vedtægtsmæssige eller aftalemæssige ordninger eller institutsikringsordninger, der er anerkendt som indskudsgarantiordninger~~ **jf. artikel 80, stk. 8, i direktiv 2006/48/EF. [Ændring 32]**

3. ~~Institutsikringsordninger som defineret i artikel 80, stk. 8, i direktiv 2006/48/EF kan anerkendes som indskudsgarantiordninger af de kompetente myndigheder, hvis de opfylder alle kriterierne i nævnte artikel og i nærværende direktiv. [Ændring 33]~~

4. ~~Institutsikringsordninger~~ **For så vidt angår dette direktiv er sikringsordninger**, som ikke er anerkendt i henhold til ~~stk. 3, og som ikke garanterer indskud, er ikke omfattet af dette direktiv, jf. dog~~ **artikel 3, stk. 1, kun omfattet af** artikel 14, stk. 5, andet afsnit **til artikel 14, stk. 6a**, og stk. 9 i bilag III. [Ændring 34]

4a. Kommissionen sikrer i samarbejde med EBA, at beskyttelsesniveauet for indskydere forbliver højt, såfremt der indføres en europæisk fond for løsning af bankkriser. [Ændring 35]

Artikel 2

Definitioner

1. I dette direktiv forstås ved:

a) »indskud«:

i) indestående beløb, der hidrører fra indlån eller fra mellemtransaktioner foretaget som led i almindelige bankforretninger, **herunder tidsindskud, opsparingsindskud og registrerede indskud**, og som skal tilbagebetales af et kreditinstitut på bestemte vilkår fastsat ved lov eller ved aftale

ii) **enhver fordring, som kan dokumenteres med et bevis udstedt af kreditinstituttet. [Ændring 36]**

Aktier i britiske og irske »building societies«, bortset fra aktier af egenkapitallignende art, som er omfattet af artikel 2, betragtes som indskud.

Et instrument er ikke et indskud i nogen af følgende tilfælde:

— dets eksistens kan kun dokumenteres med et andet bevis end et **kontoudtog når det er noteret på ihændehaveren og ikke på navn [Ændring 37]**

— når dets hovedstol kan ikke tilbagebetales til pari

— når dets hovedstol kan kun tilbagebetales til pari i henhold til en særlig garanti fra eller aftale med kreditinstituttet eller en tredjepart

Torsdag den 16. februar 2012

- b) »berettigede indskud«: indskud, som ikke er udelukket fra beskyttelse i henhold til artikel 4
- c) »dækkede indskud«: den del af berettigede indskud, som ikke overstiger det dækningsniveau, der er omhandlet i artikel 5
- ca) »indskyder«: *indehaveren eller, hvis der er tale om en fælles konto, indehaverne af indskuddet* [Ændring 38]
- d) »fælleskonto«: en konto, der er åbnet i to eller flere personers navn, eller som to eller flere personer har adgang til, således at en eller flere af de pågældende personer kan disponere over kontoen ved deres underskrift
- e) »indisponibelt indskud«: et indskud, som er forfaldet til udbetaling, men ikke er blevet udbetalt af et kreditinstitut på de ved lov eller ved aftale fastsatte vilkår, og
- i) når de kompetente myndigheder har konstateret, at det berørte kreditinstitut ~~efter deres opfattelse~~ **ifølge de foreliggende oplysninger** ikke på det pågældende tidspunkt er i stand til at tilbagebetale indskuddet af årsager, der er direkte forbundet med dets finansielle situation, og ikke har umiddelbar udsigt til at blive i stand til det. [Ændring 39]
- De kompetente myndigheder skal foretage denne konstatering hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest fem hverdage efter, at det for første gang er blevet godtgjort over for dem, at et kreditinstitut ikke har tilbagebetalt et indskud, der er forfaldet til udbetaling, eller
- ii) når der ikke er foretaget nogen konstatering i henhold til nr. i) og en domstol af årsager, der er direkte forbundet med kreditinstitutets finansielle situation, har afsagt en kendelse, som indebærer, at indskydernes mulighed for at fremsætte krav over for instituttet suspenderes, hvis kendelsen afsiges, inden nævnte afgørelse er blevet truffet
- f) »kreditinstitut«: et kreditinstitut som defineret i artikel 4, nr. 1), i direktiv 2006/48/EF
- f-a) »forebyggelses- og støtteforanstaltninger«: *foranstaltninger truffet af indskudsgarantiordninger for at forhindre de tilknyttede kreditinstitutter i at gå konkurs, herunder i form af:*
- i) *kontrol af de tilknyttede kreditinstitutters økonomiske situation og risikoposition eller, såfremt der er tale om et institut under oprettelse, af de grundlæggende planer, samt informationsrettigheder vedrørende væsentlige ændringer i ejerskabs- og kontrolforhold*
- ii) *et krav om, at de tilsluttede kreditinstitutter skal oplyse om deres økonomiske situation og risikoposition, deres udvikling og påtænkte ændringer i deres forretningsmodel*
- iii) *indførelse af betingelser med henblik på at begrænse mængden af garanterede indskud eller helt eller delvist at begrænse visse forretningsaktiviteter i tilfælde, hvor der på grundlag af en revision eller i henhold til andre kilder er tegn på, at der kan være en overhængende eller akut risiko for, at indskudsgarantiordningen vil blive taget i brug*

Torsdag den 16. februar 2012

- iv) *opkrævning af bidrag, der afspejler det enkelte instituts risikoposition*
  - v) *indgåelse af en aftale med kompetente myndigheder om udveksling af oplysninger, herunder fortrolige oplysninger*
  - vi) *ydelse af garantier, lån samt alle former for likviditets- og kapitalstøtte, herunder dækning af tredjemands krav [Ændring 149/rev]*
- fa) *»foranstaltninger i forbindelse med en velordnet afvikling af kreditinstitutter«: foranstaltninger til forebyggelse af krav mod en indskudsgarantiordning, herunder:*
- i) *bistand til overtagelse af et kreditinstitut, der er kommet i ubalance*
  - ii) *overførsel af indskuddene og tilhørende aktiver, herunder forretningsområder, til en midlertidig brobank*
  - iii) *tvungen sammenlægning med et andet kreditinstitut*
  - iv) *velordnet afvikling med deltagelse af indskudsgarantiordningen [Ændring 40]*
- g) *»filial«: en filial som defineret i artikel 4, nr. 3), i direktiv 2006/48/EF*
- h) *»målniveau«: 1,5 % af de berettigede ~~dækkede~~ indskud, som en indskudsgarantiordning er ansvarlig for at dække [Ændring 41]*
- i) *»disponible finansielle midler«: kontanter, indskud og aktiver med lav risiko ~~med en restløbetid på højst 24 måneder~~, som kan realiseres inden for en frist, som ikke overskrider fristen i artikel 7, stk. 1, **samt op til 10 % af pantsatte aktiver** [Ændring 42]*
- ia) *»pantsatte aktiver«: betalingsforpligtelser, for hvilket der er stillet sikkerhed af høj kvalitet, og som er underlagt følgende vilkår:*
- i) *den stillede sikkerhed består af aktiver med lav risiko, som ikke er behæftet af nogen tredjepartsrettigheder og er til fri disposition for og øremærket til anvendelse udelukkende af indskudsgarantiordningen, som har uigenkaldelig ret til at få disse aktiver realiseret på anmodning*
  - ii) *et kreditinstitut har ret til afkastet af de aktiver, det har stillet som sikkerhed*
  - iii) *sikkerhedens markedsværdi skal opgøres løbende (»mark-to-market«), og kreditinstitutterne skal sikre, at markedsværdien mindst er lig med kreditinstitutets forpligtelse over for ordningen og*

Torsdag den 16. februar 2012

- iv) *der skal anvendes »haircuts« ved værdiansættelsen af underliggende aktiver, og garantiordningen skal kræve, at de underliggende aktivers markedsværdi efter fradrag af haircut fastholdes over tid* [Ændring 43]
- j) »aktiver med lav risiko«: aktivposter, der er omfattet af en af kategorierne i den første eller anden kategori i punkt 14, tabel 1, i bilag I til direktiv 2006/49/EF, dog under udelukkelse af andre poster, jf. punkt 15 i nævnte bilag
- k) »hjemland«: et hjemland som defineret i artikel 4, nr. 7), i direktiv 2006/48/EF
- l) »værtsland«: et værtsland som defineret i artikel 4, nr. 8), i direktiv 2006/48/EF
- m) »kompetente myndigheder«: kompetente myndigheder som defineret i artikel 4, nr. 4), i direktiv 2006/48/EF.

2. Når der i dette direktiv henvises til forordning (EU) nr. 1093/2010, anses organer, som forvalter indskudsgarantiordninger, med henblik på nævnte forordning for at være kompetente myndigheder som omhandlet i artikel 4, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 3

Medlemskab og tilsyn

1. Hver medlemsstat sikrer, at der på dens område indføres en eller flere indskudsgarantiordninger, som bliver officielt anerkendt.

Det udelukker ikke ~~fusion af~~, **at medlemsstaterne kan etablere indskudsgarantiordninger på tværs af grænser, eller at ordninger i forskellige medlemsstater fusioneres. Godkendelse af sådanne indskudsgarantiordninger på tværs af grænser eller fusionerede indskudsgarantiordninger kræver den kompetente nationale tilsynsmyndigheds godkendelse i samarbejde med EBA.** [Ændring 44]

I forbindelse med en officiel anerkendelse af indskudsgarantiordninger skal den relevante kompetente myndighed især fokusere på stabiliteten af indskudsgarantiordningen og sikre, at sammensætningen af de tilsluttede kreditinstitutter er afbalanceret. [Ændring 45]

Intet kreditinstitut må tage imod indskud, medmindre det er medlem af en sådan ordning.

2. Hvis et kreditinstitut undlader at opfylde de forpligtelser, der påhviler det som medlem af en indskudsgarantiordning, underrettes **straks** de kompetente myndigheder, der meddelte det tilladelse, og disse træffer i samarbejde med ~~garantiordningen~~ **indskudsgarantiordningen straks** alle passende foranstaltninger, herunder pålæggelse af sanktioner, for at sikre, at kreditinstituttet opfylder sine forpligtelser. [Ændring 46]

3. Hvis disse foranstaltninger ikke fører til, at kreditinstituttet opfylder sine forpligtelser, kan garantiordningen, såfremt eksklusion af et medlem er tilladt ifølge national lovgivning, med de kompetente myndigheders udtrykkelige samtykke og med mindst en måneds varsel meddele, at det agter at ekskludere kreditinstituttet fra indskudsgarantiordningen. Indskud, der foretages inden fristens udløb, vil fortsat være fuldt dækket af ordningen. Hvis kreditinstituttet ved fristens udløb ikke har opfyldt sine forpligtelser, gennemfører indskudsgarantiordningen eksklusionen.

Torsdag den 16. februar 2012

4. Indskud, der indestår på tidspunktet for inddragelse af tilladelsen til et kreditinstitut, der har fået meddelt tilladelse i henhold til artikel 6 i direktiv 2006/48/EF, dækkes fortsat af indskudsgarantiordningen.

5. De kompetente myndigheder fører i **overensstemmelse med de gældende bestemmelser inden for det europæiske finanstilsynssystem (ESFS)** løbende tilsyn med alle de indskudsgarantiordninger, der er omhandlet i artikel 1, for at sikre, at de er i overensstemmelse med dette direktiv. [Ændring 47]

EBA fører tilsyn med grænseoverskridende indskudsgarantiordninger i samarbejde med et organ bestående af repræsentanter for de kompetente myndigheder i de lande, hvor de tilsluttede kreditinstitutter har hjemsted. [Ændring 48]

6. Medlemsstaterne sikrer, **at de alternative metoder, indskudsgarantiordningerne måtte tage i brug i henhold til artikel 11, stk. 3a, er i overensstemmelse med bestemmelserne i den pågældende artikel og med de retningslinjer, EBA udarbejder i henhold til artikel 11, stk. 5,** at indskudsgarantiordningerne regelmæssigt gennemfører test af deres systemer, og at de **straks** underrettes, hvis de kompetente myndigheder bliver opmærksomme på problemer i et kreditinstitut, der vil kunne medføre en indgriben fra indskudsgarantiordninger. **EBA koordinerer medlemsstaternes tiltag.** [Ændring 49]

Sådanne test finder sted mindst hvert tredje år, eller ~~når~~ **oftere, hvis** omstændighederne kræver det. Den første test finder sted senest den 31. december 2013. [Ændring 50]

EBA giver Det Europæiske Råd for Systemiske Risici (ESRB), nedsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici⁽¹⁾, på eget initiativ eller efter anmodning fra ESRB, de oplysninger om indskudsgarantiordningerne, som er nødvendige for analysen af den systemiske risiko. [Ændring 51]

EBA gennemfører ~~regelmæssigt~~ **mindst hvert femte år** peerevalueringer af dette spørgsmål i henhold til artikel 15 i [EBA-forordningen] **artikel 30 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Sådanne peerevalueringer skal omfatte praksisser for god selskabsledelse (corporate governance), jf. stk. 7a.** Indskudsgarantiordninger er undergivet tavshedspligt, jf. artikel 70 i forordning (EU) nr. 1093/2010, ved udveksling af oplysninger med EBA.

EBA har beføjelse til hvert år på grundlag af ajourførte tal at undersøge garantiordningernes modstandsdygtighed over for stress via forskellige scenarier med foruddefinerede bristepunkter med henblik på en vurdering af, om en justering af den aktuelle beregningsmodel og målniveauet vil være hensigtsmæssig. I denne forbindelse skal stresstesten baseres på scenarier med lav stresseffekt, med middel stresseffekt og med høj stresseffekt. [Ændring 52]

7. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningerne til enhver tid og på deres anmodning, modtager alle de oplysninger fra deres medlemmer, som er nødvendige for at forberede tilbagebetaling til indskydere, herunder mærkninger som omhandlet i artikel 4, stk. 2. Oplysninger, som er nødvendige for at foretage stress-test, indgives til indskudsgarantiordninger løbende. Sådanne oplysninger gøres anonyme. De modtagne oplysninger må kun anvendes til at foretage stress-test, **analysere den historiske udvikling i indskudsgarantiordningernes modstandsdygtighed** eller forberede tilbagebetaling og ~~opbevares ikke længere end det, der er nødvendigt af hensyn til disse formål~~ **skal holdes fortrolige.** [Ændring 53]

⁽¹⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1.

Torsdag den 16. februar 2012

7a. Medlemsstaterne sikrer, at deres indskudsgarantiordninger anvender praksisser for god selskabsledelse (corporate governance), navnlig at:

a) deres bestyrelser mindst har ét medlem, som ikke indgår i ledelsen, og procedurerne for udnævnelse er åbne og gennemsigtige

b) de udarbejder en årlig aktivitetsrapport. [Ændring 54]

Artikel 4

Berettigede tilskud

1. Følgende anses ikke for indskud, der kan tilbagebetales via indskudsgarantiordninger:

a) indskud foretaget af andre kreditinstitutter på egne vegne og for egen regning, jf. dog artikel 6, stk. 3

b) alle instrumenter, der ville falde ind under definitionen af »egenkapital«, jf. artikel 57 i direktiv 2006/48/EF

c) indskud, der stammer fra transaktioner, i forbindelse med hvilke der er blevet afsagt straffedom for hvidvaskning af penge som omhandlet i artikel 1, litra e) i Rådets direktiv 91/308/EF **artikel 1, stk. 2, i direktiv 2005/60/EF [Ændring 55]**

ca) indskud, som i henhold til en kontraktmæssig aftale mellem indskyderen og kreditinstituttet skal anvendes til indfrielse af bestemte forpligtelser fra indskyders side over for kreditinstituttet eller anden part, forudsat at det indskudte beløb i henhold til gældende ret eller kontraktmæssige ordninger kan anvendes af indskyderen eller automatisk vil blive anvendt til at indfri sådanne forpligtelser under omstændigheder, hvor indskuddet ellers ville være blevet indisponibelt [Ændring 56]

d) indskud fra finansieringsinstitutter, jf. artikel 4, nr. 5), i direktiv 2006/48/EF

e) indskud fra investeringselskaber, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter ⁽¹⁾

f) indskud, hvis indehaver ~~aldrig~~ ikke er blevet identificeret, jf. artikel 8, stk. 1, i direktiv 2005/60/EF, ~~når de er blevet indisponibelt~~ **på tidspunktet for iværksættelsen, samt under og efter tilbagebetalingen af indskudsgarantierne [Ændring 57]**

g) indskud fra forsikringsselskaber

h) indskud fra institutter for kollektiv investering

i) indskud fra pensionsfonde og pensionskasser, **bortset fra sådanne, som indgår i personlige pensionsordninger eller i virksomhedspensionsordninger hos en arbejdsgiver, som ikke er en stor virksomhed [Ændring 58]**

⁽¹⁾ EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.

Torsdag den 16. februar 2012

- j) indskud fra **staten samt centrale, regionale og lokale** myndigheder [**Ændring 59**]
- k) obligationer udstedt af et kreditinstitut og forpligtelser, der skyldes egne vekslers og omsætningsgældsbreve.

2. Medlemsstaterne sikrer, at kreditinstitutterne forsyner de indskud, der er omhandlet i stk. 1, med et mærke, således at sådanne indskud kan identificeres omgående.

2a. Medlemsstaterne sikrer dog, at indskud fra lokale myndigheder kan tilbagebetales af en indskuds-garantiordning, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) **de gør ikke rutinemæssigt brug af en professionel kasserer eller**
- b) **tab af indskuddene vil i alvorlig grad true den fortsatte levering af lokale offentlige serviceydelser.** [**Ændring 60**]

Artikel 5

Dækningsniveau

1. Medlemsstaterne sikrer, at en given indskyders samlede indskud er dækket op til 100 000 EUR, såfremt indskud bliver indisponible.

1a. Medlemsstaterne sikrer derudover, at der er fuld dækning for følgende indskud:

- a) **indskud, som hidrører fra ejendomstransaktioner vedrørende private boligejendomme i op til 12 måneder, efter at beløbet er krediteret, eller fra det tidspunkt, hvor sådanne indskud kan overføres lovligt**
- b) **indskud, som tjener specifikke formål defineret i national ret og som er knyttet til særlige begivenheder i livet, såsom en indskyders indgåelse af ægteskab, skilsmisse, pensionering, afskedigelse, invaliditet eller død, i op til 12 måneder efter at beløbet er krediteret**
- c) **indskud, som tjener specifikke formål defineret i national lovgivning, og som er baseret på udbetaling af forsikringsydelser eller erstatning for skader forvoldt ved kriminalitet eller for fejlagtig domfældelse, i op til 12 måneder efter at beløbet er krediteret, eller fra det tidspunkt, hvor sådanne indskud kan overføres lovligt.** [**Ændring 61**]

2. Medlemsstaterne sikrer, at ~~indskudsgarantiordningerne ikke afviger fra~~ **indskyderne har et retligt krav på** det dækningsniveau, der er omhandlet i stk. 1. ~~Medlemsstaterne kan dog beslutte, at følgende indskud er dækket, forudsat at omkostningerne til sådanne tilbagebetalinger ikke er omfattet af artikel 9, 10 og 11:~~ [**Ændring 62**]

- a) ~~indskud, som hidrører fra transaktioner vedrørende fast ejendom til private boligformål i op til 12 måneder, efter at beløbet er krediteret~~ [**Ændring 63**]
- b) ~~indskud, som imødekommer sociale hensyn defineret i national lovgivning, og som er knyttet til særlige begivenheder i livet, såsom en indskyders ægteskab, skilsmisse, invaliditet eller dødsfald. Dækningen gælder i en periode på højst 12 måneder efter en sådan begivenhed.~~ [**Ændring 64**]

Torsdag den 16. februar 2012

3. ~~Stk. 2~~**Stk. 1** hindrer ikke medlemsstaterne i at bevare eller indføre ordninger, som beskytter pensionsprodukter for ældre og pensioner, forudsat at sådanne ordninger ikke udelukkende dækker indskud, men tilbyder samlet dækning for alle produkter og situationer, som er relevante i den forbindelse. [**Ændring 65**]

3a. Med hensyn til indskud hos kreditinstitutter eller filialer af udenlandske kreditinstitutter i medlemsstater, som blev foretaget før den 31. december 2010, og til indskud fra indskydere med hovedbopæl i en medlemsstat, som før den 1. januar 2008 havde en lovbefalet indskudsgarantiordning med et fast dækningsniveau på mellem 100 000 EUR og 300 000 EUR for indskud, kan de pågældende medlemsstater beslutte, at det hidtil gældende faste dækningsniveau uanset stk. 1 fortsat skal gælde. I dette tilfælde skal målniveauet og de risikobaserede bidrag fra kreditinstitutterne tilpasses i overensstemmelse hermed. [Ændring 66**]**

4. Indskud tilbagebetales i den **medlemsstats** valuta, ~~som blev brugt ved kontoens forvaltning. Hvis eurobeløbene, jf. stk. 1, omregnes til anden valuta, skal de beløb, der faktisk udbetales til indskyderne, svare til de beløb, der er fastsat i dette direktiv hvor kontoen blev ført, eller i euro. For så vidt angår indskud denomineret i en anden valuta, kan indskyderne bestemme, hvorvidt beløbene skal udbetales~~

a) i den valuta, som kontoen blev ført i, på et bestemt tidspunkt, der er aftalt med de kompetente myndigheder, og som er senere end fristen i artikel 7, stk. 1, eller

b) i den medlemsstats valuta, hvor kontoen blev ført.

For så vidt angår første afsnit, litra b), skal den anvendte kurs være kursen for den valuta, som kontoen blev ført i, indtil den dato, hvor de kompetente myndigheder foretager den i artikel 2, stk. 1, litra e), nr. i), omhandlede konstatering, eller domstolen afsiger den i artikel 2, stk. 1, litra e), nr. ii), omhandlede kendelse. [Ændring 67**]**

5. De medlemsstater, der omregner beløbene udtrykt i euro til national valuta, lægger ved omregningen i første omgang den kurs til grund, som gælder fra den ... (*).

Medlemsstaterne kan afrunde de beløb, der fremkommer ved omregningen, forudsat at en sådan afrunding ikke overstiger 2 500 EUR.

Med forbehold af andet afsnit tilpasser medlemsstaterne de dækningsniveauer, der er omregnet til anden valuta, til det beløb, der er omhandlet i stk. 1, hvert femte år. Medlemsstaterne kan efter høring af Kommissionen foretage en tidligere tilpasning af dækningsniveauerne som følge af uforudsete hændelser, som f.eks. valutaudsving, jf. dog det foregående afsnit.

6. **I samarbejde med EBA** foretager Kommissionen mindst hvert femte år en periodisk gennemgang af det i stk. 1 anførte beløb. Kommissionen forelægger i givet fald et forslag til direktiv for Europa-Parlamentet og Rådet for at tilpasse det i stk. 1 anførte beløb på baggrund af bl.a. udviklingen i banksektoren og den økonomiske og monetære situation i Unionen. Den første gennemgang finder først sted den 31. december 2015, medmindre uforudsete hændelser nødvendiggør en gennemgang på et tidligere tidspunkt. [**Ændring 68**]

(*) Dato for dette direktivs ikrafttræden.

Torsdag den 16. februar 2012

7. Kommissionen ~~kan tilpasse beløbene~~ **tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 16 vedrørende den periodiske tilpasning, mindst hvert femte år, af beløbet** i stk. 1 til inflationen i Unionen på grundlag af ændringerne i det harmoniserede forbrugerprisindeks, der offentliggøres af Kommissionen, **siden den foregående tilpasning.**

~~Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages i overensstemmelse med artikel 16.~~**[Ændring 69]**

Artikel 6

Fastsættelse af de beløb, der kan tilbagebetales

1. Den i artikel 5, stk. 1, fastsatte grænse finder anvendelse på de samlede indskud i et og samme kreditinstitut, uanset indskuddenes antal, valuta eller lokalisering inden for Unionen.
2. For fælleskonti indgår den andel, der tilkommer hver enkelt indskyder, i beregningen af den i artikel 5, stk. 1, fastsatte grænse.

Findes der ikke særlige bestemmelser herom, fordeles det på kontoen indestående beløb ligeligt mellem indskyderne.

Medlemsstaterne kan bestemme, at indskud på en konto, som to eller flere personer har adgang til som deltagere i et interessentskab, en sammenslutning eller en gruppering af tilsvarende art, som ikke har status som juridisk person, kan lægges sammen og behandles, som om de var foretaget af en enkelt indskyder, med henblik på beregningen af den i artikel 5, stk. 1, fastsatte grænse.

3. Er indskyderen ikke ubetinget berettiget til de beløb, der står på kontoen, er det den person, der er ubetinget berettiget hertil, som skal dækkes af garantiordningen, forudsat at den pågældende person er blevet identificeret eller kan identificeres inden den dato, hvor de kompetente myndigheder foretager den i artikel 2, stk. 1, litra e), nr. i), omhandlede konstatering, eller domstolen afsiger den i artikel 2, stk. 1, litra e), nr. ii), omhandlede kendelse. Er flere personer ubetinget berettiget til de indestående beløb, indgår deres respektive andel i henhold til de ordninger, der gælder for forvaltningen af beløbene, i beregningen af den i artikel 5, stk. 1, fastsatte grænse.

4. Referencedatoen for beregningen af det beløb, der kan tilbagebetales, er den dato, hvor de kompetente myndigheder foretager den i artikel 2, stk. 1, litra e), nr. i), omhandlede konstatering, eller domstolen afsiger den i artikel 2, stk. 1, litra e), nr. ii), omhandlede kendelse. Indskyderens forpligtelser over for kreditinstituttet tages ikke i betragtning ved beregning af det beløb, der kan tilbagebetales, **med undtagelse af forpligtelser, der forfalder på referencedatoen.** **[Ændring 70]**

5. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningerne til enhver tid kan anmode kreditinstitutter om at underrette dem om enhver indskyders samlede indskudsbetøb.

6. Påløbne renter af indskud, som endnu ikke er krediteret på den dato, hvor de kompetente myndigheder foretager den i artikel 2, stk. 1, litra e), nr. i), omhandlede konstatering, eller domstolen afsiger den i artikel 2, stk. 1, litra e), nr. ii), omhandlede kendelse, godtgøres af indskudsgarantiordningen. Den i artikel 5, stk. 1, omhandlede grænse overskrides dog ikke.

Hvis renten er afhængig af værdien på et andet finansielt instrument og derfor ikke kan fastsættes uden at bringe tilbagebetalingen inden for den i artikel 7, stk. 1, omhandlede frist i fare, begrænses tilbagebetalingen af en sådan rente til morarentesatsen i henhold til national lovgivning.

Torsdag den 16. februar 2012

7. Medlemsstaterne kan bestemme, at visse kategorier af indskud, som imødekommer et socialt hensyn defineret i national lovgivning, og som er garanteret af tredjemand i overensstemmelse med reglerne om statsstøtte, ikke tages i betragtning ved sammenlægning af de indskud, som en og samme indskyder har i et og samme kreditinstitut, jf. stk. 1. I sådanne tilfælde begrænses tredjemands garanti til dækningen i henhold til artikel 5, stk. 1.

7a. Medlemsstaterne kan beslutte, at indskydernes indskud i samme kreditinstitut ikke lægges sammen med henblik på tilbagebetaling i henhold til stk. 7, stk. 1, hvis medlemsstatens ret tillader, at kreditinstitutter anvender forskellige firmanavne. Indskud i samme kreditinstitut under samme firmanavn sammenlægges, og dækningsniveauet i artikel 5, stk. 1, finder anvendelse herpå. Hvis denne beregning medfører, at størrelsen af de dækkede indskud pr. indskyder og pr. kreditinstitut overstiger den, der er fastlagt i artikel 5, forøges bidragene til indskudsgarantiordningen som beregnet i henhold til artikel 9 og 11 tilsvarende.

Hvis en medlemsstat beslutter ikke at tillade særskilt beskyttelse af indskud på tværs af firmanavne inden for samme kreditinstitut, er indskyderen og firmanavnene ikke omfattet af særskilte garantier. Indskud i samme kreditinstitut under forskellige firmanavne kan ikke sammenlægges på tværs af landegrænser.

Kreditinstitutter fra medlemsstater, der anvender denne bestemmelse, kan ikke tilbyde et sådant dækningsniveau i filialer drevet i medlemsstater, der ikke tillader kreditinstitutter at drive virksomhed under forskellige firmanavne. [Ændring 71]

Artikel 7

Tilbagebetaling

1. Indskudsgarantiordningerne skal være i stand til at tilbagebetale indisponible indskud senest ~~7 dage~~ **fem arbejdsdage, dog højst en uge**, efter den dato, hvor de kompetente myndigheder har foretaget en konstatering, jf. artikel 2, stk. 1, litra e), nr. i), eller en domstol har afsagt kendelse, jf. artikel 2, stk. 1, litra e), nr. ii).

Medlemsstaterne kan beslutte, at de i artikel 6, stk. 3, omhandlede indskud er omfattet af en længere tilbagebetalingsperiode. Nævnte periode må dog ikke overstige tre måneder fra den dato, hvor de kompetente myndigheder foretager den i artikel 2, stk. 1, litra e), nr. i), omhandlede konstatering, eller domstolen afsiger den i artikel 2, stk. 1, litra e), nr. ii), omhandlede kendelse.

Medlemsstaterne kan tillade en tilbagebetalingsfrist på 20 arbejdsdage frem til den 31. december 2016, såfremt den kompetente tilsynsmyndighed efter en grundig undersøgelse fastslår, at indskudsgarantiordningerne endnu ikke er i stand til at garantere tilbagebetaling inden for fem arbejdsdage, dog højst en uge.

En indskyder, som ikke er ubetinget berettiget til de beløb, der står på de i artikel 6, stk. 3, omhandlede konti, sikres tilbagebetaling inden for den i første afsnit omhandlede tidsfrist. Nævnte tilbagebetaling tages i betragtning, når ubetinget berettigede modtager tilbagebetaling.

1a. Hvis medlemsstaterne tillader en tilbagebetalingsfrist på 20 arbejdsdage frem til den 31. december 2016, jf. stk. 1, tredje afsnit, kan en indskyder på anmodning få udbetalt et engangsbeløb på op til 5 000 EUR af sit tilbagebetalingsberettigede indskud fra indskudsgarantiordningen inden for fem arbejdsdage, dog højst en uge. Ændring 150/rev]

Torsdag den 16. februar 2012

1b. En tilbagebetaling eller udbetaling som omhandlet i stk. 1, kan udsættes hvor:

- a) *det er uklart, om den pågældende person er juridisk berettiget til at modtage tilbagebetaling, eller indskuddet er genstand for en retstvist*
- b) *indskuddet er omfattet af økonomiske sanktioner fra nationale regeringers eller internationale organers side*
- c) *der har ikke været foretaget nogen transaktioner i relation til indskuddet i de seneste 24 måneder (kontoen er inaktiv)*
- d) *det beløb, der skal tilbagebetales, skønnes at indgå i en midlertidigt høj balance, jf. artikel 5, stk. 1a, eller*
- e) *det beløb, der skal tilbagebetales, skal udbetales af indskudsgarantiordningen i værtsmedlemsstaten, jf. artikel 12, stk. 2. [Ændring 75]*

2. Indskydere modtager tilbagebetaling, uden at det er nødvendigt at anmode indskudsgarantiordningerne herom. Til det formål sender kreditinstituttet de fornødne oplysninger om indskud og indskydere, så snart indskudsgarantiordningen anmoder herom.

3. Eventuel korrespondance mellem indskudsgarantiordningen og indskyderen skal være affattet **på det officielle EU-sprog, som benyttes til kommunikation mellem det kreditinstitut, som det af garantien omfattede indskud er placeret i, og indskyderen, eller, hvis dette ikke er muligt, på det eller de officielle sprog i den medlemsstat, hvor det af garantien omfattede indskud befinder sig.** Hvis en bank driver virksomhed direkte i en anden medlemsstat uden at have oprettet filialer, formidles oplysningerne på det sprog, som indskyderen valgte, da kontoen blev oprettet. [Ændring 76]

4. Uanset tidsfristen i stk. 1 kan udbetalinger under garantiordningen, **der berører indskyderen**, suspenderes, indtil der foreligger en domstolsafgørelse, hvis en indskyder eller en person, der er berettiget til eller har interesse i beløb, der står på en konto, er blevet sigtet for en lovovertredelse som følge af eller i forbindelse med hvidvaskning af penge som defineret i artikel 1, stk. 2, i direktiv 2005/60/EF. [Ændring 77]

4a. Der foretages ingen tilbagebetaling i tilfælde, hvor der ikke har været foretaget nogen transaktioner i relation til indskuddet i de seneste 24 måneder, og de administrative omkostninger ved en sådan tilbagebetaling overstiger indskuddets værdi. [Ændring 78]

Artikel 8

Krav mod indskudsgarantiordninger

1. Medlemsstaterne sørger for, at indskyderens ret til godtgørelse indebærer, ~~at indskyderen har en~~ klagemulighed mod indskudsgarantiordningen. [Ændring 79]

2. Sker der udbetalinger i henhold til ~~garantiordningen~~ **en garantiordning på nationalt plan**, har garantiordningen ret til at indtræde i indskyderens rettigheder i likvidationsager for et beløb, der svarer til udbetalingen, uden at dette i øvrigt berører de rettigheder, der måtte være tillagt ordningen i henhold til den nationale lovgivning, jf. dog stk. 3.

Rettighederne i forbindelse med den i dette stykke omhandlede indtrædelsesret har prioritet umiddelbart efter indskyderens rettigheder i henhold til stk. 1 og før alle andre rettigheder over for likvidator. [Ændring 80]

Torsdag den 16. februar 2012

3. Hvis indskudsgarantiordninger yder lån til andre ordninger efter den i artikel 10 omhandlede procedure, har indskudsgarantiordningerne ret til, i forhold til det udlånte beløb, at indtræde i indskydernes rettigheder i likvidationssager for et beløb, der svarer til udbetalingen.

Indtrædelsesretten udøves ikke, før lånet forfalder til betaling, jf. artikel 10, stk. 2, litra b). Hvis likvidationsproceduren ophører før den pågældende dato, udvides indtrædelsesretten til at omfatte det likvidationsprovenu, som udbetales til den låntagende ordning.

Rettigheder underlagt indtrædelsesretten som omhandlet i dette stykke har prioritet umiddelbart efter indskydernes rettigheder som omhandlet i stk. 1, før alle andre rettigheder over for likvidator.

4. Medlemsstaterne kan begrænse den tidsperiode, inden for hvilken indskydere, hvis indskud ikke blev tilbagebetalt eller anerkendt af ordningen inden for den frist, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, kan kræve tilbagebetaling af deres indskud. En sådan tidsfrist bestemmes af den dato, hvor de rettigheder, som indskudsgarantiordningen er indtrådt i i henhold til stk. 2, skal registreres i en afviklingsprocedure i henhold til national lovgivning.

Ved fastsættelse af tidsfristen tager medlemsstaterne hensyn til den tid, som indskudsgarantiordningen har behov for til at indsamle sådanne krav inden en sådan registrering.

Artikel 9

Finansiering af indskudsgarantiordninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningerne råder over passende systemer til fastsættelse af deres eventuelle forpligtelser. Indskudsgarantiordningernes disponible finansielle midler står i forhold til disse forpligtelser.

Indskudsgarantiordningerne tilvejebringer de disponible finansielle midler i form af det almindelige bidrag fra deres medlemmer ~~den 30. juni og den 30. december hvert år~~ **mindst en gang om året**. Det forhindrer ikke supplerende finansiering fra andre kilder. Der må ikke anmodes om engangsgebyrer ved indtrædelse. [Ændring 81]

De disponible finansielle midler svarer mindst til målniveauet. Hvis finansieringskapaciteten ikke når op på målniveauet, genoptages bidragsindbetalingen, ~~i det mindste~~ indtil målniveauet er nået igen. **Det almindelige bidrag skal tage det fornødne hensyn til konjunkturudviklingen og udgøre mindst 0,1 % af de dækkede indskud. Pligten til at betale bidrag gælder kun, når størrelsen af indskudsgarantiordningens midler er under målniveauet.** Hvis de disponible finansielle midler, **efter at målniveauet er nået første gang**, beløber sig til mindre end to tredjedele af målniveauet, **fordi der er foretaget udbetalinger**, svarer det almindelige bidrag mindst til 0,25 % af de ~~berettigede~~ **dækkede** indskud. [Ændring 82]

2. ~~De samlede indskud og investeringer i forbindelse med en ordning, som er knyttet til et enkelt organ, udgør højst 5 % af de disponible finansielle midler.~~ **Investeringer af indskudsgarantiordningernes disponible finansielle midler skal foretages med lav risiko og tilstrækkeligt diversificering for øje og må højst udgøre 5 % af de disponible finansielle midler, medmindre risikovægtningen af sådanne indskud og investeringer er nul i henhold til bilag VI, del I, i direktiv 2006/48/EF.** Selskaber, som indgår i samme koncern med henblik på konsoliderede regnskaber, som omhandlet i Rådets direktiv 83/349/EØF ⁽¹⁾ eller i overensstemmelse med anerkendte internationale regnskabsregler, anses **i denne henseende** for at være et enkelt organ ~~ved beregning af denne grænse~~. [Ændring 83]

⁽¹⁾ Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om konsoliderede regnskaber (EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1).

Torsdag den 16. februar 2012

3. Hvis en indskudsgarantiordnings disponible finansielle midler ikke er tilstrækkelige til at sikre indskydere tilbagebetaling, når indskud bliver indisponible, betaler medlemmerne ekstraordinære bidrag svarende til højst 0,5 % af deres ~~berettigede~~ **dækkede** indskud pr. kalenderår. Den pågældende betaling gennemføres en dag før den frist, som er omhandlet i artikel 7, stk. 1. [~~Ændring 84~~]

4. De samlede bidrag, som omhandlet i ~~stk. 1 og 2~~ **stk. 1 og 3**, må højst udgøre 1 % af de ~~berettigede~~ **dækkede** indskud pr. kalenderår. [~~Ændring 85~~]

De kompetente myndigheder kan ~~helt eller delvist~~ **midlertidigt** fritage et kreditinstitut fra den forpligtelse, som er omhandlet i stk. 2, hvis de samlede betalinger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, kan bringe afviklingen af andre kreditors krav mod det i fare. Sådanne fritagelser gives højst for en periode på seks måneder, men kan fornyes efter anmodning af kreditinstituttet. **Betalingen af det pågældende beløb finder sted på et senere tidspunkt, hvor den ikke længere bringer afviklingen af andre kreditors krav i fare. De finansielle midler, som er omhandlet i stk. 1, 2 og 3, anvendes hovedsagelig til at beskytte og tilbagebetale indskydere i henhold til dette direktiv. Op til en tredjedel af de eksisterende finansielle midler kan anvendes til forebyggelses- og støtteforanstaltninger i medfør af dette direktiv. I dette tilfælde indgiver indskudsgarantiordningen inden for senest en måned en rapport til den kompetente myndighed med dokumentation for, at grænsen på en tredjedel af de disponible midler er overholdt.** [~~Ændring 86~~]

5. De finansielle midler, som er omhandlet i denne artikels stk. 1, 2 og 3, anvendes hovedsagelig til at sikre tilbagebetaling til indskydere i henhold til dette direktiv.

~~De kan dog også anvendes til at finansiere overførsel af indskud til et andet kreditinstitut, forudsat at de omkostninger, som afholdes af indskudsgarantiordningen, ikke overstiger de samlede dækkede indskud i den berørte kreditinstitution. I dette tilfælde indgiver indskudsgarantiordningen senest en måned efter indskudenes overførsel en rapport til Den Europæiske Banktilsynsmyndighed med dokumentation for, at ovennævnte grænse ikke er overskredet.~~ [~~Ændring 87~~]

Medlemsstaterne kan give indskudsgarantiordninger tilladelse til at anvende deres finansielle midler til at undgå bankkonkurs uden at være begrænset til at finansiere overførsel af indskud til et andet kreditinstitut, forudsat at følgende betingelser er opfyldt: [~~Ændring 88~~]

a) ~~ordningens finansielle midler udgør mere end 1 % af de berettigede indskud efter en sådan foranstaltning~~ [~~Ændring 89~~]

b) ~~indskudsgarantiordningen indgiver senest en måned efter sin beslutning om at træffe en sådan foranstaltning en rapport til Den Europæiske Banktilsynsmyndighed med dokumentation for, at ovennævnte grænse ikke er overskredet.~~ [~~Ændring 90~~]

~~Alt efter det enkelte tilfælde kan den procentsats, der er omhandlet i litra a), med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse og efter en begrundet anmodning fra den berørte indskudsgarantiordning fastsættes til mellem 0,75 og 1 %.~~ [~~Ændring 91~~]

5a. **Indskudsgarantiordninger kan anvende deres eksisterende finansielle midler ud over grænsen i stk. 5 til forebyggelses- og støtteforanstaltninger, hvis følgende betingelser er opfyldt:**

a) **indskudsgarantiordningen råder over passende systemer til overvågning og klassificering af risici og tilsvarende muligheder for at øve indflydelse på de tilsluttede kreditinstitutter**

Torsdag den 16. februar 2012

- b) *indskudsgarantiordningen råder over de nødvendige procedurer og strukturer til udvælgelse, gennemførelse og overvågning af forebyggelses- og støtteforanstaltninger*
- c) *indskudsgarantiordningens forebyggelses- og støtteforanstaltninger er kædet sammen med krav til det kreditinstitut, som støttes, der som minimum omfatter strengere risikoovervågning og mere vidtgående kontrolrettigheder for indskudsgarantiordningen*
- d) *de tilsluttede kreditinstitutter indbetaler straks ekstraordinære bidrag til indskudsgarantiordningen til dækning af de midler, der er anvendt til forebyggelses- og støtteforanstaltningerne, såfremt der opstår behov for tilbagebetaling til indskydere, og indskudsgarantiordningens disponible finansielle midler udgør mindre end to tredjedele af målniveauet, og*
- e) *den kompetente myndighed har vurderet, at de tilsluttede kreditinstitutters er i stand til at betale de ekstraordinære bidrag, der er omhandlet til litra d). [Ændring 92]*

5b. De finansielle midler kan også anvendes til foranstaltninger i forbindelse med en velordnet afvikling af et kreditinstitut, forudsat at de omkostninger, som afholdes af indskudsgarantiordningen, ikke overstiger værdien af de dækkede indskud i det pågældende kreditinstitut. I tilfælde af en sådan afvikling indgiver indskudsgarantiordningen senest en måned efter indskuddenes overførsel en rapport til EBA, hvori det bekræftes, at de afholdte omkostninger ikke overstiger værdien af de dækkede indskud. [Ændring 93]

6. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningerne råder over passende alternative finansieringsforanstaltninger, således at de om nødvendigt kan opnå kortfristet finansiering til at imødekomme krav mod de pågældende indskudsgarantiordninger.

7. Medlemsstaterne underretter hvert kvartal EBA om de samlede berettigede indskud og dækkede indskud på deres område og om indskudsgarantiordningernes samlede disponible finansielle midler. Oplysningerne bekræftes af de kompetente myndigheder og fremsendes med denne bekræftelse senest ~~10 dage~~ efter ~~udgangen af hver måned~~ *én måned* til EBA. [Ændring 94]

Medlemsstaterne sikrer, at de oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, offentliggøres på indskudsgarantiordningernes *og EBA's* websted mindst én gang om året. [Ændring 95]

7a. Indskudsgarantiordninger skal overholde specifikke regler for selskabsledelse og nedsætte et særligt udvalg sammensat af fremtrædende repræsentanter for ordningen, dens medlemmer og de relevante myndigheder, der skal udarbejde og vedtage gennemsigtige retningslinjer for investering af de disponible finansielle midler. Disse retningslinjer skal tage højde for faktorer såsom matching af aktivers og passivers varighed samt kvalitet, spredning og det indbyrdes forhold mellem investeringerne. [Ændring 96]

Artikel 10

Låntagning mellem indskudsgarantiordninger

1. ~~En ordning har ret til at låne fra alle de øvrige~~ *Medlemsstaterne kan tillade* indskudsgarantiordninger ~~som omhandlet i artikel 1, stk. 2,~~ *frivilligt at yde lån til andre indskudsgarantiordninger* i Unionen, forudsat at følgende betingelser er opfyldt: [Ændring 97]

- a) den låntagende ordning kan ikke opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 8, stk. 1, på grund af tidligere betalinger inden for rammerne af artikel 9, stk. 5, ~~første og andet afsnit~~ [Ændring 87]

Torsdag den 16. februar 2012

- b) den situation, der er omhandlet i litra a), skyldes mangel på disponible finansielle midler som omhandlet i artikel 9
- c) den låntagende ordning har gjort brug af ekstraordinære bidrag som omhandlet i artikel 9, stk. 3
- d) den låntagende ordning forpligter sig retligt til at sikre, at de lånte midler anvendes til at imødekomme krav i henhold til artikel 8, stk. 1
- e) den låntagende ordning er ikke på nuværende tidspunkt underlagt en forpligtelse til at tilbagebetale et lån til andre indskudsgarantiordninger i henhold til denne artikel
- f) den låntagende ordning angiver, hvilket **meddeler de kompetente myndigheder det** beløb, der anmodes om [**Ændring 98**]
- g) det samlede udlånte beløb udgør højst 0,5 % af den låntagende ordnings ~~berettigede~~ **dækkede** indskud [**Ændring 99**]
- h) den låntagende ordning underretter omgående EBA og angiver årsagerne til, at betingelserne i dette stykke er opfyldt, og det beløb, der anmodes om.

~~Det beløb, der er omhandlet i første afsnit, litra f), beregnes som følger:~~

~~[de samlede dækkede indskud, som skal tilbagebetales i henhold til artikel 8, stk. 1] + [de disponible finansielle midler + de maksimale samlede ekstraordinære bidrag, der er omhandlet i artikel 9, stk. 3]~~
[**Ændring 100**]

De øvrige indskudsgarantiordninger fungerer som långivende ordninger. Medlemsstater, hvor der er etableret mere end én ordning, udpeger derfor én ordning til at fungere som medlemsstatens långivende ordning og underretter Den Europæiske Banktilsynsmyndighed herom. Medlemsstaterne kan beslutte, om og hvordan den långivende ordning skal sikres godtgørelse fra de øvrige indskudsgarantiordninger, der er etableret i den samme medlemsstat. [**Ændring 101**]

Indskudsgarantiordninger, som er forpligtet til at tilbagebetale et lån til andre indskudsgarantiordninger i henhold til denne artikel, låner ikke til andre indskudsgarantiordninger.

2. Lånet skal opfylde følgende betingelser:

- a) hver ordning udlåner et beløb, som står i forhold til de samlede berettigede indskud i de enkelte ordninger, uden hensyntagen til den låntagende ordning og indskudsgarantiordningerne i litra a). Beløbene beregnes i henhold til de seneste bekræftede månedlige oplysninger som omhandlet i artikel 9, stk. 7 [**Ændring 102**]
- b) den låntagende ordning tilbagebetager lånet senest efter fem år. Den kan tilbagebetale lånet i årlige rater. Renterne forfalder først til betaling på tilbagebetalingstidspunktet
- c) ~~rentenden~~ **fastsatte rente** svarer **som minimum** til Den Europæiske Centralbanks rente på den marginale udlånsfacilitet i kreditperioden [**Ændring 103**]

Torsdag den 16. februar 2012

ca) *den låntagende ordning meddeler EBA den indledende rentesats samt løbetiden for lånet.*
[Ændring 104]

3. EBA bekræfter, at de krav, der er omhandlet i ~~stk. 1~~ **stk. 1 og 2**, er imødekommet, og angiver de beløb, de enkelte ordninger skal udlåne, som beregnet i henhold til stk. 2, litra a), og den indledende rentesats i henhold til stk. 2, litra c), samt lånets løbetid. [Ændring 105]

EBA fremsender sin bekræftelse sammen med de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra h), til långivende indskudsgarantiordninger. De modtager denne bekræftelse og disse oplysninger i løbet af to arbejdsdage. ~~De långivende indskudsgarantiordninger udbetaler hurtigst muligt, dog senest yderligere 2 arbejdsdage efter modtagelse, lånet til den låntagende ordning.~~ [Ændring 106]

4. Medlemsstaterne sikrer, at de bidrag, der opkræves af den låntagende ordning, er tilstrækkelige til at tilbagebetale det lånte beløb og til at genetablere målniveauet hurtigst muligt.

Artikel 11

Beregning af bidrag til indskudsgarantiordninger

1. De bidrag til indskudsgarantiordningerne, som er omhandlet i artikel 9, fastsættes for hvert enkelt medlem ~~på grundlag af omfanget~~ **i forhold til størrelsen** af den risiko, det påtager sig. Kreditinstitutter betaler mindst 75 % og højst ~~200 %~~ **250 %** af det beløb, som en bank med en gennemsnitsrisiko ville skulle bidrage med. Medlemsstaterne kan beslutte, at medlemmer af de institutionsikringsordninger, der er omhandlet i ~~artikel 1, stk. 3 og 4~~ **artikel 1, stk. 4**, betaler lavere bidrag til indskudsgarantiordningerne, men ikke mindre end 37,5 % af det beløb, som en bank med en gennemsnitsrisiko ville skulle bidrage med.

Medlemsstaterne kan træffe bestemmelser om betaling af lavere bidrag for lavrisiko-sektorer, der er omfattet af særlig national lovgivning. [Ændring 107]

1a. *Medlemsstaterne kan tillade, at alle kreditinstitutter, som er tilsluttet samme centralorgan i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, i direktiv 2006/48/EF, som helhed er omfattet af den risikovægtning, der er fastlagt for centralorganet og de tilsluttede institutter på et konsolideret grundlag. Medlemsstaterne kan kræve, at kreditinstitutter betaler et mindstebidrag uanset størrelsen af deres dækkede indskud.* [Ændring 112]

2. *I bilag I og II beskrives standardmetoden for fastsættelse af omfanget af de påtagne risici fastsættes og beregning af bidragene beregnes på grundlag de faktorer, der er omhandlet i bilag I og II fra indskudsgarantifondens medlemmer.* [Ændring 108]

3. ~~Stk. 2 finder ikke anvendelse på de indskudsgarantiordninger, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2.~~
[Ændring 109]

3a. *Uanset stk. 1 og 2 kan indskudsgarantiordninger bruge deres egne alternative risikobaserede metoder til at bestemme og beregne de risikobaserede bidrag fra indskudsgarantiordningens medlemsorganisationer. Størrelsen af de beregnede bidrag skal være proportional med medlemmernes forretningsrisiko og tage det fornødne hensyn til de forskellige forretningsmodellers risikoprofiler. En alternativ metode kan også tage hensyn til balancens aktiver og risikoindikatorer som kapitalgrundlag, aktivernes kvalitet og likviditeten.*

Torsdag den 16. februar 2012

Hver alternativ metode skal godkendes af de kompetente myndigheder og EBA samt overholde de retningslinjer, EBA udformer i henhold til artikel 11, stk. 5. EBA foretager mindst hvert femte år en gennemgang af retningslinjernes overholdelse, og hver gang indskudsgarantiordningens alternative metode ændres. [Ændring 110]

4. Kommissionen tillægges beføjelser med henblik på at fastlægge de nærmere detaljer i ~~for at sikre effektiv harmonisering af definitioner og metoder i bilag II, del A. Disse opstille standardmetoden, jf. stk. 1 og 2, udarbejder EBA~~ udkast til **tekniske** standarder for regulering ~~vedtages i overensstemmelse med artikel 7 til 7d i [EBA-forordningen]. Om nødvendigt kan EBA foreslå tilpasninger af disse definitioner og standardmetoden med henblik på at sikre fuld sammenlignelighed og undgå forstyrrende elementer.~~

EBA kan udforme **forelægger sine** udkast til **tekniske** standarder for regulering til forelæggelse for Kommissionen **senest den 31. december 2012**.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de tekniske standarder for regulering, der er nævnt i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010. [Ændring 111]

4a. EBA tager i sine risikoanalyser og som led i udarbejdelsen af udkast til tekniske standarder for regulering hensyn til de ledelsesmæssige kontrolmekanismer, som kreditinstitutterne har indført. EBA sikrer udbredelsen af eksempler på god praksis via ESFS. [Ændring 113]

5. Senest den 31. december 2012 udsender EBA retningslinjer, **jf. artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010**, for anvendelsen af bilag II, del B, ~~jf. [artikel 8 i EBA-forordningen]~~ og for de alternative risikobaserede procedurer, som indskudsgarantiordningerne udarbejder i henhold til stk. 3a. [Ændring 114]

Artikel 12

Samarbejde i Unionen

1. Indskudsgarantiordninger skal omfatte indskydere i filialer, som kreditinstitutter har oprettet i andre medlemsstater.

2. Indskydere i filialer, som er oprettet af kreditinstitutter i andre medlemsstater eller i medlemsstater, hvor et kreditinstitut, der er godkendt i en anden medlemsstat, driver virksomhed, sikres tilbagebetaling via ordningen i værtsmedlemsstaten på vegne af ordningen i hjemmedlemsstaten. Ordningen i hjemmedlemsstaten ~~skadesløsholder~~ **stiller de nødvendige midler til rådighed for** ordningen i værtsmedlemsstaten, således at sidstnævnte kan opfylde førstnævntes tilbagebetalingsforpligtelse over for indskyderne, jf. stk. 1. [Ændring 115]

Værtslandsordningen underretter også de berørte indskydere på hjemlandsordningens vegne og er berettiget til at modtage korrespondance fra de pågældende indskydere på hjemlandsordningens vegne.

3. Hvis et kreditinstitut ophører med at være medlem af en ordning og tilsluttes en anden ordning, godtgøres de bidrag, der er betalt ~~i de 6 måneder året~~ forud for medlemskabets ophør, eller også overføres de **pro rata** til den anden ordning, **forudsat at der ikke er tale om forhøjede almindelige bidrag i henhold til artikel 9, stk. 1, afsnit 3, eller ekstraordinære bidrag i henhold til artikel 9, stk. 3**. Det gælder ikke, hvis kreditinstituttet er udelukket fra en ordning i henhold til artikel 3, stk. 3. [Ændring 116]

Torsdag den 16. februar 2012

4. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningerne i hjemlandet udveksler oplysninger som omhandlet i artikel 3, stk. 7, med ordningerne i værtslandet. Begrænsningerne i nævnte artikel finder anvendelse.

Kreditinstitutter, som i overensstemmelse med dette direktiv frivilligt ønsker at skifte fra en indskuds-garantiordning til en anden, skal meddele dette med mindst seks måneders varsel. I denne periode bidrager kreditinstituttet til sin oprindelige indskudsgarantiordning for så vidt angår såvel forudgående (ex ante) som efterfølgende (ex post) finansiering. [Ændring 117]

5. For at fremme et effektivt samarbejde mellem indskudsgarantiordningerne, navnlig med henblik på denne artikel og artikel 10, indgår indskudsgarantiordningerne, eller hvis det er relevant, de kompetente myndigheder, skriftlige samarbejdsaftaler. Sådanne aftaler tager hensyn til kravene i direktiv 95/46/EF.

EBA holdes underrettet om sådanne aftalers eksistens og indhold. Den kan afgive udtalelser om sådanne aftaler i henhold til artikel 6, stk. 2, litra f), og artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Hvis de kompetente myndigheder eller indskudsgarantiordningerne ikke kan nå frem til en aftale, eller hvis der er uenighed om fortolkningen af en sådan aftale, bilægger Den Europæiske Banktilsynsmyndighed sådanne tvister, jf. artikel 11 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Mangel på sådanne aftaler har ikke indvirkning på krav fra indskydere i henhold til artikel 8, stk. 2, og kreditinstitutter i henhold til denne artikels stk. 3.

Artikel 13

Filialer af kreditinstitutter etableret i tredjelande

1. Medlemsstaterne påser, at filialer, der er etableret af kreditinstitutter med hjemsted i tredjelande, er omfattet af en beskyttelse, der svarer til den, der er fastsat i dette direktiv.

I modsat fald kan medlemsstaterne fastsætte, at filialer, der er etableret af kreditinstitutter med hjemsted i tredjelande, skal tilsluttes en på deres område eksisterende indskudsgarantiordning, jf. dog artikel 38, stk. 1, i direktiv 2006/48/EF.

1a. For at sikre en konsekvent harmonisering i henhold til stk. 1, udarbejder EBA udkast til tekniske standarder for regulering, hvori der fastlægges generelle ækvivalenskriterier.

EBA forelægger disse udkast til tekniske reguleringsstandarder for Kommissionen senest ...

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de tekniske standarder for regulering, der er nævnt i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010. [Ændring 118]

2. Indskydere og potentielle indskydere i filialer, der er etableret af kreditinstitutter med hjemsted i tredjelande, og som ikke er medlemmer af en ordning i en medlemsstat, skal af kreditinstituttet have alle relevante oplysninger om de garantiordninger, der dækker deres indskud.

Torsdag den 16. februar 2012

3. De i stk. 2 nævnte oplysninger skal foreligge på det eller de officielle sprog i den medlemsstat, hvor filialen er etableret, **og på andre sprog, hvis indskyderen anmoder herom, og filialen er i stand til at imødekomme anmodningen, samt** på den måde, som den nationale lovgivning foreskriver, og skal være affattet klart og forståeligt. [Ændring 151/rev]

Artikel 14

Oplysninger til indskyderne

1. Medlemsstaterne påser, at kreditinstitutterne giver indskydere og potentielle indskydere adgang til de fornødne oplysninger om, hvilken indskudsgarantiordning kreditinstituttet og dets filialer inden for Unionen er tilsluttet. Er et indskud ikke dækket af en indskudsgarantiordning efter ~~artikel 4~~ **artikel 4, stk. 1, litra a)-g) og i)-k), og artikel 4, stk. 2**, underretter kreditinstituttet indskyderen herom, **hvorefter kreditinstituttet skal tilbyde indskyderen mulighed for at trække sit indskud ud uden strafgebyr og med ret til alle erhvervede renter og fordele.** [Ændring 119]

2. Oplysninger til potentielle indskydere skal foreligge, inden der indgås aftale om indskud, og skal påtegnes af de potentielle indskydere. Standardteksten i bilag III anvendes.

3. Oplysninger til indskydere gives på deres kontoudtog. Oplysningerne består af en bekræftelse af, at indskuddene er berettigede indskud. Endvidere henvises der til standardteksten med oplysninger i bilag III og til, hvor den kan fås. **Standardteksten med oplysninger i bilag III fremsendes sammen med et af deres kontoudtog mindst en gang om året.** Webstedet for den ansvarlige indskudsgarantiordning ~~kan også~~ **angives også i standardteksten.**

Indskudsgarantiordningens websted skal indeholde de nødvendige oplysninger for indskydere, navnlig oplysninger om bestemmelserne vedrørende proceduren og vilkårene for indskudsgarantier som fastsat i dette direktiv. [Ændring 120]

4. De i stk. 1 omhandlede oplysninger skal affattes på den måde, som den nationale lovgivning foreskriver, på det eller de officielle sprog i den medlemsstat, hvor filialen er etableret, **samt på andre sprog, hvis indskyderen anmoder herom, og filialen er i stand til at imødekomme anmodningen.** [Ændring 121]

5. Medlemsstaterne skal begrænse anvendelse i reklameøjemed af de oplysninger, der er omhandlet i ~~stk. 1~~ **stk. 1, 2 og 3**, til en konkret henvisning til den ordning, der garanterer det produkt, som reklamen henviser til. [Ændring 122]

Kreditinstitutter, ~~der er medlem af en ordning som omhandlet i artikel 1, stk. 3 og 4~~, giver indskyderne passende **og let forståelige** oplysninger om ~~ordningens~~ **indskudsgarantiordningens** funktionsmåde. **Samtidig giver kreditinstitutter indskyderne oplysninger om det maksimale dækningsniveau og om andre forhold vedrørende indskudsgarantiordningen.** Sådanne oplysninger må ikke indeholde en henvisning til ubegrænset dækning af indskud. [Ændring 123]

6. Hvis kreditinstitutter fusionerer, underrettes deres indskydere om fusionen mindst en måned, før den får retsvirkning. Indskyderne underrettes om, at, når fusionen får retsvirkning, lægges alle deres indskud i hver af fusionsbankerne efter fusionen sammen for at fastlægge deres dækningsniveau under indskudsgarantiordningen. **Efter meddelelsen om fusionen får indskyderne en frist på tre måneder til at overføre den del af deres indskud, herunder alle erhvervede renter og fordele for så vidt som de overstiger det garanterede dækningsniveau i artikel 5, stk. 1, til en anden bank eller et andet bankfirmanavn uden strafgebyr. Såfremt det i artikel 5, stk. 1, fastsatte beløb overskrides i løbet af denne tre måneders periode, udvides dækningsniveauet ved at gange beløbet i artikel 5, stk. 1, med antallet af fusionerede kreditinstitutter.** [Ændring 124]

Torsdag den 16. februar 2012

6a. Hvis et kreditinstitut udtræder af eller udelukkes fra en indskudsgarantiordning, informerer det sine indskydere herom inden for en måned. [Ændring 125]

7. Hvis en indskyder anvender en netbank, formidles de oplysninger, som skal gives i henhold til dette direktiv, ~~elektronisk~~ **ad passende kanaler og** på en sådan måde, at indskyderens opmærksomhed henledes herpå, **samt i papirform, hvis indskyderen ytrer ønske herom.** [Ændring 126]

7a. Medlemsstaterne skal sikre, at der forefindes hensigtsmæssige procedurer, som kan sætte indskudsgarantiordninger i stand til at dele information og kommunikere effektivt med andre indskudsgarantiordninger, deres tilsluttede kreditinstitutter og de relevante kompetente myndigheder inden for deres egen jurisdiktion samt i relevant omfang med andre organer på tværs af landegrænser. [Ændring 127]

Artikel 15

Fortegnelse over godkendte kreditinstitutter

Kommissionen skal på den fortegnelse over godkendte kreditinstitutter, som den opstiller i henhold til artikel 14 i direktiv 2006/48/EF, **på gennemsigtig vis** for hvert kreditinstitut angive instituttets status med hensyn til dette direktiv. [Ændring 128]

Artikel 16

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

1a. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen, jf. artikel 5, stk. 7, for en ubegrænset periode **fra den ... (*)**.

1b. Den i artikel 5, stk. 7, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

2. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

3. ~~Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i artikel 17 og 18 anførte betingelser.~~ **En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 5, stk. 7, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.** [Ændring 129]

Artikel 17

Tilbagekaldelse af delegerede beføjelser

~~1. Delegationen af beføjelser i artikel 16 kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.~~

(*) Dato for dette direktivs ikrafttræden.

Torsdag den 16. februar 2012

2. Hvis en institution indleder en intern procedure for at beslutte, om den ønsker at tilbagekalde delegationen af beføjelser, giver den den anden institution og Kommissionen meddelelse herom inden for et rimeligt tidsrum, inden den træffer endelig afgørelse, og oplyser samtidig, hvilke delegerede beføjelser der eventuelt vil blive tilbagekaldt, samt den mulige begrundelse herfor.

3. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning straks eller på et senere tidspunkt, hvis dette er angivet i afgørelsen. Afgørelsen er uden virkning for gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft. Afgørelsen offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. [Ændring 130]

Artikel 18

Indsigelser mod delegerede retsakter

1. Europa Parlamentet og Rådet kan gøre indsigelse mod en delegeret retsakt inden to måneder fra underretningen herom. Fristen forlænges med en måned på foranledning af Europa Parlamentet eller Rådet.

2. Hvis hverken Europa Parlamentet eller Rådet har rejst indsigelse mod den delegerede retsakt ved fristens udløb, offentliggøres den i Den Europæiske Unions Tidende og træder i kraft på den dato, der er fastsat i den.

Den delegerede retsakt kan offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende og træde i kraft inden udløbet af nævnte periode, hvis Europa Parlamentet og Rådet begge har meddelt Kommissionen, at de ikke har til hensigt at gøre indsigelser.

3. Hvis Europa Parlamentet eller Rådet gør indsigelse mod den delegerede retsakt, træder retsakten ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse mod den delegerede retsakt, anfører begrundelsen herfor. [Ændring 131]

Artikel 19

Overgangsbestemmelser

1. Bidrag til de indskudsgarantiordninger, der er omhandlet i artikel 9, fordeles så ligeligt som muligt, indtil det målniveau, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, tredje afsnit, er nået. [Ændring 132]

1a. Hvis en indskudsgarantiordning på tidspunktet for dette direktivs ikrafttræden ikke er i stand til at fastslå de dækkede indskud i sine tilsluttede kreditinstitutter, finder målniveauet i henhold til artikel 2, stk. 1, litra h), anvendelse på ordningens berettigede indskud. Fra den 1. januar 2015 anvendes de dækkede indskud som beregningsgrundlag for målniveauet i alle indskudsgarantiordninger. [Ændring 133]

2. Indskydere med obligationer udstedt af kreditinstituttet og forpligtelser, der skyldes egne vekslere og omsætningsgældsbreve, indskud, hvis eksistens kun kan dokumenteres med et andet bevis end et kontoudtog og der er noteret på ihændehaveren og ikke på navn, indskud, hvis hovedstol ikke kan tilbagebetales til pari, eller hvis hovedstol kan kun tilbagebetales til pari i henhold til en særlig garanti fra eller aftale med kreditinstituttet eller en tredjepart, underrettes om, at deres indskud ikke længere er dækket af en indskudsgarantiordning.

Torsdag den 16. februar 2012

3. I det tilfælde visse indskud ophører med at være helt eller delvist dækket af indskudsgarantiordninger efter gennemførelsen af dette direktiv eller direktiv 2009/14/EF i national lovgivning, kan medlemsstaterne tillade sådanne indskud at være dækket indtil den 31. december 2014, hvis indskuddene blev indbetalt inden den 30. juni 2010. Efter den 31. december 2014 sikrer medlemsstaterne, at ingen indskudsgarantiordninger yder højere eller mere omfattende garantier end dem, der er omhandlet i dette direktiv, uanset hvornår indskuddene blev indbetalt.

4. ~~Senest den 31. december 2015~~ **2. januar 2014** forelægger Kommissionen en rapport og i givet fald et forslag til retsakt for Europa-Parlamentet og Rådet ~~med det formål at afgøre, om de nuværende, hvori der opstilles retningslinjer for, hvordan~~ indskudsgarantiordninger ~~bør erstattes af en fælles ordning for hele, der opererer inden for~~ Unionen, **med EBA som koordinator kan samarbejde inden for en europæisk indskudsgarantiordning med henblik på at forebygge risici, der kan opstå i forbindelse med grænseoverskridende aktiviteter, samt beskytte indskuddene mod sådanne risici.** [Ændring 134]

5. Senest den 31. december 2015 forelægger Kommissionen i samarbejde med fra EBA en statusrapport for Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af dette direktiv. Denne rapport bør navnlig omfatte følgende punkter:

- ~~muligheden for at fastsætte målniveauet på grundlag af de dækkede indskud uden at mindske~~ **med en vurdering af relevansen af den fastlagte procentsats eller en vurdering af af andre reguleringsmuligheder; målniveauet som afspejler de tab af indskud, som har fundet sted i de foregående ti år inden for en vedtægtsmæssig eller aftalemæssig ordning eller institutsikringsordning, jf. artikel 80, stk. 8, i direktiv 2006/48/EF**
- **den samlede virkning af de lovgivningsmæssige forpligtelser, som kreditinstitutterne er pålagt, herunder kapitalkravene**
- **sammenhængen mellem lovgivningen om indskudsgarantiordninger og den fremtidige lovgivning om krisestyring**
- **indvirkningen på den nødvendige mangfoldighed af bankmodeller**
- **spørgsmålet om, hvorvidt det nuværende dækningsniveau for indskydere er tilstrækkeligt.**

Statusrapporten skal endvidere indeholde en vurdering af, hvorvidt de punkter, der er anført i første afsnit, er opfyldt på en sådan måde, at indskydernes beskyttelse opretholdes. [Ændring 135]

Artikel 20

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 1, artikel 2, stk. 1, litra a), c), d), f), h) m), artikel 2, stk. 2, artikel 3, stk. 1, artikel 3, stk. 3, artikel 3, stk. 5-7, artikel 4, stk. 1, litra d) k), artikel 5, stk. 2-5, artikel 6, stk. 4-7, artikel 7, stk. 1-3, artikel 8, stk. 2-4, artikel 9-11, artikel 12, artikel 13, stk. 1-2, artikel 14, stk. 1-3, artikel 14, stk. 5-7, artikel 19 og bilag I III dette direktiv senest den 31. december 2012. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv. [Ændring 136]

Torsdag den 16. februar 2012

~~Uanset første afsnit sætter medlemsstaterne de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 9, stk. 1, tredje afsnit, artikel 9, stk. 3, og artikel 10 senest den 31. december 2020. [Ændring 137]~~

~~Uanset første afsnit sætter medlemsstaterne de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 7, stk. 1, og artikel 9, stk. 5, senest den 31. december 2013. Den procentsats for berettigede indskud, der er omhandlet i artikel 9, stk. 5, litra a), finder dog først anvendelse den 1. januar 2014. Indtil den 31. december 2017 anvendes der en sats på 0,5 %. Efter den dato og indtil den 31. december 2020 anvendes der en sats på 0,75 %. [Ændring 138]~~

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal også indeholde en oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til de direktiver, der ophæves ved dette direktiv, gælder som henvisninger til dette direktiv. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen og træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de vigtigste love og administrative bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 21

Ophævelse

Direktiv 94/19/EF med successive ændringer ophæves med virkning fra den 31. december 2012, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af de i bilag IV nævnte direktiver.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til dette direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag V.

Artikel 22

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvende dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 2, stk. 1, litra b), e), g), artikel 4, stk. 1, litra a)-c), artikel 5, stk. 1, artikel 6, stk. 1, 2 og 3, artikel 7, stk. 4, artikel 8, stk. 1, artikel 12, stk. 1, artikel 13, stk. 3, artikel 14, stk. 4, og artikel 15-18 finder anvendelse fra den 1. januar 2013.

Artikel 23

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Torsdag den 16. februar 2012

BILAG I

Fastlæggelse af risikobaserede bidrag til indskudsgarantiordninger

1. Følgende formler anvendes:

a) størrelsen af et medlems risikobaserede bidrag

$$C_i = TC * RS_i$$

b) et medlems risikoandel

$$RS_i = \frac{RA_i}{\sum_{k=1}^n RA_k}$$

c) et medlems risikovægtede bidrag

$$RA_i = CB * \beta_i$$

hvor:

 C_i størrelsen af bidraget fra det i-te medlem af indskudsgarantiordningen

TC det samlede bidragsbeløb, som skal indsamles af ordningen

 RS_i det i-te medlems risikoandel RA_i det i-te medlems risikovægtede bidrag RA_k de enkelte n medlemmers risikovægtede bidrag

CB bidragsgrundlaget (dvs. fra den 1. januar 2015 de dækkede indskud og, så længe disse ikke kan beregnes for alle medlemsinstitutter af indskudsgarantiordningen, de berettigede indskud) [Ændring 139]

 β_i den risikoefficient, der er tildelt det i-te medlem i overensstemmelse med bilag II.

2. Følgende formler anvendes:

a) et medlems samlede antal point

$$\rho_i = \frac{3}{4} \rho_i^{\text{COR}} + \frac{1}{4} \rho_i^{\text{SUP}}$$

b) et medlems antal delpoint i forbindelse med kerneindikatorer

$$\rho_i^{\text{COR}} = \frac{1}{4} [\rho_i^{\text{CA1}} + \rho_i^{\text{AQ1}} + \rho_i^{\text{P1}} + \rho_i^{\text{L1}}]$$

c) et medlems antal delpoint i forbindelse med supplerende indikatorer

$$\rho_i^{\text{SUP}} = 1/n[\rho_i^{\text{X1}} + \rho_i^{\text{X2}} + \dots + \rho_i^{\text{Xn}}]$$

Torsdag den 16. februar 2012

hvor:

ρ_i det i-te medlems samlede antal point

ρ_i^{COR} det i-te medlems samlede antal delpoint i forbindelse med kerneindikatorer

ρ_i^{SUP} det i-te medlems samlede antal delpoint i forbindelse med supplerende indikatorer

ρ_i^x en variabel til vurdering af det i-te medlems risiko i forbindelse med en bestemt kerneindikator eller supplerende indikator i bilag II

x symbolet for en given kerneindikator eller supplerende indikator.

BILAG II

Indikatorer, point og vægte til beregning af risikobaserede bidrag

DEL A

Kerneindikatorer

1. Følgende kerneindikatorer anvendes til beregning af risikobaserede bidrag:

Risikoklasse	Indikator	Forhold
Kapitaldækning	Egenkapitalkomponenter omhandlet i artikel 57, litra a) til ca), i direktiv 2006/48/EF og risikovægtede aktiver omhandlet i artikel 76 i direktiv 2006/48/EF	Egenkapital
		Risikovægtede aktiver
Aktivernes kvalitet	Misligholdte lån	Misligholdte lån
		Samlede udlån
Rentabilitet	Risikojusteret afkast af aktiver [Ændring 140]	Nettoindtægt
		Samlede udlån i gennemsnit
Likviditet	Fastsættes af medlemsstaterne, jf. artikel 11, stk. 4	

2. Følgende point anvendes til at afspejle risikoprofiler i forbindelse med kerneindikatorer:

Risikoniveau	Kapitalgrundlag	Aktivernes kvalitet	Rentabilitet	Likviditet
Meget lav risiko	1	1	1	1
Lav risiko	2	2	2	2
Mellemrisiko	3	3	3	3
Høj risiko	4	4	4	4
Meget høj risiko	5	5	5	5

Torsdag den 16. februar 2012

3. Følgende point tildeles et medlem på grundlag af de faktiske værdier af indikatorerne i en given risikoklasse:

Element	Symbol (x)	$\rho^x = 1$	$\rho^x = 2$	$\rho^x = 3$	$\rho^x = 4$	$\rho^x = 5$
Kapitalgrundlag	CA	$x > 12,3 \%$	$12,3 \% \geq x > 9,6 \%$	$9,6 \% \geq x > 8,2 \%$	$8,2 \% \geq x > 7 \%$	$x \leq 7 \%$
Aktivernes kvalitet	AQ	$x \leq 1 \%$	$1 \% < x \leq 2,1 \%$	$2,1 \% < x \leq 3,7 \%$	$3,7 \% < x \leq 6 \%$	$x > 6 \%$
Rentabilitet	P	$x > 1,2 \%$	$1,2 \% \geq x > 0,9 \%$	$0,9 \% \geq x > 0,7 \%$	$0,7 \% \geq x > 0,5 \%$	$x \leq 0,5 \%$
Likviditet	L	Medlemsstaterne kan fastsætte tærsklerne for hver ρ^x , jf. artikel 11, stk. 4				

4. Følgende risikovægte (koefficienter) tildeles et medlem afhængigt af antal point:

Antal point (ρ)	$1 < \rho \leq 1,5$	$1,5 < \rho \leq 2,5$	$2,5 < \rho \leq 3,5$	$3,5 < \rho \leq 4,5$	$4,5 < \rho \leq 5$
Risikokoefficient (β)	75 %	100 %	125 %	150 %	200 %

DEL B

Supplerende indikatorer

1. 1. Medlemsstaterne fastsætter supplerende indikatorer til beregning af risikobaserede bidrag. Flere af eller alle nedenstående indikatorer kan **også** anvendes til dette formål **beregning af risikobaserede bidrag**: [Ændring 141]

Risikoklasse	Indikator/forhold	Definition		
Kapitalgrundlag	Samlet kapital	Samlet kapital		
		Risikovægtede aktiver		
	Overskydende kapital (*)	Overskydende kapital	eller	Overskydende kapital
Samlede aktiver		Risikovægtede aktiver		
Aktivernes kvalitet	Hensættelser til dækning af tab på udlån	Hensættelser til dækning af tab på udlån	eller	Hensættelser til dækning af tab på udlån
		Nettorenteindtægter		Driftsindtægter
	Risikovægtede aktiver	Risikovægtede aktiver		
		Samlede aktiver		
Rentabilitet	Omkostninger/indtægter	Driftsudgifter		
		Driftsindtægter		
	Nettomargen	Nettomargen		
		Samlet kapital		
Likviditet	Fastsættes af medlemsstaterne, jf. artikel 11, stk. 5			

(*) Overskydende kapital = Kapital – egenkapital, jf. artikel 57, litra a) til h), i direktiv 2006/48/EF.

Torsdag den 16. februar 2012

2. Følgende point anvendes til at afspejle risikoprofiler i forbindelse med supplerende indikatorer:

Risikoniveau	Kapitalgrundlag	Aktivernes kvalitet	Rentabilitet	Likviditet
Meget lav risiko	1	1	1	1
Lav risiko	2	2	2	2
Mellemrisiko	3	3	3	3
Høj risiko	4	4	4	4
Meget høj risiko	5	5	5	5

3. Følgende risikovægte (koefficienter) tildeles et medlem afhængigt af antal point:

Antal point (ρ)	$1 < \rho \leq 1,5$	$1,5 < \rho \leq 2,5$	$2,5 < \rho \leq 3,5$	$3,5 < \rho \leq 4,5$	$4,5 < \rho \leq 5$
Risikokoefficient (β)	75 %	100 %	125 %	150 %	200 %

BILAG III

Standardtekst med oplysninger til indskydere

Hvis ~~et dit~~ kreditinstitut af årsager, der er direkte forbundet med dets finansielle situation, ikke har udbetalt et indskud ~~fra dig~~, som er forfaldet til betaling, ~~tilbagebetales får du~~ indskuddet ~~til indskyderne tilbagebetalt~~ via en indskudsgarantiordning. [Indsæt produkt] fra [indsæt navnet på det kontoførende kreditinstitut] er ~~normalt~~ dækket af den ansvarlige ~~indskudsgarantiordning i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/.../EU af ... [om indskudsgarantiordninger] (*)~~. [Ændring 142]

Tilbagebetalingen dækker højst 100 000 EUR pr. bank. Det betyder, at alle ~~dine~~ indskud i en og samme bank lægges sammen for at fastsætte dækningsniveauet. Hvis ~~en indskyder du~~ f.eks. har en ~~opsparingskonto indlånskonto~~ med 90 000 EUR og en anfordringskonto med ~~20 000 EUR 40 000 EUR~~, får ~~vedkommende du~~ kun tilbagebetalt 100 000 EUR. [Ændring 143]

[Kun hvis det er relevant]: Denne metode anvendes også, hvis et kreditinstitut driver virksomhed ~~for sine kunder~~ under forskellige firmanavne. [Indsæt navnet på det kontoførende kreditinstitut] driver også virksomhed under [indsæt alle de andre firmanavne for det samme kreditinstitut]. Det betyder, at alle indskud hos et eller flere af disse firmanavne ~~tilsammen hver især~~ dækkes med ~~i alt~~ højst 100 000 EUR. [Ændring 144]

I tilfælde af fælles konti finder grænsen på 100 000 EUR anvendelse på hver indskyder.

[Kun hvis det er relevant]: Indskud på en konto, som to eller flere personer har adgang til som deltagere i et interessenskab, en sammenslutning eller en gruppering af tilsvarende art, som ikke har status som juridisk person, lægges dog sammen og behandles, som om de var foretaget af en enkelt indskyder, med henblik på beregningen af grænsen på 100 000 EUR.

Normalt er alle detailindskydere og virksomheder ~~[hvis det er relevant i medlemsstaten: samt særligt udsatte lokale myndigheder]~~ dækket af indskudsgarantiordninger. Undtagelser i forbindelse med visse indskud anføres på webstedet for den ansvarlige indskudsgarantiordning ~~[indsæt webstedet for den ansvarlige indskudsgarantiordning]~~. Banken oplyser også efter anmodning indskyderen om, hvorvidt visse produkter er dækket eller ej. Hvis indskuddene er dækket, ~~bekræfter oplyser~~ kreditinstituttet det også på kontoudtoget. [Ændring 145]

(*) Nummer, dato og offentliggørelsesreference for direktivet.

Torsdag den 16. februar 2012

Den ansvarlige indskudsgarantiordning er [indsæt navn og adresse, telefonnummer, e-mail og websted]. Indskuddene (højest 100 000 EUR) tilbagebetales via ordningen i løbet af højst seks uger, og efter den 31. december 2013 højst en uge fem [hvis det er relevant: 20] arbejdsdage. [hvis det er relevant: Indskudsgarantiordningen udbetaler efter anmodning forskud på op til 5 000 EUR inden for højst fem arbejdsdage. Fra 2017 tilbagebetales indskuddene (op til 100 000 EUR) inden for fem arbejdsdage]. [Ændring 146]

Hvis tilbagebetalingen ikke har fundet sted inden for disse ovennævnte frister, bør der rettes **du rette** henvendelse til indskudsgarantiordningen, idet den tidsperiode, inden for hvilken der kan fremsættes krav om godtgørelse, ~~kan udløbe~~ **udløber** efter en vis frist [indsæt den relevante frist, der gælder i medlemsstaten, sammen med en nøjagtig reference til den lov og den specifikke artikel heri, der finder anvendelse på dette spørgsmål]. Yderligere oplysninger kan findes på [indsæt webstedet for den ansvarlige indskudsgarantiordning]. [Ændring 147]

[Kun hvis det er relevant]: Indskuddet er garanteret **Kreditinstituttet er medlem** af en institutsikringsordning. Det betyder, at alle ~~banker~~ **kreditinstitutter**, som er medlem af denne ordning, yder hinanden gensidig bistand for at undgå ~~bankkonkurs~~ **insolvens**. Hvis en sådan ~~bistand~~ **insolvens** ikke desto mindre indtræder, tilbagebetales indskuddene med op til 100 000 EUR ~~og inden for de rammer, der gælder for indskudsgarantiordninger, der er anerkendt i henhold til den nationale lovgivning.~~ [Ændring 148]

BILAG IV

DEL A

Ophævede direktiver med successive ændringer (jf. artikel 21)

Europa-Parlaments og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/14/EF af 11. marts 2009 om ændring af direktiv 94/19/EF om indskudsgarantiordninger for så vidt angår dækningsniveau og udbetalingsfrist

DEL B

Gennemførelsesfrister (jf. artikel 21)

Direktiv	Gennemførelsesfrist
94/19/EF	1.7.1995
2009/14/EF	30.6.2009
2009/14/EF (artikel 1, nr. 3), nr. i), andet afsnit, artikel 7, stk. 1a og 3, og artikel 10, stk. 1, i direktiv 94/19/EF som ændret ved direktiv 2009/14/EF)	31.12.2010

BILAG V

Sammenligningstabel

Dette direktiv	Direktiv 2009/14/EF	Direktiv 94/19/EF
Artikel 1	—	—
Artikel 2, stk. 1, litra a)		Artikel 1, nr. 1)
Artikel 2, stk. 1, litra d)		Artikel 1, nr. 2)
Artikel 2, stk. 1, litra e)	Artikel 1, nr. 1)	Artikel 1, nr. 3)

Torsdag den 16. februar 2012

Dette direktiv	Direktiv 2009/14/EF	Direktiv 94/19/EF
Artikel 2, stk. 1, litra f)		Artikel 1, nr. 4)
Artikel 2, stk. 1, litra g)		Artikel 1, nr. 5)
Artikel 3, stk. 1		Artikel 3, stk. 1
Artikel 3, stk. 2		Artikel 3, stk. 2
Artikel 3, stk. 3		Artikel 3, stk. 3
Artikel 3, stk. 4		Artikel 5
Artikel 3, stk. 6	Artikel 1, nr. 6), litra a)	
Artikel 4, stk. 1, litra a)-c)		Artikel 2
Artikel 4, stk. 1, litra d)		Artikel 7, stk. 2, bilag I, punkt 1
Artikel 4, stk. 1, litra f)		Artikel 7, stk. 2, bilag I, punkt 10
Artikel 4, stk. 1, litra g)		Artikel 7, stk. 2, bilag I, punkt 2
Artikel 4, stk. 1, litra h)		Artikel 7, stk. 2, bilag I, punkt 5
Artikel 4, stk. 1, litra i)		Artikel 7, stk. 2, bilag I, punkt 6
Artikel 4, stk. 1, litra j)		Artikel 7, stk. 2, bilag I, punkt 3 og 4
Artikel 4, stk. 10, litra k)		Artikel 7, stk. 2, bilag I, punkt 12
Artikel 5, stk. 1	Artikel 1, nr. 3), litra a)	Artikel 7, stk. 1
Artikel 5, stk. 4	Artikel 1, nr. 3), litra a)	
Artikel 5, stk. 6		Artikel 7, stk. 4, artikel 7, stk. 5
Artikel 5, stk. 7	Artikel 1, nr. 3), litra d)	
Artikel 6, stk. 1-3		Artikel 8
Artikel 7, stk. 1	Artikel 1, nr. 6), litra a)	Artikel 10, stk. 1
Artikel 7, stk. 3		Artikel 10, stk. 4
Artikel 7, stk. 4		Artikel 10, stk. 5
Artikel 8, stk. 1		Artikel 7, stk. 6
Artikel 8, stk. 2		Artikel 11
Artikel 12, stk. 1		Artikel 4, stk. 1
Artikel 13		Artikel 6
Artikel 14, stk. 1-3	Artikel 1, nr. 5)	Artikel 9, stk. 1
Artikel 14, stk. 4		Artikel 9, stk. 2
Artikel 14, stk. 5		Artikel 9, stk. 3
Artikel 15		Artikel 13
Artikel 16-18	Artikel 1, nr. 4)	

Torsdag den 16. februar 2012

Aftale EU-Marokko om gensidig liberalisering for landbrugsprodukter og fiskevarer ***

P7_TA(2012)0056

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. februar 2012 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko om gensidige liberaliseringsforanstaltninger for landbrugsprodukter, forarbejdede landbrugsprodukter og fisk og fiskevarer, udskiftning af protokol nr. 1, 2 og 3 og bilagene hertil og ændring af Euro-Middelhavs-aftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Kongeriget Marokko på den anden side (15975/2010 – C7-0432/2010 – 2010/0248(NLE))

(2013/C 249 E/33)

(Godkendelse)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (15975/2010),
  - der henviser til udkast til aftale i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko om gensidige liberaliseringsforanstaltninger for landbrugsprodukter, forarbejdede landbrugsprodukter og fisk og fiskevarer, udskiftning af protokol nr. 1, 2 og 3 og bilagene hertil og ændring af Euro-Middelhavs-aftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Kongeriget Marokko på den anden side (15974/2010),
  - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 207, stk. 4, første afsnit, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0432/2010),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 7,
  - der henviser til henstilling fra Udvalget om International Handel og udtalelser fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og fra Fiskeriudvalget (A7-0023/2012),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Kongeriget Marokkos regeringer og parlamenter.

Torsdag den 16. februar 2012

Regional konvention om pan-Euro-Middelhavsregler for præferenceoprindelse ***

P7_TA(2012)0061

Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2012 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af den regionale konvention om pan-Euro-Middelhavsregler for præferenceoprindelse (11343/2010 – C7-0207/2011 – 2010/0093(NLE))

(2013/C 249 E/34)

(Godkendelse)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (11343/2010),
  - der henviser til udkast til en regional konvention om pan-Euro-Middelhavsregler for præferenceoprindelse (09429/2010),
  - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 207, stk. 4, første afsnit og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0207/2011),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 7,
  - der henviser til henstilling fra Udvalget om International Handel og udtalelse fra Udenrigsudvalget (A7-0026/2012),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og regeringerne og parlamenterne for de lande, der har indgået den regionale konvention om pan-Euro-Middelhavsregler for præferenceoprindelse og formændene i Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavs-partnerskabet.
-

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 249 E/15	Fremtiden for GMES Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2012 om fremtiden for GMES (2012/2509(RSP))	56
2013/C 249 E/16	Dødsstraf i Hviderusland, især sagen om Dzmitrij Kanavalau og Uladzislau Kavalyou Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2012 om dødsstraf i Hviderusland, navnlig sagerne om Dzmitrij Kanavalau og Uladzislau Kavalyou (2012/2539(RSP))	57
2013/C 249 E/17	Egypten: den seneste udvikling Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2012 om den seneste udvikling i Egypten (2012/2541(RSP))	60
2013/C 249 E/18	Dødsstraf i Japan Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2012 om dødsstraffen i Japan (2012/2542(RSP))	63

II Meddelelser

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Parlamentet

Onsdag den 15. februar 2012

2013/C 249 E/19	Ændring af forretningsordenens artikel 48, stk. 2, om initiativbetænkninger Europa-Parlamentets afgørelse af 15. februar 2012 om ændring af artikel 48, stk. 2, i Europa-Parlamentets forretningsorden om initiativbetænkninger (2011/2168(REG))	66
-----------------	---	----

III Forberedende retsakter

EUROPA-PARLAMENTET

Tirsdag den 14. februar 2012

2013/C 249 E/20	Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. februar 2012 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bemyndigelse af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) til at varetage visse opgaver i forbindelse med beskyttelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, herunder samling af repræsentanter for den offentlige og den private sektor i Det Europæiske Observationscenter for Varemærkeforfalskning og Piratkopiering (COM(2011)0288 - C7-0136/2011 - 2011/0135(COD))	68
-----------------	---	----

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
	P7_TC1-COD(2011)0135 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. februar 2012 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2012 om bemyndigelse af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) til at varetage opgaver i forbindelse med håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, herunder samling af repræsentanter for den offentlige og den private sektor i Det Europæiske Observationscenter for Krænkelser af Intellektuelle Ejendomsrettigheder	69
2013/C 249 E/21	Sammenkobling af centrale registre og handels- og selskabsregistre ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. februar 2012 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 89/666/EØF, 2005/56/EF og 2009/101/EF for så vidt angår sammenkobling af centrale registre og handels- og selskabsregistre (COM(2011)0079 - C7-0059/2011 - 2011/0038(COD))	69
	P7_TC1-COD(2011)0038 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. februar 2012 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/.../EU om ændring af Rådets direktiv 89/666/EØF og 2005/56/EF og Europa-Parlamentets og Rådets og 2009/101/EF for så vidt angår sammenkobling af centrale registre og handels- og selskabsregistre	70
2013/C 249 E/22	Protokol mellem EU og Guinea-Bissau om fiskerimuligheder *** Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. februar 2012 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af protokollen mellem Den Europæiske Union og Republikken Guinea-Bissau om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem de to parter (15178/2011 - C7-0003/2012 - 2011/0257(NLE))	70
2013/C 249 E/23	Marokkos deltagelse i Unionens programmer *** Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. februar 2012 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en protokol til Euro-Middelhavs-aftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Kongeriget Marokko på den anden side vedrørende en rammeaftale mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko om de generelle principper for Kongeriget Marokkos deltagelse i Unionens programmer (12712/2010 - C7-0430/2010 - 2010/0125(NLE))	71
2013/C 249 E/24	Vaccination mod bluetongue ***II Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. februar 2012 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2000/75/EF for så vidt angår vaccination mod bluetongue (16696/1/2011 - C7-0011/2012 - 2010/0326(COD))	72
2013/C 249 E/25	Tekniske krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. februar 2012 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tekniske krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009 (COM(2010)0775 - C7-0434/2010 - 2010/0373(COD))	73
	P7_TC1-COD(2010)0373 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. februar 2012 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr 924/2009	74
	Bilag til den lovgivningsmæssige beslutning	74

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 249 E/26	Udnævnelse af et medlem af Revisionsretten - Baudilio Tomé Muguruza/ES Europa-Parlamentets afgørelse af 14. februar 2012 om den foreslåede udnævnelse af Baudilio Tomé Muguruza til medlem af Revisionsretten (C7-0015/2012 - 2012/0801(NLE))	75
Onsdag den 15. februar 2012		
2013/C 249 E/27	Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz og Schengenreglerne *** Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. februar 2012 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens vegne af ordningen mellem Den Europæiske Union og Republikken Island, Fyrstendømmet Liechtenstein, Kongeriget Norge og Det Schweiziske Forbund om disse staters deltagelse i arbejdet i de udvalg, der bistår Europa-Kommissionen i udøvelsen af dens gennemførelsesbeføjelser, hvad angår gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (07763/2010 - C7-0272/2011 - 2009/0168(NLE))	76
2013/C 249 E/28	Retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker * Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. februar 2012 om forslag til Rådets afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (COM(2011)0813 - C7-0500/2011 - 2011/0390(CNS))	76
2013/C 249 E/29	Uddeling af fødevarer til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet (ændring af »fusionsmarkedsordningen«) ***II Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. februar 2012 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 og Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår uddeling af fødevarer til de socialt dårligst stillede personer i Unionen (18733/1/2011 - C7-0022/2012 - 2008/0183(COD))	77
2013/C 249 E/30	Radiofrekvenspolitikprogram ***II Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. februar 2012 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om indførelse af et flerårigt radiofrekvenspolitikprogram (16226/1/2011 - C7-0012/2012 - 2010/0252(COD))	78
2013/C 249 E/31	Kontraktforhold i mejerisektoren ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. februar 2012 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår kontraktforhold i mejerisektoren (COM(2010)0728 - C7-0408/2010 - 2010/0362(COD))	79
	P7_TC1-COD(2010)0362 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 15. februar 2012 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2012 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår kontraktforhold i mælke- og mejerisektoren.....	80
Torsdag den 16. februar 2012		
2013/C 249 E/32	Indskudsgarantiordninger (omarbejdning) ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. februar 2012 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indskudsgarantiordninger (omarbejdning) (COM(2010)0368 - C7-0177/2010 - 2010/0207(COD))	81

P7_TC1-COD(2010)0207

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. februar 2012 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/.../EU om indskudsgarantiordninger (omarbejdning) ⁽¹⁾ 82

BILAG I 114

BILAG II 115

BILAG III 117

BILAG IV 118

BILAG V 118

2013/C 249 E/33

Aftale EU-Marokko om gensidig liberalisering for landbrugsprodukter og fiskevarer ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. februar 2012 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko om gensidige liberaliseringsforanstaltninger for landbrugsprodukter, forarbejdede landbrugsprodukter og fisk og fiskevarer, udskiftning af protokol nr. 1, 2 og 3 og bilagene hertil og ændring af Euro-Middelhavs-aftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Kongeriget Marokko på den anden side (15975/2010 – C7-0432/2010 – 2010/0248(NLE)) 120

2013/C 249 E/34

Regional konvention om pan-Euro-Middelhavsregler for præferenceoprindelse ***

Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2012 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af den regionale konvention om pan-Euro-Middelhavsregler for præferenceoprindelse (11343/2010 – C7-0207/2011 – 2010/0093(NLE)) 121

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

Tegnforklaring

- * høringsprocedure
- **I samarbejdsprocedure (førstebehandling)
- **II samarbejdsprocedure (andenbehandling)
- *** samstemmende udtalelse
- ***I fælles beslutningsprocedure (førstebehandling)
- ***II fælles beslutningsprocedure (andenbehandling)
- ***III fælles beslutningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure er baseret på det af Kommissionen foreslåede retsgrundlag)

Politiske ændringer: den nye eller ændrede tekst markeres med fede typer og kursiv, udeladelser markeres med symbolet ¶.

Tekniske rettelser og justeringer foretaget af tjenestegrene: den nye eller ændrede tekst markeres med kursiv, udeladelser markeres med symbolet ¶.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsfor skrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA